

8th March 1963]

III.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR 1963-64—cont.

MR. SPEAKER : The general discussion on the Budget will be continued. The hon. Member, Sri Chiranjeevulu Naidu will now speak.

* SRI C. CHIRANJEEVULU NAIDU : Mr. Speaker, Sir, I would like to say a few words on the Budget for 1963-64 presented before this House. The Budget has to be welcomed, inasmuch as no additional taxation measures have been proposed in the Budget. But on the eve of the presentation of this Budget, the Bill relating to the levy of additional wet assessment proposed in the last Budget was passed and its effect would be felt by the ryots only in the coming year and they will only feel that this additional levy on wet assessment has been proposed only in this Budget.

Coming to the Budget Estimate for 1963-64, it was estimated that the revenue would come to the tune of about Rs. 127 crores. Last year's revenue had been estimated at about Rs. 120 crores. Now we see an additional revenue of about Rs. 7 crores, though additional taxation measures have not been proposed in this Budget. But the taxation measure proposed to tax lands in urban areas and the additional levy on wet assessment would be felt by the urban and rural population. Before the presentation of the Budget, there was a feeling of uncertainty in the minds of the people in the rural areas. It was felt in the rural areas that a word would be mentioned in the Budget speech about the misery and plight of the people in the rural areas with regard to fall in prices of paddy and the poor yield and also the sufferings of the agriculturists in getting purchasers for the produce they have produced. But nothing has been mentioned about it. Sir, our country is an agricultural country and a sizable amount of the Budget is earmarked for agriculture and top priority has been given to it. Our country has always been facing a sort of deficit in foodgrains but now their prices have fallen. The ryots are feeling that the fall in prices is not conducive to the proper working of agriculture and that they have been left out without any protection from the Government. Therefore it is up to the Government to see that they give protection to them and encourage them to continue their agricultural occupation by giving certain remissions. But no mention has been made about it in the Budget speech of the Hon. Minister for Finance. Now really there is a serious setback to agricultural production and agriculturists are not well off economically and they are the worst-hit people due to the fall in prices of paddy. There is a feeling and confusion among the people in the rural areas whether it would be economical and safe to produce paddy and whether they would be able to compete with the producers of other commodities. That is the position we are seeing to-day in the villages. So, some relief measures should be taken by the Government at least to see that they purchase their produce immediately. Now revenue collections are going on and the ryots feel it very difficult to pay the land

[Sri C. Chiranjeevulu Naidu] [8th March 1963]

revenue. Also June is fast approaching and they have to repay the loan amount taken from different co-operative societies. I understand that there is a proposal to purchase paddy from the millers but I suggest that it may be done through the marketing societies and wholesale stores. If that is done, it will be a sort of relief to them and also middlemen cannot exploit them. Also the work of procuring paddy may be entrusted to the marketing societies and central stores.

Regarding the Budget, I would like to say one or two words. Prohibition, mid-day meal and old-age pension schemes are the most notable schemes and we accept that they must be there. They are all social welfare schemes and everything depends upon the successful working of them. The prohibition scheme is a good scheme and it should be implemented effectively. So also the grants for the mid-day meal scheme have to be properly utilised and the Government should see that they go to the people concerned and not go to benefit certain classes of people. For the old-age pension scheme, a provision of Rs. 122 lakhs has been made in this Budget. I hope that it would not be a surprise if it goes to Rs. 2 crores. There are still more applications for old-age pension to be considered, scrutinised and granted. In this connection, I wish to point out that in granting the old-age pension, rules may be framed so as to facilitate the officers to accord the benefit of the pension to the real and needy person.

Regarding secondary education, it is stated that the secondary education would be brought under the control of the District Educational Officers who are to be called as Special Educational Officers and also under the over-all control of the Director of Public Instruction. But I want to point out that to-day some of the schools which are under the control of the Director of Public Instruction are not satisfactorily working. With due regard to District Educational Officers I would like to say that their attitude is most indifferent in certain aspects. When they come to the villages, they are not co-operating with Panchayat or Panchayat development activities. Their attitude has become most intolerable in certain areas. They do not co-operate with developmental activities that are now being carried on in the villages, viz., panchayat development activities. This aspect might be kindly considered. The Collector has now become the Inspector of Local Administration in the district and as such secondary education which has been hitherto under the control of district boards (which had now been abolished) might be entrusted to the Collector. We had entrusted elementary education to Panchayat Unions and I think there might not be any insuperable difficulty in entrusting secondary education to the control of Collector. This aspect might be considered. Let not the management and control of secondary education be in the charge of one department. That would be an anomaly. I think Government might consider this aspect of the matter.

8th March 1963] [Sri C. Chiranjeevulu Naidu]

Regarding acquisition of lands in Red Hills and Sholavaram areas, agriculturists in the area have come forward with a proposal that they would give up their irrigation rights to those lands. But they had pleaded that they need not be deprived of their lands. Those lands are fertile lands and could be well irrigated by pump-sets. The position that is prevailing today is that if these agriculturists are deprived of their lands, the rehabilitation of those agriculturists would become a problem and they would be put to much hardship. When they are prepared to give up their irrigation rights and only want to retain their ownership right over the lands, it is but just and reasonable to consider this aspect of the matter. I request Government to consider the plea of these agriculturists and help them.

With these words, I conclude my speech. Thank you, Sir.

9-30
a.m.

* திரு. தோ. மு. நல்லசாமி: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1963-64-ம் ஆண்டின் நிதிநிலை அறிக்கையை நமது கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிறார். அவர் சமர்ப்பித்திருக்கிற இந்த நிதி நிலை அறிக்கை பரிபூரணமாக வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்கிறது என்பதை இந்தப் பக்கத்திலுள்ளவர்கள் மட்டுமல்ல, எதிர் தரப்பிலுள்ளவர்களும் மறைமுகமாகவே வரவேற்று கடந்த நாட்களாக பேசியே வந்திருக்கிறார்கள். அப்படிப் பேசி வந்ததை நாம் கடந்த சில நாட்களில் பார்த்து வந்தோம். அந்நிய ஆக்கிரமிப்பை எதிர்த்து சமாளிக்க வேண்டும் என்பதிலும் மக்களுக்கு ஏற்பட வேண்டிய சமூக, பொருளாதார அபிவிருத்தி திட்டங்களைத் தொடர்ந்து அமல் படுத்துவதிலும் நம்மிடையே அபிப்பிராய பேதம் இருக்க முடியாது. இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய காரியங்கள் எல்லாம் வெற்றிகரமாக நடைபெற வேண்டுமென்றால் போதிய தியாகங்களைச் செய்ய நாம் தயாராக இருக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இதிலும் நம்மிடையே கருத்து வேற்றுமை கிடையாது என்பதைக் கடந்த சில நாட்களாக நடந்த விவாதத்தில் கனம் அங்கத்தினர்கள் கூறியதை நாம் கவனித்தோம். அம்மாதிரி பாதுகாப்புப் பொறுப்பை நம் அரசியல் அமைப்பின்படி மத்திய சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி பாதுகாப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற காலத்தில் அந்தப் பாதுகாப்புக்குத் தேவையான நிதி வசதியைப் பெற வேண்டும் என்பதற்காக புதிய வரிகளைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அதை நாம் எல்லோரும் பெரு மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பது ஒருபுறம் இருக்கிறது. நமது மாகாண அரசாங்கத்தின் வரவு செலவு திட்டம் தயாரித்திருக்கிறது புதியதாக இருக்கிறது என்பதை நமது கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். உள்நாட்டு போலீஸ் துறையை பலப்படுத்துவதிலும், ஹோம் காட்டுகளை அமைப்பதிலும், நம்முடைய அரசாங்கத்திலுள்ள பள்ளிக்கூடங்களில் படிக்கக் கூடிய மாணவர்களுக்கு மாணவர் படைகளை விஸ்தரிப்பதற்கும் இரண்டு கோடி ரூபாய்க்குமேல் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. தோ. மு. நல்லசாமி] [8th March 1963]

அத்துடன் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து பல அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கு என்று நமக்குக் கடனாகவும், மானியமாகவும் கிடைக்க இருந்ததில் நான்கு கோடி பத்து லட்சம் ரூபாய் குறைந்து வரும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே ஆறு கோடி 65 லட்சம் ரூபாய்க்கு வருமானக் குறைவை நாம் பல புதிய அபிவிருத்தித் திட்டங்களை மேற்கொள்வதில் குறைத்துக்கொண்டு வேறு இனங்களில் செலவழிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நிலைமை இன்னும் மோசமாகிக்கொண்டு போனால், அல்லது இதே நிலைமை இன்னும் நீடிக்குமானால் இன்னும் அதிகப்படியான சிரமங்களுக்கு நாம் ஆளாக வேண்டியதாக இருக்கும் என்பதையும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். கடந்த அக்டோபர் மாதம் 19-ம் தேதி சீனன் நம் நாட்டின் மீது ஆக்கிரமிப்பு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டபிறகு இந்த சட்டமன்றத்தில் அநேகம் அங்கத்தினர்கள் தன்மானத்துடனும் உணர்ச்சியுடனும் நாட்டைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்துடனும் அப்படி நாட்டைப் பாதுகாக்கக் கூடிய நேரத்தில் எந்த விதமான தியாகத்தையும் செய்யத் தயாராக இருப்பதாகவும் குறிப்பிட்டார்கள். உடல், பொருள், ஆவி முதலிய எதையும் தியாகம் செய்யத் தயாராக இருப்பதாகவும் சொன்னார்கள். அப்பொழுது இங்குள்ள எல்லோரும் நல்ல உணர்வு பெற்றோம் என்பதையும் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நாட்டுப் பாதுகாப்பைத் தலையாய கடமையாகக் கொண்டு தன்மானத்தை தலைமைக் கடமையாகக் கொண்டு பேசினோம். அப்பொழுது எந்த வரி போட்டாலும் அதைக் கொடுப்பதாகவும், உடல், பொருள், ஆவி முதலிய எல்லாவகையிலும் உதவி செய்யத் தயாராக இருப்பதாகவும் சொன்னார்கள். இதை நாம் எல்லோரும் அப்பொழுது கவனித்தோம். ஆனால் ஒரு மதிப்பிற்குரிய கனம் அங்கத்தினர் பேசும்போது “மண் போச்சு, பொன் போச்சு, பெண் போச்சு, எல்லாம் போச்சு” என் றெல்லாம் பேசினார்கள். நம்முடைய அரசாங்கம் தற்காப்புக்காக எடுக்கப்படுகிற நடவடிக்கைகளுக்கு செலவு செய்யவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் வரியாகக் கேட்கிறார்கள். ஆனால் அந்நியனான சீனன் நம்முடைய சுதந்தரத்தையே வரியாகக் கேட்கிறான். இதை நாம் கருத்தில் கொண்டு போடக்கூடிய வரியையும் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கவேண்டும். இன்னும் மற்ற தியாகங்களையும் செய்யத் தயாராக இருக்கவேண்டும் என்பதையும், சிந்திக்க வேண்டும் என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இப்பொழுதுள்ள நிலையில் திட்டங்களை மாற்றி அமைக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறோம். நிதி நிலை அறிக்கையில் குறிப்பிட்டபடி பல அபிவிருத்தித் திட்டங்களை எடுத்து நடத்துவதற்கும் நாம் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கிறோம். அத்துடன் தற்காப்பு முறையிலும் செலவு செய்ய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அத்துடன் பல அபிவிருத்தித் திட்ட வேலைகளைப் பற்றியும் நாம் சிந்திக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

8th March 1963] [திரு. தோ. மு. நல்லசாமி]

என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஏற்கெனவே நாம் பல இனங்களுக்கு பல தொகைகளை ஒதுக்கி இருக்கிறோம். அவைகளைக் குறைத்துக்கொண்டு இன்னும் அதிகப் படியாக ஒதுக்கி அபிவிருத்தி வேலைகளையும், பாதுகாப்பு வேலைகளையும் செய்ய வேண்டியவர்களாகவும் இருக்கிறோம். அந்த முறையில் குறைக்க வேண்டியதைக் குறைத்து அதிகப்படுத்த வேண்டிய இனங்களுக்கு அதிகமாக ஒதுக்கி அந்த முறையில் அதிகப்படியான கவனமும் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறோம். அந்த முறையில் இந்த நிதி நிலை அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது அது வரவேற்கக் கூடியதாகத்தான் இருக்கிறது. அதற்கு உதாரணமாக இப்பொழுது கட்டிட வேலைகளைச் செய்யாமல் அதற்கு என்று ஒதுக்கப்பட்ட தொகையை எடுத்து ஆர்டினன்ஸ் பாக்டரி முதலியவைகளுக்குச் செலவு செய்ய ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். சற்று உலா மாளிகைகள் கட்டுவதையும் பூங்காக்கள் அமைப்பதற்கு செலவு செய்வதையும் குறைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவைகளை எடுத்து ஆர்டினன்ஸ் பாக்டரி அமைப்பதில் செலவழிக்க ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். தளவாடங்கள் வாங்குவதிலும் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தளவாடங்களை அதிகப்படியாக உற்பத்தி செய்வதற்கு செலவு செய்ய ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். இவைகளைப் பார்த்தால் இந்த நிதி நிலை அறிக்கை ரொம்பவும் வரவேற்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. இந்த நிலையில் இந்த வரவு செலவு திட்டத்தைக் கவனித்தால் இதில் ஒரு புது திருப்பம் இருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. கடந்த காலத்தில் இருந்ததற்கு இப்பொழுது வேறு விதமாக இருப்பதாகத் தெரிய வரும். பல இனங்களில் குறைத்தும் பல இனங்களில் செலவை அதிகப்படுத்தியும் திட்டத்தைத் தயாரித்திருக்கிறார்கள். ஒரு புதிய லட்சியத்தை அடைய வேண்டும் என்ற முறையில் இது தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றே சொல்லலாம்.

விவசாயத்தைப் பொறுத்த மட்டில் நமது மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்ட கால முடிவுக்குள் இன்னும் உபரியாக பதினேழு லட்சம் டன் உணவுப் பொருள் அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதே மாதிரி தமிழ்நாட்டில் உள்ள நூற்பு ஆலைகளிலும் கூட்டுறவு சங்கங்களிலும் தேவையான பஞ்சு சப்ளை செய்யக்கூடிய அளவில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் சொல்லப்பட்டது. கரும்பு ஆலைகளுக்கு வேண்டிய கரும்பு சப்ளை செய்வதற்கு போதிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்போவதாகவும் சொல்லப்பட்டது. அதைப் போலவே எண்ணெய் வித்துக்களை சப்ளை செய்வதில் வேண்டிய முயற்சி எடுத்துக்கொள்வதாகவும் சொல்லி, வேண்டிய முயற்சிகளையும் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, உர வகைகள், ரசாயன உரங்கள், கம்போஸ்ட் உரங்கள், பசுந்தாள் உரங்கள், இவைகளைக் கொடுப்பதற்கு முயற்சிப்பதோடு, நெல், கரும்பு, பருத்தி, கடலை இவைகளுக்காக பாக்கேஜ் திட்டங்களைப் போட்டு அதற்குத் தேவையான நிதியை ஒதுக்கியிருப்பதைக்

[திரு. தோ. மு. நல்லசாமி] [StL March 1963]

குறித்து மகிழ்ச்சி அடைகிறேன் என்றாலும், நாம் உடனடியாக விவசாயத் துறையிலே இயந்திர சாதனங்களை அதிக அளவிலே பயன்படுத்த முன் வரவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்பொழுது கிராமப் புறங்களிலே இருக்கக் கூடிய ஒரு நிலைமை என்னவென்றால், நம்முடைய எண்ணெய் தொழில் துறையைப் பெருக்க வேண்டுமென்று இருப்பதால் விவசாயத் துறையில் குறைந்த வருமானம் கிடைக்கக்கூடியவர்களை அதிகமாக தொழில் துறைக்கு இழுத்துக் கொள்ளும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது வரவேற்கக்கூடிய அம்சம்தான். மேலும் இப்பொழுது அவசரக் கால நிலைமையை ஓட்டி, பட்டாளத்திற்கு ஏராளமானவர்கள் போவதையும் நாம் பார்க்கிறோம். அதோடு, இன்னொரு புதிய சூழ்நிலையும் உருவாகி வருவதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். தற்பொழுது, படித்தவர்கள் விவசாயத் தொழில் செய்வதை குறைவாகக் கருதுகிறார்கள். ஆண்களாக இருந்தாலும் சரி, பெண்களாக இருந்தாலும் சரி, விவசாயக் குடும்பத்திலேயே பிறந்தவர்கள் கொஞ்சம் படித்து, நாகரீக வாழ்க்கையில் ஈடுபடுவதால், விவசாயம் செய்வதற்கே கூச்சப்படுகிறார்கள். இப்படி பலர் தொழில் துறைக்குப் போவதாலும், யுத்த நெருக்கடியின் காரணமாக பட்டாளத்தில் சேருவதாலும், கிராமத்திலுள்ளோரின் எண்ணிக்கை குறைந்து வருவதாலும், வருகிற காலத்திலே விவசாயத்திற்கு ஆட்களே இல்லாத நிலைமை ஏற்படுமோ என்று நான் அஞ்சுகிறேன். விவசாயத் துறையில் நமது லட்சிய அளவை அடைவதற்குக் கூசாமல் இயந்திர சாதனங்களை நாம் மேற்கொள்ள வேண்டும். அப்படி மேற்கொள்ளும் முயற்சியில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்தவில்லை என்று நான் நினைக்கிறேன். விவசாயம் செய்வதற்கு டிராக்டர்கள் மிகவும் அவசியம். இன்று டிராக்டர்களின் விலைவாசியைப் பார்த்தால் வெகு காலத்திற்கு நாம் அவற்றைப் பயன்படுத்த முடியாதோ என்று எண்ணவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே சீக்கிரத்தில் அதிகமான அளவுக்கு இயந்திர சாதனங்களைப் பயன்படுத்தும் முயற்சியை நாம் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிறு பாசனம் சம்பந்தமாகச் சொல்லும்பொழுது 240 புதிய ஆயில் எஞ்சின்கள் கொடுப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கடந்த காலத்திலும் நிறையக் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆனால் இந்த இயந்திரங்கள் எல்லாம் சரியான முறையில் ஓடவேண்டும். மின்சாரம் சரியாகக் கிடைக்காத இடங்களிலே, இந்த இயந்திரங்களை நம்பித்தான் வாழ வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இந்த ஆயில் எஞ்சின்கள் நியாயமான விலையில் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது போட்டிருக்கும் விலைக்கு வாங்கினால் கட்டுபடி ஆகாது.

அதே சமயத்தில் இடைக் காலத்தில் ஸ்பெஷல் மைனர் இரி கேஷன் ப்ரோக்ராம் ஒன்றைப் போட்டு தமிழ் நாட்டில் உள்ள சில ஜல ஆதாரத் திட்டங்களை பரிசீலனை செய்து பார்த்ததில், நொய்

8th March 1963] [திரு. தோ. மு. நல்லசாமி]

யல் ஆறு, குடகனாறு, கொள்ளி மலையிலிருந்து வருகிற நதி, ஆகிய பல நதித் திட்டங்கள் ஆராயப்பட்டு கைவிடப்பட்டிருக்கின்றன. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட நகல் அறிக்கையிலே அறிவிக்கப்பட்ட திட்டங்கள் கைவிடப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, இந்தத் திட்டங்களை நடத்துவதற்கான வழிவகைகளை ஆராய்ந்து, அவற்றை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. எஸ். நஞ்சண்ட ராவ் : கனம் தலைவர் அவர்களே, 1963-64-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையைப் பற்றிப் பேசும்பொழுது, இந்த ஆண்டில் புதிய வரிகள் ஒன்றும் போடவில்லை என்று எல்லோரும் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொண்டார்கள். ஆனால் நான் ஒன்று சொல்கிறேன். புதிய வரிகள் போடாததற்காக மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன் என்ற கருத்தை நான் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. புதிய வரிகள் போட்டிருந்தாலும் கூட இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைக் குறித்து மகிழ்ச்சி தெரிவிக்க வேண்டியது நம்முடைய கடமை என்பதை நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். காரணம் என்னவென்றால் என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில், வெள்ளமுண்டான் சமுத்திரம் என்ற குளம் சுமார் 20 ஆண்டுகாலமாக தண்ணீரே இல்லாமல் இருந்தது. சமீபத்தில், ஒரு மாதத்திற்கு முன்புதான் 1,96,000 ரூபாய் சர்க்கார் சாங்ஷன் செய்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுதுள்ள அவசர நிலைமையில்கூட இந்த மைனர் இரிகேஷன் ஸ்கீமை சாங்ஷன் செய்ததற்காக என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள மக்களின் சார்பாக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்பேற்பட்ட நிலைமையில், இந்தப் பணம் எங்கிருந்து வந்தது என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். ஒரு ஹைஸ்கூல் இருந்த இடத்திலே மூன்று ஹைஸ்கூல்கள் சாங்ஷன் செய்திருக்கிறார்கள். நான்கு வருடங்களிலே கிட்டத்தட்ட 110 பள்ளிக்கூடங்களை சாங்ஷன் செய்திருக்கிறார்கள். மின்சாரத்திற்கு ரூ. 25 லட்சம் சாங்ஷன் செய்திருக்கிறார்கள். இதற்கெல்லாம் பணம் எங்கிருந்து வந்தது. அதைப் பற்றி நினைப்பதற்கு நமக்குப் பொறுப்பில்லையா? வெல்பேர்ஸ்டேட்டிலே பணம் இல்லாமல் இருந்தால் எப்படி நல்ல காரியங்களைச் செய்ய முடியும்? ஆகவே நல்ல காரியங்களுக்காக வரிகள் போடுவதில் என்ன தவறு இருக்கிறது என்பதை கனம் அங்கத்தினர்களும், மக்களும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். புது வரி போடாததினாலே நன்றியைச் செலுத்துகிறோம் என்று சொன்னாலும், புது வரி போட்டாலும் நன்றி செலுத்த வேண்டும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வரிப் பணத்திலிருந்துதான் சர்க்கார் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்ய முடியும் என்பதை நாம் மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லவேண்டும்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில், குடகனாறுத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர் திரு. நல்லசாமி அவர்கள் சொன்னார்கள். நானும் அதை வற்புறுத்துகிறேன். இந்த நெருக்கடி நிலையில் சொல்லக்கூடாதுதான்.

[திரு. எஸ். நஞ்சுண்டராவ்] [8th March 1963]

இருந்தாலும் மக்கள் அதை விரும்புகிறார்கள். மேலும் குஜிஸியன் பாரையில் ஒரு சப்-ரெஜிஸ்டிரார் ஆபீஸ் வைக்க வேண்டுமென்று மக்கள் விரும்புகிறார்கள். திண்டுக்கல்லிலே ஒரு ஆர்ட்ஸ் கல் லூரியை வைக்க வேண்டுமென்று அந்தத் தாலுகாவிலிருக்கும் மக்களும் பழனி தாலுகாவிலிருக்கும் மக்களும் விரும்புகிறார்கள். எம்ர்ஜென்ஸி நேரத்தில் இதைக் கேட்பது சரியில்லை என்று சொன்னாலும்கூட, மக்களுடைய விருப்பத்தை இன்னும் மூன்று அல்லது நான்கு ஆண்டுகளிலாவது நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சென்ற ஐந்து நாட்களாக இந்த சபையில் விவாதம் நடப்பதைப் பார்த்தால், “Wolf and the lamb” கதை மாதிரி இருக்கிறது. “நீ குற்றம் செய்யவில்லை என்றாலும், உன் அப்பன் செய்திருப்பான் அல்லது உன் பாட்டன் செய்திருப்பான்” என்று சொல்லி ஓநாய் ஆட்டுக் குட்டியைத் தின்ற கதைபோல் இருக்கிறது. நமக்கு வோட்டுக்கொடுத்த மக்களை திருப்திப்படுத்துகிற நிலைமை எல்லோருக்கும் இருக்கிறது. ஆனால் அதற்காக பொறுப்பில்லாத வகையில் ஏதாவது சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் அர்த்தம் இல்லை. இன்று நம் நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிற நெருக்கடி நிலைமையில் மத்திய அரசாங்கத்தின் பட்ஜெட்டை எந்த விதத்திலாவது குறைக்க முடியுமா, அல்லது மாகாண சர்க்காரின் செலவை எந்த வகையிலாவது குறைக்க முடியுமா? கனம் ராஜாஜி அவர்கள் சொல்கிற மாதிரி எல்லாவற்றிற்கும் அமெரிக்காவிலிருந்து பணம் வர வேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய ஸ்பூன் ஃபிடிங் மனப் பான்மை இருந்தால் அது நல்லதொரு ஜனநாயக அரசாங்கமாக இருக்க முடியாது. எந்தச் செலவுக்கு பணம் வேண்டுமென்று சொன்னாலும், அதை மக்களே கொடுக்கவேண்டும். அந்த ஸெல்ப் ஹெல்ப் பிலாஸ்பியை நாம் மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். ஆகவே, மத்திய அரசாங்க பட்ஜெட்டையோ அல்லது மாகாண அரசாங்க பட்ஜெட்டையோ பொறுப்பில்லாத முறையிலே குறைசொல்லிக்கொண்டிருந்தால் கண்டிப்பாக அர்த்த மில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மத்திய பட்ஜெட்டைப் பற்றி அநேகமாக எல்லா அங்கத்தினர்களும் பேசினார்கள். நான்கூட அதைப் பற்றிப் பேச வேண்டிய திர்ப்பத்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மண் என்னெய் வரியைப் பொறுத்தவரையில், ஏழை மக்களின் தலையில் கை வைத்து விட்டார்கள்; தங்கக் கட்டுப்பாட்டைப் பொறுத்தவரையில் பொற்கொல்லர்களின் தலையில் கை வைத்துவிட்டார்கள் என்றெல்லாம் பேசப்படுகிறது. இப்பொழுது நம் நாட்டில் இருக்கும் நிலைமை என்ன என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். தங்கக் கட்டுப்பாடு நல்லது, இந்த நேரத்தில் மத்திய சர்க்கார் போட்டிருக்கும் வரிகள் எல்லாம் நியாயம்தான் என்று சொல்லுகிற அளவுக்கு இந்தச் சபையிலே இருக்கிற அங்கத்தினர்கள் அனைவரும் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சென்ட்ரல் பட்ஜெட்டைப்பற்றி இங்கே யார் என்ன பேசினாலும்கூட,

8th March 1963] [திரு. எஸ். நஞ்சுண்டராவ்]

அதற்கு நம் அரசாங்கம் இங்கே பதில் சொல்வது கஷ்டம். சென்ட்ரல் பட்ஜெட்டைப் பார்லிமென்டில் 'அனௌன்ஸ்' பண்ணின பிறகு, ஒவ்வொரு ராஜ்ய அசெம்பிளியும் சென்ட்ரல் பட்ஜெட் மீது தம்முடைய கருத்துகளைச் சொல்ல ஒரு ஏற்பாடு இருப்பது நல்லது. சென்ட்ரல் பட்ஜெட்டில் உள்ள குறைகளை நிவர்த்தி செய்வதற்கான யோசனைகளை ராஜ்ய அசெம்பிளிகளிடமிருந்து தெரிந்துகொள்வதற்கு சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்டே இதற்கு ஒரு வழிவகை செய்தால் மிகவும் நல்ல முறையில் இருக்கும். இல்லையென்றால் பெடிஷன் கொடுப்பதன் மூலம் இதை நல்ல முறையில் செய்துகொள்ளவேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

இன்னும் ஒரே ஒரு சிறிய கருத்தைச் சொல்லி என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன். நம் அரசாங்கத்திலே ஸ்மால் ஸேவிங்ஸ் ஸ்கீமின் மூலம் போதுமான அளவு வசூல் ஆகவில்லை. இதன் மூலமாக சேமிப்பை வளர்த்தால் தலமாக இருக்கும். இதை ஒரு 'மாஸ் மூவ்மென்ட்' ஆகக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். இதை மாஸ் மூவ்மென்ட் ஆகக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று சொல்லும் போது, இதுபோன்ற இயக்கங்களில் சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் எல்லாம் உதவியாக இருக்கும் முறையிலே நடந்தால் நல்லது. இசையின் மூலமாக விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்று கனவு உலகத்திலே பேசிக்கொண்டிருந்தால் முடியாது. இசையின் மூலமாக விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்கலாம் என்றாலும், அதை இன்னும் ஆதார பூர்வமாக 'ப்ரூவ்' பண்ண முடியவில்லை. இசையின் மூலமாக விவசாயத்தைப் பெருக்கவேண்டுமென்பதிலே கவனம் செலுத்துவதைவிட, ஸ்மால் சேவிங்ஸ் ஸ்கீமின் மூலம் அதிக சேமிப்பைப் பெற முயற்சிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என் உரையை முடித்துக்கொள்கின்றேன்.

* திரு. இராம.. அரசாங்கம்: மாமன்றத் தலைவர் அவர்களே, ஏழு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு 56 கோடி ரூபாயாக இருந்து, மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு 96 கோடி ரூபாயாக ஆகி, கடந்த ஆண்டு 117 கோடி ரூபாயாக வளர்ந்து, இந்த ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டம் 124 கோடி ரூபாயாக வந்திருக்கிறது. இந்த வளர்ச்சி, நம்முடைய அரசாங்கம் எந்த அளவுக்கு ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற நாளிலிருந்து வரிக் கொள்கையை அனுசரித்து வருகிறது என்பதை விளக்குகிறது! அதுமட்டுமல்ல. வரிகள் நிரம்பிய பட்ஜெட்டுகள் வந்தவுடன் விலைவாசி ஏறுகிற ஒரு சம்பவத்தை நாம் கண்டு வருகிறோம். பொருளாதார நிபுணர்கள் கூட, விலைவாசி ஏற்றத்திற்குக் காரணமே அரசாங்கங்கள் அனுசரிக்கின்ற வரிக் கொள்கை தான் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். கடந்த ஆண்டிலிருந்து விலைவாசியைக் குறைக்கவேண்டும் என்ற குரல் நாட்டிலே அதிகமாக எழுந்திருப்பதையும், விலைவாசிகள் ஏறியிருக்கிற காரணத்தால் நகர்ப் புறங்களில் வாழ்கின்ற மத்திய தா

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] [8th March 1963]

மக்களும், கிராமப் புறங்களில் வாழ்கின்ற விவசாய மக்களும், எல்லாப் பொது மக்களுமே இடர்ப்பாட்டுக்கு ஆளாகி அவதிப்படுகிறார்கள் என்பதையும் நம்முடைய அரசாங்கமே ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறது. இருந்தும், மேலும் மேலும் அதிக வரியைப் போடும் காரணத்தால், விலைவாசிகள் இன்னும் அதிகமாக உயர்வதற்குக் காரணங்கள் அமைந்துகொண்டிருக்கின்றன. இந்த நிலைமையில் விலைவாசிகள் ஏறினால் என்ன? வரிகள் அதிகமாகப் போடப்பட்டால் என்ன? நாமெல்லாம் நாட்டைக் காக்கவேண்டாமா? என்று சொல்லப்படுகிறது. நாட்டைக் காக்க வேண்டும் என்ற உணர்ச்சி, மற்றக் காலத்தைவிட, சுதந்திரப் போராட்ட நாட்களைவிட இன்றையதினம் அதிகமாகப் பெருகியிருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அதை நம்முடைய அமைச்சர்களே ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நாட்டிலே இருக்கும் தாய்மார்களிடம் தங்களுடைய கழுத்திலே இருக்கிற தாலியைக் கழுற்றிக் கொடுத்து எப்படியாவது கம்யூனிஸ்டு சீனனை விரட்டியடிக்கவேண்டும் என்ற நல்ல உற்சாகத்தைக் கொண்டிருக்கிற காட்சியைக் காணுகிற நேரத்தில் நாட்டில் இருக்கும் அத்தனை பேரும் எல்லாத்தியாகங்களையும் செய்வதற்கு இன்றையதினம் தயாராக இருக்கிறார்கள். மக்களை பார்த்து 'தியாகங்கள் செய்யவேண்டும்' என்று சொல்லும் நேரத்தில் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறவர்களும் தங்களுடைய 'பிடிவாதத்தை' தியாகம் செய்வதற்குக் கொஞ்சம் பழகிக்கொள்ளவேண்டும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். மத்திய அரசுக்கும் மாநில அரசுக்கும் என்ன என்ன உரிமைகள் என்கிற அந்தப் பட்டியலில் மாநில அரசுக்கு என்று சில இனங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. உதாரணமாக, மாநில அரசுக்கு என்று கல்வி, சுகாதாரம், நீர்ப்பாசனம், மராமத்து போன்ற இனங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதேபோல் மாநில அரசுக்கும் மத்திய அரசுக்கும் பொதுவாக, 'கன்கரண்ட் லிஸ்ட்' இல் 44 இனங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இங்கே எப்படி கல்வி இலாக்கா இருக்கிறதோ அதேபோல் மத்திய அரசிலும் ஒரு கல்வி இலாகாவும், இன்னும் அது போன்றே சுகாதார இலாகா, மராமத்து இலாகா, விளம்பர இலாகா என்று டில்லியிலும் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. நம்முடைய சென்னை பல்கலைக்கழகத் துணை வேந்தர் அவர்களும் ஒரு தடவை பேசியபோது, 'சாதாரண ஆரம்பக் கல்வி வரையிலும் டில்லியில் இருக்கிற கல்வி இலாகா தலையிடுகிறது' என்பதைக் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். இப்படி பற்பல விதங்களில் மாநில அரசினுடைய உரிமைகளில் மத்திய அரசு தலையிடுகிற நிலைமை இருக்கிறது. இதைப்பற்றி நான் பேசவேண்டிய இடம் பாராளுமன்றம் என்றாலும், டில்லியில் நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கும் செல்வாக்கு அதிகமாக வளர்ந்து வருகிற காரணத்தால், டில்லி அரசினிடம் சொல்லி, இந்தப் பிடிவாதமான கொள்கையையெல்லாம் விட்டு, இதற்காக அங்கே ஏராளமான செலவு செய்கின்ற அந்த வகைகளையெல்லாம்

8th March 1963] [திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

குறைத்துக்கொள்ளும் அளவு ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று இந்த எம்ர்ஜன்ஸி நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

வரப்போகிற நாட்கள் சாதாரண நாட்களாக இருக்க முடியாது. ஏராளமான வரியை நாம் செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். இப்பொழுது போடப்பட்டிருக்கும் வரி அத்தனையும் அடுத்த ஆண்டு நாம் குறைத்துவிட முடியும், அல்லது அதற்கு அடுத்த ஆண்டு நாம் குறைக்கப் போகிறோம் என்று சொல்ல முடியாது. வரியை ஒரு தடவை போட்டுவிட்டால் பிறகு குறைப்பது என்பது கடினம். அது மட்டுமல்ல. சைனாக்காரன் தொடுத்திருக்கின்ற இந்தப் போர் ஓரிரு ஆண்டுகளில் முடிந்துவிடும் என்று நாம் எதிர்பார்ப்பதற்கில்லை. எதிர்காலத்திலும் நாம் எப்பொழுதுமே எதிர்பார்ப்பதற்கில்லை. எதிர்காலத்திலும் நாம் எப்பொழுதுமே ஒரு பலமான ராணுவத்தையும் நல்ல பாதுகாப்பையும் வைக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். நல்ல ராணுவத்தையும் நல்ல பாதுகாப்பையும் வைக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், ஏராளமான பணம் நம்முடைய அரசாங்கத்திற்குத் தேவைப்படும். அந்தப் பணத்தையெல்லாம் நாம் எதிர்காலத்தில் எப்படிப் பெற முடியும் என்பதை யோசிக்கவேண்டும். பொருளாதாட்சி நிபுணர்கள், 'இத்தியாவில் இருக்கும் ஆட்சியினர் எந்த அளவுக்கு வரிகளைப் போட முடியுமோ அந்த அளவுக்கு ஏராளமான வரிகளைப் போட்டிருக்கிறார்கள்' என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இனிமேல், வரி என்று சொல்லி மக்கள் தலையில் கை வைப்பதற்கு வழிவகை இன்றையதினம் இல்லை. நாம் நல்ல பல திட்டங்களை உருவாக்கவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். ஆந்திரா முதல் அமைச்சர் அவர்கள், கிருஷ்ண நதித் தண்ணீரை நமக்குத் தருவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது வரவேற்கத்தக்கது, கிருஷ்ண நதித் தண்ணீரைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்றால், சென்னையில் நூற்றமெடுத்து ஓடிக்கொண்டிருக்கிற பக்கிங்காம் கால்வாய்த் திட்டத்தை நாம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். பக்கிங்காம் கால்வாய்த் திட்டத்தை நாம் எடுத்துக்கொண்டால், கிருஷ்ண நதியிலிருந்து வருகிற தண்ணீரை சென்னை நகரத்திற்குக் கொண்டுவருவதோடு, தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலிருக்கும் கெடிலம் நதி வரையில் கொண்டசெல்லத்தக்கு வகையில் பக்கிங்காம் கால்வாய் பயன்படக்கூடும். அதேபோல், சென்னையில் இருக்கும் கூவம் நதிக்காக ஒரு திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டு, அதுவும் நம்முடைய அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. இதுபோல் பற்பல புதிய திட்டங்களையெல்லாம் வகுக்கவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அந்தத் திட்டங்களையும் நாம் வகுக்கவேண்டும். அவைகளையும் நாம் நிறைவேற்றவேண்டும். அதே சமயத்தில் போர்ப் பிரச்சினையையும் கவனிக்கவேண்டும்.

இந்தப் பிரச்சினைகளோடுகூட அடிக்கடி புதிய பிரச்சினைகளும் நமக்கு உருவாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. உதாரணத்திற்கு, தங்கக் கட்டுப்பாட்டுச் சட்டத்தை நாம் எடுத்துக்கொள்ளலாம்,

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] [8th March 1963]

பொற்கொல்லர்கள் படும் அவதியை நாம் பார்த்தால், பேசிய அத்தனை பேரும் கண்ணீர் வடித்தார்கள். பொற்கொல்லர்கள் மட்டுமல்ல, அவர்களைச் சார்ந்திருக்கும் துணைத் தொழிலாளர்களும் இன்றையதினம் அவதிப்படுகிறார்கள். திருச்சியில் இருக்கும் இருபதாயிரத்திற்கு மேற்பட்ட செயற்கை வைத் தொழிலாளர்கள் சங்கடப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. இருபத்தாறாயிரம் தொழிலாளர்களுக்கு மேல் ஜரிகை உற்பத்தியை நம்பி, நம்முடைய மாநிலத்தில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். பதினாறு கூட்டுறவு சங்கங்கள் இருக்கின்றன. நம் முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய திருக்கையாலேயே காஞ்சிபுரத்தில் ஒரு கூட்டுறவு சங்கத்தை ஆரம்பித்து வைத்தார்கள். அதிலே நாலாயிரம் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அத்தனை பேரும் இன்றையதினம் அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் தங்கக் கட்டுப்பாட்டுச் சட்டத்தின் காரணமாக ஜரிகையின் விலை மார்க் ஒன்று 80 ரூபாயிலிருந்து 120 ரூபாய் வரை உயர்ந்திருக்கிறது. ஜரிகை வாங்க, கைத்தறி நெசவாளிகள் சென்றால், “நீங்கள் தூறு ரூபாய் பணம் கொடுத்து லைசன்ஸ் வாங்கினால்தான் கொடுக்கப்படும்” என்று சொல்கிறார்கள். அதன் காரணமாக காஞ்சிபுரத்தில் இருக்கும் கைத்தறி பட்டு நெசவாளிகள் அத்தனை பேரும் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட புதிய சூழ்நிலை உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. நம்முடைய கனம் அமைச்சர் திரு. கக்கன் அவர்கள் விவசாயிகள் தினம் ஒரு ரூபாய் கூலி பெறுவதாகச் சொன்னார்கள். நான்குட்கடந்த மாதம் கெஜட்டைப் பார்த்தேன். சில இடங்களில் ஒரு வேளை ரூபாயும் 37 காசும்தான் விவசாயிகள் கூலியாகப் பெறுவதாகச் சொன்னார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமை வளர்ந்துவரும் நேரத்தில் வரிகள் போட்டு அதிகமான வருமானத்தை நாம் பெற்றுவிட முடியும் என்று கருத முடியாது. அரசாங்கமே வருமானத்திற்கு உரிய வழிகைகளைத் தேடவேண்டும். அதற்கான வழிகள் ஒன்றிரண்டு சொல்லி என் உதையை முடிக்கின்றேன்.

பஸ் போக்குவரத்தைத் தேசியமயமாக்கி 60% பஸ்களை இன்றையதினம் ஓட்டிக்கொண்டிருக்கிறோம். அதன் மூலம் சுமார் இரண்டு கோடி ரூபாய் அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் வருகிறது என்று கனம் தொழிலமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். நாட்டிலே ஐந்தாயிரம் பஸ்கள் ஓடுகின்றன. அவற்றில் இருந்து ஏராளமான பணம் வருகிறது, அவற்றை என் தேசியமாக்கத் தயங்க வேண்டும்?

அடுத்தபடியாக சென்னை நகரில் 250 பெட்ரோல் பங்குகள் இருக்கின்றன. ஒரு நாளைக்கு மூன்று லட்சம் காலன் விற்பனை ஆகிறது. ஒரு காலனுக்கு மூன்று அணு லாபம் பங்குக்காரர்களுக்குக் கிடைக்கிறது. ஒரு நாளைக்கு பெட்ரோல் பங்கின் மூலம் சுமார் ஐம்பதாயிரம் ரூபாய் தனிப்பட்ட முதலாளிகளுக்கு போகிறது. அந்த பங்குகளை அரசாங்கமே எடுத்துக்கொண்டு நடத்தினால் ஆண்டு ஒன்றுக்கு இரண்டு கோடி ரூபாய் வரும்.

8th March 1963] [திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

அடுத்து தமிழ்நாட்டில் 1,028 சினிமா தியேட்டர்கள் இருக்கின்றன. 430 தியேட்டர்கள், 598 ஓரீங் தியேட்டர்கள். இவற்றின் மூலம் எட்டு கோடி ரூபாய் வருவாகிறது. இரண்டு கோடி ரூபாய் அரசாங்கத்திற்கு வரியாகப் போகிறது. மீதி ஆறு கோடி ரூபாய் தியேட்டர் முதலாளிகளுக்கு போகின்றது. இதில் 430 சினிமா தியேட்டர்களையாவது ஏற்று நடத்தினால் நான்கைந்து கோடி ரூபாய் வருமானம் அரசாங்கத்திற்கு வரும். புதிய வரிகளை மேலும் மேலும் போட்டுக்கொண்டே போகாமல் அரசாங்கத்தின் வருமானத்தை இப்படி அதிகப்படுத்த முயற்சி செய்யலாம். இவற்றை எல்லாம் தேசியமாக்குவது என்றால் போதுமான பணம் வேண்டாமா, நஷ்ட ஈடு கொடுக்க என்று கேட்கலாம். எம்ஜென்வி நிலைமை மற்ற எல்லா வற்றுக்கும் பயன்படுகிற இந்த நேரத்தில் இவற்றுக்கு அதைப் பயன்படுத்தி தேசிய வருமானம் உபரவும், நம் மாநில அரசாங்கத்தின் வருமானம் உயரவும் ஏன் முயற்சி செய்யக் கூடாது? எடுத்ததற்கெல்லாம் மக்களை வாட்டி வதைக்கின்ற நிலைமையை மாற்ற வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். வரும் நாட்கள் விளையாட்டு நாட்கள் அல்ல. வேதனையும், சோதனையும், கொடுமையும் நிறைந்த நாட்கள். ஆகவே வேடிக்கையாகப் பேசி வரிகளைப்போட்டு நாட்களைக் கழித்துவிடக்கூடாது என்று சொல்லி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. டி. பி. ஏழுமலை: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சபையில் இவ்வாண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். இதை வர வேற்று என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கின்ற சில அவசிய விஷயத்தை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக நாட்டிலே பல திட்டங்களைப் போட்டு, அத்திட்டங்களின் சார்பாக நாட்டு மக்கள் நல்ல பயனை அடைகின்ற முறையில் செயல்பட்டு வருகின்றது. நல்ல திட்டங்கள் என்று சொல்கிற போது, திட்டங்களினால் பாதிக்கப்படுகிற மக்களையும் சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டுமென்று நான் மிக்க பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஏன் இப்படிச் சொல்கிறேன் என்றால், திட்டங்கள் “என்னுடைய தொகுதிக்கு வரவேண்டும், என்னுடைய தொகுதிக்கு வர வேண்டும்” என்று பல அங்கத்தினர்கள் இங்கே கேட்கிறார்கள்.

குறிப்பாக சென்னைக்கு அடுத்து இருக்கின்ற என்னுடைய தொகுதியும் கனம் அங்கத்தினர் கோவிந்தராஜுடன் நாயுடு தொகுதியும் அடுத்தடுத்து இருக்கிறது. இந்தத் தொகுதிகளில் பல திட்டங்கள் உருவாகி, பல ஜில்லா மக்களுக்குத் தொழில் வாய்ப்புக் கிடைத்திருக்கிறது. வேலையில்லாத திண்டாட்டம் பெரும் அளவு நீங்கி வருகிறது. இதற்காக சர்க்கார் பாசாட்டுகின்றேன். அண்மையில் பால் பண்ணைத் திட்டம் மாதவரத்தில் உருவாகி

[திரு. டி. பி. ஏழுமலை] [8th March 1963]

யிருக்கிறது. இந்தப் பால் பண்ணைத் திட்டம் வந்தவுடன்—அங்கே குடியிருந்த விவசாய நிலங்களையே நம்பியிருந்த மக்களின் நிலைமை பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. காரணம் நிலங்களைச் சர்க்கார் எடுத்துச் கொண்டு அபிவிருத்தி என்று சொல்கிறபோது, அங்கங்கே உள்ள மக்களின் நிலைமையையும் சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டும். அங்குள்ள மக்கள் பாதிக்கப்படாது நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும். மேலும், என் தொகுதியிலும், கனம் நாயுடு தொகுதியிலும் இருக்கும் புழல் ஏரி, சோழவரம் ஏரி ஆகியவற்றின் நீரைக் கொண்டு, பல நூற்றாண்டுகளாக விவசாயம் செய்து வந்த விவசாய மக்கள் அங்கே இருக்கிறார்கள். சென்னை நகரத்திற்குக் குடி தண்ணீர் கொடுக்கவேண்டுமென்றால், அதை யாரும் ஆட்சேபிக்கவில்லை, தண்ணீர் கொடுக்கக்கூடாது என்றால் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள், சென்னையில் உள்ள மக்களின் குடிதண்ணீர் பிரச்சினையையே பெரிதாக வைத்து, “பாருங்கள் இந்த அரசாங்கம் உங்களுக்கு குடிதண்ணீர் வசதி கூடச் செய்து தரவில்லை” என்று பிரசாரம் செய்வார்கள். ஆகவே குடிதண்ணீர் வசதி சென்னை நகரத்திற்குச் செய்து தரவேண்டும் என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் சென்னைக்குத் குடிதண்ணீர் வசதி தரவேண்டும் என்பதற்காக அந்தப் புழலேரி, சோழவரம் ஏரிப் பகுதிகளில் விவசாயம் செய்து கொண்டிருந்த விவசாயிகளுக்கு நீர்பாசன வசதி அளிப்பதை நிறுத்திவிடக்கூடாது. அந்த விவசாய மக்களுக்குத் தண்ணீர் விடக்கூடாது என்ற எண்ணத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்வதற்கு ஏழாயிரத்து ஐந்து எக்கரா நிலங்களையும் சர்க்கார் சொந்தமாக எடுத்துக்கொள்கின்ற திட்டத்தில் முனைந்து வேலை செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். இதனால் இப்போது எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் எங்கள் தொகுதியில் சென்று, “பார்த்தீர்களா, பல நூறு வருஷங்களாக நிலங்களில் நீங்கள் விவசாயம் செய்து பிழைத்து வருகிறீர்கள். உங்களது விவசாய நிலத்தையே எடுத்துக்கொள்கிறார்கள்” என்று பிரசாரம் செய்யக்கூடும். அதுவும் தொடர்ந்து 1952-ஆம் ஆண்டு முதல் காங்கிரஸ் கட்சி அபேட்சகரையே தேர்ந்தெடுத்து வந்திருக்கிற, அந்தத் தொகுதி மக்களுக்கு இத்தகைய ஒரு சங்கடம் வந்திருப்பது எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் அந்தத்தொகுதியில் ஆளும் கட்சிக்கு எதிராகப் பிரசாரம் செய்வதற்குத்தான் பயன்படும். அவர்கள் எப்போதும் பிரசாரத்திலேயே கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கிறார்கள். அந்த நிலங்களை எடுத்துக்கொண்டால் அந்த விவசாயிகளுக்கு சரியான மாற்று வேலையும் கொடுக்க முடியாது. மேலும், என் தொகுதியில் ஒரு திட்டம், வந்திருக்கின்றது. ஆனால், அந்த திட்டத்தில் வேலை வாய்ப்பும், பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு கொடுக்கவில்லை. நல்லவேளையாக இந்த நேரத்தில் சென்னைக்கு கிருஷ்ணா கோதாவரித் தண்ணீரைக் கொடுக்க அரசாங்கம் நல்லதொரு ஏற்பாட்டைச் செய்து வருகிறது. ஆந்திர அரசாங்கமும் சம்மதிக்கக் கூடியவகையில் இந்த, மத்திய அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அதை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றி, சென்னை நகரத்திற்கும், மற்ற உபயோகத்திற்கும் கிருஷ்ணா, கோதாவரித் தண்ணீரைக் கொடுப்பதோடு, இந்த

8th March 1963] [திரு. டி. பி. ஏழுமலை]

புழலேரி, சோழவரம் பகுதியில் உள்ள விவசாயிகள் இதுவரையில் எப்படி அந்த நிலங்களில் பயிரிட்டு வந்தார்களோ அதுபோலவே இனியும் தொடர்ந்து பயிரிட்டு வர வகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நமது கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களும் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களும் எப்படியாவது இந்த கிருஷ்ண கோதாவரி குடிதண்ணீர் திட்டத்தை நிறைவேற்றி இந்த ஏரிப் பகுதியில் உள்ள விவசாயிகள் பரம்பரை பரம்பரை உரிமையோடு அந்த நிலங்களை அனுபவித்து வரும்படியாக ஜாரி செய்யும் நடவடிக்கையை விட்டு விடவேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் சபாநாயகர் அவர்கள் கடைசி நேரத்திலும், சில நிமிடம், பேச வாய்ப்பு தந்தமைக்கு என் தொகுதி மக்கள் சார்பாக நன்றி சொல்லி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. சொ. வெங்கடுசாமி கவுண்டர் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1963-64-ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்நியர் நம் மீது படை யெடுத்து வந்திருக்கிற இந்த நேரத்தில் அவசர நிலைமைப் பிரகடணம் எடுக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த நேரத்தில் குறிப்பாக மூன்று இனங்கள் நமக்குத் தேவை என்று நிதி நிலை அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். முதலாவதாகப் படை பலம். படை பலத்திற்குத் தேவையான தளவாடங்கள். அதற்கடுத்து உணவு உற்பத்தி. உணவு உற்பத்தியைப் பொறுத்த வரையில் குறிப்பாகப் பல அணைக்கட்டுத் திட்டங்களும், பல குளங்களும் ஏற்படுத்தப் பட்டிருந்தபோதிலும் ஆங்காங்கு இந்த மாநிலத்தில் பல வறண்ட பிரதேசங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அந்த வறண்ட பிரதேசங்களில் வாழ்கின்ற விவசாய மக்கள் அதிகமான இன்னல்களை ஏற்றுக்கொண்டு விவசாயம் செய்தாலும், விவசாயத்திற்கு இன்றியமையாத தண்ணீரை அடைய முடியாத காரணத்தினால் அவர்கள் முயற்சி தடைபடுகிறது. தண்ணீர் கிடைத்தால் உரங்கள் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே வறண்ட பிரதேசங்களில் கிணறு வெட்டுவதற்கு மானியம் கொடுக்கவும், உரம் முதலியவை சப்ளை செய்யவும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி அளித்தாலும் அது முழு அளவுக்கு விவசாயிகளுக்குப் பயன்படத்தக்க அளவுக்குப் போய்ச் சேருகிறதா என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது. நாம் அளிக்கிற மானியத்தொகை, கடன் தொகை எல்லாம் விவசாயத்திற்குப் போய்ச் சேருகின்ற அளவுக்கு தக்க வழிவகை செய்யவேண்டும். அதோடு விவசாயிகளுக்கு ஒரு ஏக்கருக்கு உற்பத்தி செலவு 200-ல் இருந்து 250 ரூபாய் வரை ஏற்படுகின்றது. நெல் போன்ற பயிரில் அவர்களுக்குக் கிடைக்கின்ற லாபம் 110 ரூபாய். இந்த 110 ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு விவசாயிகள் எவ்வளவுதூரம் வாழ்க்கையை நடத்த முடியும் என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டுகிறேன்.

அதோடு விவசாயிகளுக்குப் பல கூட்டுறவு சங்கங்களை அமைத்து அந்தக் கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலமாக நிபாயமான விலையில் அவர்களுக்குத் தேவைப்படுகிற பொருள்களைக் கொடுக்க வழி செய்திருக்கிறோம். ஆனால் இந்த விவசாயச் சங்கங்கள் சரி

[திரு. சொ. வெங்கிசாமி கவுண்டர்] [8th March 1963]

வர இயங்குகிறதா என்பதே சந்தேகமாக இருக்கிறது. அவர்கள் மார்க்கெட்டிங் சொஸைடியில் தங்கள் பொருள்களை அடமானமாக வைத்து நல்ல விலைக்கு விற்கவேண்டுமென்று எண்ணுகிற அந்த நேரத்தில், வியாபாரிகள் கொடுக்கின்ற விலையைக் காட்டிலும் இரண்டு மூன்று பங்கு குறைவாக விற்கவேண்டிய சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே மார்க்கெட்டிங் சொஸைடியில் தங்கள் பொருள்களை அடமானம் வைக்கப் பயந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

அதே போன்று கோவாப்ரேட்டிவ் ஏற்படுத்தியிருக்கின்ற ஒவ்வொரு இனங்கள் பேரிலும், அந்தந்தத் தொழில்களைச் செய்கின்றவர்கள் அதிலே பங்கு தாரர்களாக இல்லாமல், செல்வாக்கு பெற்றவர்கள் மட்டுமே அந்த சொஸைடிகளில் பங்குதாரர்களாக இருக்கக்கூடிய நிலைமையின் காரணமாகப் பல ஊழல்கள் நடந்து வருவதைப் பத்திரிகை வாயிலாகவும், மற்ற வகையிலும் நாம் அறிந்திருக்கிறோம். அந்த மாதிரி ஊழல்கள் இருக்கக்கூடிய சங்கங்களின் மீது எடுக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய நடவடிக்கைகள் இதுவரை திருப்திகரமாக இருக்கிறதா என்பது சந்தேகமாகவே இருக்கிறது. அரசாங்கம் 'கூட்டுறவு' என்ற சொல்லைச் சமய சஞ்சினியாகப் பயன்படுத்துகிறதா என்ற சந்தேகமும் உண்டாகிறது. குறிப்பாகச் சொன்னால், பழனித் தொகுதியில் ஃபிஷர்மேன் சொசைடி ஒன்று ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்த சொசைடியில் (மணி அடிக்கப்பட்டது).

* திரு. கா. நா. பழனிசாமி கவுண்டர் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தைச் சமர்ப்பித்த கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். மத்திய சர்க்கார் போட்ட வரிகளின் காரணமாக மக்களிடத்திலே பீதி ஏற்பட்டது. மறு தினத்தில் சென்னை ராஜ்ய பட்ஜெட் புது வரி எதுவும் இல்லாமல் வந்ததும் மக்கள் சாந்தி அடைந்தார்கள். நம்முடைய கனம் நிதியமைச்சர் அவர்கள் நல்ல அனுபவம் வாய்ந்தவர்கள். அவர்கள் மற்ற ராஜ்யங்களுக்கு வழிகாட்டக் கூடிய நிலைமையிலே பட்ஜெட்டைச் சமர்ப்பித்ததற்காக நான் மீண்டும் என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் 125 கோடி ரூபாய் வருமானம் என்று சொன்னால், 100-க்கு 25 சதவிகிதம் அதிகமான செலவை நிர்ணயித்திருக்கிறோம். அதிகப்படியான, அவசியமில்லாத உத்தியோகஸ்தர்களும், அவசியமில்லாத சில திட்டங்களும் இருக்கின்ற காரணத்தினால்தான், 20 சதவிகிதம் அனாவசியமான அதிகச் செலவு ஆகிக்கொண்டிருக்கிறது. அந்நிய ஆட்சியின்போது நிர்வாகத்தின் அளவு எந்த அளவுக்கு இருந்தது, இப்போது எந்த அளவுக்கு விரிவடைந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அந்த வகையில் இப்போது நிர்வாகத்தை 'ரி-ஆர்க்கனிசேஷன்' செய்து திருத்தியமைக்கவேண்டியிருக்கிறது. இன்றைக்கு கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியாமலே பல இலாகாகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இண்டஸ்ட்ரீஸ் வளரவில்லை, அந்த டிபார்ட்மெண்ட் என்று சொன்னால், இண்டஸ்ட்ரீஸ் வளரவில்லை, அந்த டிபார்ட்மெண்ட் வளர்ந்து கொண்டே போகிறது. கூட்டு

5th March 1963] [திரு. கா. நா. பழனிசாமி கவுண்டர்]

றவு இலாகாக்கள், விவசாய இலாகாக்கள் ஆகியவற்றை எடுத்துக் கொண்டாலும், அந்த இலாகாக்கள் வளர்ச்சியடைந்து கொண்டு போகின்றனவே தவிர, மக்களுக்குப் பலன் தருவதாக அவை இல்லை. குறிப்பாக, ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு லட்சம் ரூபாய் வருமானம் வருகிறது என்று சொன்னால், 60,000 ரூபாய் நிர்வாகச் செலவுகளுக்கு மட்டுமே செலவாகி விடுகிறது. தூற்றுக்குப் பத்து சத விகிதம் வேண்டுமானால் இருக்கலாமே தவிர, 60,000 ரூபாய் அளவுக்கு நிர்வாகச் செலவு இருக்குமானால் பஞ்சாயத்துகள் எப்படி மக்களுக்கு நன்மை செய்ய முடியும்? கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு மூன்று மாத காலம் சென்னையிலேயே உட்கார்ந்து இந்த இலாகாக்களின் அளவையெல்லாம் பற்றி பரிசீலனை செய்து எந்த அளவுக்கு நிர்வாகச் செலவைக் குறைக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்குக் குறைத்து அடுத்த பட்ஜெட்டை வருகிற ஆண்டிலே சமர்ப்பிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கேரளம், ஆந்திரம் ஆகிய பகுதிகள் சென்னையுடன் இருந்த காலத்தில் நிர்வாகம் எந்த அளவுக்கு இருந்ததோ, அதைவிட அதிகமாகவே இப்போது அவை பிரிந்த பிறகும் இருக்கிறது. சென்னை ராஜ்யத்தில் வருஷத்திற்கு ஒரு ஐ.சி.எஸ். ஆபீசர்தான் ரிடையராக்கிரூர். ஆனால் வருஷத்திற்கு ஐந்தாறு ஐ.எ.எஸ். ஆபீசர்கள் புதிதாகப் போடப்படுகிறார்கள். அதே போன்றுதான் ஐ.பி.எஸ். அதிகாரிகளும் போடப்படுகிறார்கள். இந்த நிர்வாகத்தின் அளவைக் குறைப்பதற்கான பரிசீலனைகளைச் செய்வதற்காக கமிட்டி ஒன்று போட்டு அதன் முடிவுகளின்படி நடவடிக்கை எடுத்து இலாகாக்களின் அளவைக் குறைத்து அனாவசியச் செலவுகளைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள், தென்னாட்டிலே பெரிய திட்டங்கள் இல்லை, வட நாட்டிலேதான் பெரிய திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன என்ற குற்றச்சாட்டைக் கூறினார்கள். எங்கள் பகுதியிலே பரம்பிக் குளத் திட்டம் ஒரு கோடியே 25 லட்சம் செலவில் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. நீலகிரியில் இரண்டு மலைகளை இணைத்து, குந்தா மின்சாரத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கு இவற்றையெல்லாம் கொண்டு போய்க் காட்டினால், அவர்கள் நம் முடைய ராஜ்யத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டு வரும் பல பெரிய திட்டங்களை நேரிலேயே பார்த்து அறிந்து கொள்ள முடியும். (மணி அடிக்கப்பட்டது.) நேரம் இல்லாத காரணத்தால் மான்யங்களின் மீது விவாதம் நடைபெறும் போது என்னுடைய மற்றக் கருத்துக்களைக் கூறுகிறேன் என்று தெரிவித்து, தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. சா. கணேசன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஆண்டுக்குச் சமர்ப்பிக்கப் பெற்ற நிதிநிலை அறிக்கை பலர் பாராட்டிப் பெற்றது. 'புது வரியே இல்லாத பட்ஜெட்' என்று கனம் அங்கத்தினர்களிலே பலர் பாராட்டினார்கள். புது வரி இல்லையென்ற அளவில் நானும் அவர்களுடன் இணைந்து

[திரு. சா. கணேசன்] [8th March 1963]

பாராட்டுகின்றேன். 'புது வரியே இல்லாமல் இருப்பது மட்டும் போதுமா? அது மட்டும் திருப்தி அளிக்குமா?' என்பதையும் நாம் நன்றாகச் சிந்திக்கவேண்டும். 'இந்த ஆண்டிலே 127 கோடி, 19 லட்சம் செலவு; 124 கோடி, 45 லட்சம் வரவு. ஆகவே, துண்டு விழுவது 2 கோடி, 74 லட்சம்' என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய உரையின் மூலமாகவும், பட்ஜெட்டின் வழி நெறி வகுப்புகளின் மூலமாகவும் நாம் உணருகிறோம். தமிழ் நாடு மூன்று கோடிக்குச் சிறிது அதிகமான ஜனத் தொகையுடையது என்று நாம் காண்கிறோம். அந்தக் கணக்குப்படி பார்த்தால் தலைக்கு 40 ரூபாய் வீதம் வரி வருகிறது. எல்லோருமே வரி செலுத்துவதில்லை என்பது நமக்குத் தெரியும். அந்தக் கணக்கில் பார்த்து, சரிபாதிப்பேர்தான் வரி கொடுக்கக் கூடியவர்கள் என்று எடுத்துக் கொண்டால், 80 ரூபாய் தலைக்கு வரி வருகிறது. ஒரு குடும்பம் என்று எடுத்துக்கொண்டால், சராசரி ஐந்து பேர்கள். ஐந்து பேர் கொண்ட குடும்பத்திற்கு 400 ரூபாய் வரி என்று வருகிறது. இது மாநில சர்க்காராலே விதிக்கப்பெற்றிருக்கிற வரிகளுக்கு உட்பட்டது.

மத்திய சர்க்காரின் வரிகள் வேறு இருக்கின்றன. இப்படியெல்லாம் சொல்கிற போது வரி போடுவதையோ அல்லது வரி போடும் அளவையோ நான் ஆட்சேபிக்கிறேன் என்று யாரும் கொள்ள மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். வரி போடுவதையோ அல்லது தேவைக்கு எவ்வளவு அதிகமாக வேண்டுமோ, அவ்வளவிற்கு போடுவதையோ யாரும் ஆட்சேபிக்க மாட்டார்கள். நான் நிச்சயமாக ஆட்சேபிக்கவே இல்லை. ஆனால் வரியினுடைய அளவு பயனுடையதாக இருக்கிறதா என்பது, அதனால் ஏற்படக்கூடிய விளைவைப் பொறுத்ததே தவிர வரியின் தொகையையோ அல்லது அளவையோ அல்லது விகிதாச்சாரத்தையோ மட்டும் பொறுத்ததல்ல என்பதை நாம் நன்கு உணர்ந்துதான் பேசுகிறோம். வரி என்ற சொல்லுக்கு காப்பு என்பதுதான் பொருள் என்பது நம் எல்லோருக்கும் தெரியும். இந்த வரியின் நோக்கமே காப்பது. சிறப்பாக, எந்தெந்தத் துறைக்கு வரி போடுகிறோமோ அந்தந்தத் துறைகளைக் காப்பதற்கும், பொதுவாக எல்லாத் துறைகளையும் காப்பதற்காகத்தான். சில துறைகளில் மிக அதிகமாக வருமானம் வரும். அதில் அதிகச் செலவு இராது. வருமானம் இல்லாத துறைகூட இருக்கும். ஆனால் அதிக செலவு ஏற்படும். ஆகவே ஒரு துறையில் வருகிற வருமானத்தை அதற்குத்தான் செலவழிக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. அப்படி சொல்லவும் மாட்டேன். எதற்காக வரி விதிக்கிறோமோ அத்துறை காக்கப்பட வேண்டும். அதோடு கூட, அத்துறை வளர்க்கப் பெறவும் வேண்டும். இவற்றை மனத்தில் இருத்திக் கொண்டு இவற்றைச் செய்கிறவர்கள் செய்ய வேண்டும்; செய்கிறார்கள். அணுகவேண்டியவர்கள் அணுக வேண்டும்; அணுகுகிறார்கள். அப்படியே இதுபற்றி விமர்சனம் செய்கிறவர்களும் விமர்சனம் செய்ய வேண்டும் என்ற நெறியை நான் மறுக்கவில்லை. வரி பல முறையில், பல நேரங்களில் விதிக்கப்படுகிறது. அப்படி விதி

8th March 1963]

[திரு. சா. கணேசன்]

கப்படுகிற வரிகளில், பல மிகச் சலபமாக ஏமாற்றக்கூடியன வாகவும் இருக்கின்றன. சில எப்படியும் ஏமாற்றப்பட முடியாத வரிகளாக அமைந்திருக்கின்றன. குறிப்பாக எடுத்துப் பார்ப் போமானால் பல்வேறு கணக்குகள் மூலம், வருமானத்தின் மூலமாக என்றெல்லாம் கணித்து விதிக்கப் பெறுகிற வரி ஏமாற்றக் கூடியன வாக அமைகின்றன. நிலவரி, வீட்டுவரி போன்றவை எக்காரணத் தாலும் ஏமாற்றப்படமுடியாதவை. சில தவறுகள் வேண்டுமானால் அதில் நிகழலாம். அதில் தவறுகள் அத்திப்பூத்தாற்போல் ஒன்றிரண்டு வேண்டுமானால் நிகழலாம். நிலவரி போன்ற வற்றை ஏமாற்ற முடியாது. எக்கருக்கு இவ்வளவு என்று வைத்து விட்டால், அதைக் குறைக்கவோ அல்லது கூட்டவோ சலபமாக முடியாது. கூட்டினாலும் குறைத் தாலும் அதை எளிதில் கண்டுபிடித்து விடலாம். இதை நாம் மனத்தில் கொள்ள வேண்டும். ஆகவே, ஏமாற்றப்படக் கூடிய வரிகளை நாம் ஜாக்கிரதையாக போட்டு, அதிலிருந்து தப் பித்து அதன்மூலம் அரசாங்கத்திற்கு வரக்கூடிய வருமானம் குறைந்துவிடாமல் ஆட்சி மிகவும் கண்காணிப்பாக இருக்க வேண்டும். இப்போது அவர்கள் கண்காணிப்பில் குறைந்து விட் டார்கள் அல்லது தவறி விட்டார்கள் என்று நான் குற்றம் சாட்ட வர இல்லை. அது சலபமாக நடைபெறுகின்றன. அதாவது வரி ஏமாற்றுவது. அவற்றைக் கண்டு பிடித்து வரியை ஏமாற்றாமல் இருக்கச் செய்வதில் அதிக அக்கறை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். வெறும் அக்கறை மட்டும் முழுவதையும் கண்டு பிடித்து விட் முடியும் என்று அரசியல் நெறி உணர்ந்தவர்கள் சொல்ல மாட் டார்கள். தவறு செய்தவர்களில் 10 பேர்களில் நாலైந்து பேர்கள் அகப்பட்டுக் கொள்ளலாம், நாலైந்து பேர்கள் என்று கூடச் சொல்ல முடியாது, ஒன்றிரண்டு பேர்கள் அகப்பட்டுக் கொள்ள லாம். மற்றவர்கள் நிச்சயமாக தப்பித்துக் கொள்ள வழி, வாய்ப்பு, வசதிகள் இருக்கின்றன. ஆகவே தப்பித்துக் கொள்பவர்களை விட்டுவிட்டாலும் பிடித்தவர்களை சலபமாக விட்டு விடாமல் அதிகத் தண்டனை கொடுக்க வேண்டும். ஆட்சிக்கு கொடுக்க வேண்டிய வரிக்கு யார் யார் டிமிக்கி கொடுக்கிறார்களோ அவர் களுக்கு அதிகப்படியான, கடுமையான, கொடுமையான தண்டனை உண்டு என்ற நிலை ஏற்பட்டால்தான், அப்படி நாலு இடத்தில் செய்தால்தான் வரி எத்தர்கள் வரியை எத்தினால் நம் கதி கெட்டு விடும் என்று அஞ்சுவார்கள். அந்த அச்சம் காரணமாக, தண்டத் தின் காரணமாக தவறுகள் நிவர்த்திக்கப் பெறும். அதன் மூலம் வராமல் நின்று விடுகிற பெரும் வருமானமும் வந்து தீரும். இப் போது பார்த்தால் வருமான வரி, சேல்ஸ் டாக்ஸ் போன்றவை கிட்டத்தட்ட பாதிக்கு மேல் ஏமாற்றப்படுகிறது என்று சொன் னால் கணக்கு காட்டு, புள்ளி காட்டு என்றால் காட்ட முடியாது. ஊர் பூராவும் ஒருபுறம் நாம் சுற்றி வருகிறோம். 100-ல் 90 கடை களில் பில் கொடுக்க மாட்டார்கள். பில் கேட்டால் கொடுப் பார்கள். ஆனால் 8 சத விகிதம், 10 சத விகிதம் சேல்ஸ் டாக்ஸ் போடுவேன் என்று சொல்வார்கள். பிறரைச் சொன்னால் கோபித் துக் கொள்ளலாம், ஆகவே என்னையே சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

[திரு. சா. கணேசன்] [8th March 1963]

100 ரூபாய்க்கு சாமான் வாங்கிவிட்டு ஏன் 112 ரூபாய் இழக்க வேண்டும். நான் என்ன கவரன்மென்டிடம் வவுசர் கொடுக்கப் போகிறேமா என்று நினைத்து பில் இல்லாவிடில் வேண்டாம் என்று வந்து விடுகிறோம். ஆக இதனால் மாநில சர்க்காருக்குக் கிடைக்க வேண்டிய சேல்ஸ் டாக்ஸை ஏமாற்றுகிறார்கள். அதோடு வருமானத்திற்கு கொடுக்க வேண்டிய இன்கம் டாக்ஸையும் ஏமாற்றுகிறார்கள். இந்த நிலை இல்லாமல் இதைக் கண்டு பிடித்து விட்டால் வேறு எந்த வரியும் இல்லாமலேயே இந்த வரியைக் கொண்டே ஆட்சி நடத்தலாம் என்று சொல்லும் அளவில் அவ்வளவு அதிகமான வரி ஏமாற்றங்கள் இந்த தேசத்தில் நடைபெறுகின்றன என்பதை நாம் மறந்து விடுவதற்கில்லை; பலர் அதை மறுக்கவும் மாட்டார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். ஆகவே ஏமாற்றுகிற வரிகளை எல்லாம் நாம் பறிகொடுத்து விடாமல் அவை அனைத்தையும் இழுத்துப் பிடித்து வந்து நம் கஜானாவில் சேர்த்து விட்டால் மிகத் துன்பத்தை, சமையைத் தரக்கூடிய சில வரிகளை நீக்கி விடுவது சுலபமாக இருக்கும். செலவிற்கு பணம் இல்லை என்பதற்காக, வரவேண்டிய அந்த இனங்களில் இருந்து வரவில்லை என்பதற்காக, ஏமாற்ற முடியாத, சுலபமாக வருகிற இனங்கள் மீது நாம் வரியை ஏற்றிக் கொண்டே போகிறோம். சிறப்பாகச் சொன்னால் விவசாய வரி. அந்தக் காலத்தில் இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஒரு ரூபாய் கொடுத்தவர்கள் இனி 2½ ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும். அதாவது 150 சத விதிகம் அதிகமாயிருக்கிறது. மற்ற துறைகளுக்கு விதிக்கப்படுகிற வரி அத்துறையில் ஏற்படுகிற பொறுப்பு முதலீடு, உழைப்பு, செலவு இவற்றைக் கணித்து இறுதியில் அதில் வருகிற லாபத்தையும் கணித்து விதிக்கப்படுகிறது. அவை எல்லா வற்றையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது அந்தத் துறைகளில் இல்லாத அளவிற்கு அதிகப்படியான முதலீடு, உழைப்பு, அதிகமான அக்கறை, காலம், மணி, நேரம், அளவு என்றுகூட இல்லாமல் இரவு 12 மணிக்குச் சென்று தண்ணீர் திறந்துவிடப்படவோ, அல்லது அடைக்கவோ செய்ய வேண்டிய நிர்வாகங்கள் எல்லாம் ஏற்படுகிற துறை அல்லது தொழில், விவசாயம், அதில் ஏற்படுகிற செலவு, உழைப்பு, நேரம் அதனால் கிடைக்கிற லாபம், அதற்கு விதிக்கப்படுகிற வரி இவற்றை பிற துறைகளுடன் பக்கம் பக்கமாக வைத்துப் பார்த்தால் இது விருக்கிற பெருத்த வேறுபாடு நம் கண்களுக்கு, உள்ளத்திற்கு நன்கு புலப்படும் என்பதை நான் சொல்லித்தான் தெரிய வேண்டும் என்பதில்லை. ஒன்றை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. திட்டங்கள் தவறு என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை, திட்டங்கள் கூடாது என்றும் நாங்கள் சொல்லவில்லை, திட்டங்கள் வேண்டும். நம்முடைய நிர்வாக ஆற்றலுக்கும், நம் நிதி நிலைக்கும், நம் நாட்டின் சூழ்நிலைக்கும், நம் தகுதிக்கும், நாம் கண்காணிக்க முடிகிற அளவிற்கும் உட்பட்டே திட்டங்கள் வகுக்கப் பெறவேண்டும். இப்போது ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற திட்டங்கள் வளரவேண்டுமென்றால், அவை செழிக்கவேண்டுமென்றால், அவை நல்ல பலன் தர வேண்டுமென்றால் விவசாயத்தை பெருக்காமல்

8th March 1963] [திரு. சா. கணேசன்]

அது முடியாது, வேறு இயற்கைப் பொருள்களை, கனிப் பொருள் போன்றவற்றை வளர்க்காமல் நம் திட்டங்கள் நிறைவேறுது. எந்தத் திட்டங்களாக இருந்தாலும் சரி, எந்த விதமான தொழிற்சாலையாக இருந்தாலும் சரி, அவைகளுக்கு வேண்டிய மூலப்பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டுதான் நாம் எதையும் செயல் படுத்த முடியும். பஞ்சாலை அமைக்க வேண்டும் என்றால், அதற்கான கருவிகள் உற்பத்தியாவதை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டுதான் திட்டங்கள் போட முடியும். கனரக இயந்திரங்களை உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்றால், அதிகமான அளவில் இரும்பு வேண்டும். நிலக்கரி வேண்டும். இவைகளை தயாரிக்கப் பச்சைப் பொருள்கள் அதாவது “ரா மெட்டிரியல்ஸ்” வேண்டும். இவைகளை நாம் நிலத்தில் பாடுபடுகிற மக்களின் மூலமாகத்தான் பெற்றுக் கொள்ள முடியும். கைத்தொழில் வளர வேண்டுமானாலும் உழவர்கள்தான் அடிப்படையாக இருக்கவேண்டியிருக்கிறது. நிலத்தில் பாடுபடுகின்றவர்கள் நல்லமுறையில் உற்பத்தி செய்தால் தான், எந்தத் தொழிலும் நல்லமுறையில் வளர முடியும் என்பதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. யாரையும் நான் குற்றம் சொல்ல வில்லை, பழி சுமத்தவில்லை, குறை சொல்லவில்லை, சபாநாயகர் அவர்களே, நான் சொல்லுகின்ற இவைகளை உங்கள் மூலமாக அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு நல்ல வழிவகைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்ற இருதய சுத்தியான எண்ணத்தோடுதான் இதை நான் சொல்லுகின்றேன். இந்த முறையிலேயே நாம் போய்க்கொண்டிருந்தால் நம் நாட்டிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு அக்கறை இருக்குமா? இப்போது கிட்டத்தட்ட எல்லோருக்கும் தெரியும் 100-க்கு 90 பேர்கள், ஏதோ வீட்டில் கலப்பை சும்மா கிடக்கிறதே, நமக்கு வேறு எந்தவிதமான தொழிலும் இல்லையே, சும்மா இருப்பதைவிட ஏதோ எட்டண சும்பாதிப்பதைப் பார்க்கலாமே என்ற எண்ணத்துடன், ஏதோ செய்யலாம் (Something is better than nothing)

என்ற அளவில், ஒன்றும் இல்லாமல் இருப்பதை விட, ஏதாவது வருவதைப் பார்க்கலாம் என்ற நிலையில்தான் இன்றைக்கு பெரும்பாலான விவசாயிகள் நிலத்தில் இறங்குகின்றார்கள். ஏதோ இதன் மூலம் வளமான வாழ்க்கை நடத்திவிடலாம் என்ற எண்ணத்தில் இவர்கள் போக வில்லை. வேண்டுமென்றால் ஒன்றிரண்டு விவசாயிகள் நல்ல முறையில் இருக்கலாம். அடியோடு இல்லையென்று நான் சொல்லவரவில்லை. ஆனால் 100-க்கு 90 பேர்கள் நான் சொன்ன அளவில்தான் இருந்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் வர வர நிலத்தில் அக்கறை கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் குறைந்துகொண்டே வருகிறது. அவர்களுடைய சிரமங்களை, அவர்களுடைய கஷ்டங்களை, அவர்களுக்கிருக்கின்ற இடையூறுகளைப் போக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டிய பொறுப்பு ஆட்சியாளர்களைச் சார்ந்தது, இந்த அரசாங்கத்தைச் சார்ந்தது என்பதை மிகவும் அழுத்தமாக பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். விவசாயிகளைப் பொறுத்த வரையில் இப்படியே போய்க்கொண்டிருந்தால், இன்னும் கூடிய சீக்கிரத்தில் விவசாயிகள் அனைவரும் நிலத்தைவிட்டே வெளியேறி

10-30
a.m.

[திரு. சா. கணேசன்] [8th March 1963]

விடுவார்கள். அப்படி இவர்கள் நிலத்தை விட்டு வெளியேறிவிடுவார்களேயானால், அது நாட்டுக்கு மிகப் பெரிய ஆபத்தாக முடியும் என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. பொதுவாக உற்சாகமூட்டுகின்ற நிலை இருக்குமானால்தான் நாட்டில் எந்த மனிதனும் டாடுபடுவான். இன்றுள்ள நிலையில் விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவோ சிரமங்கள், எடுத்ததெற்கெல்லாம் பிரச்சனைகள், வாழ்க்கையே ஒரு பிரச்சனை என்கிற நிலைக்கு விவசாயிகளின் வாழ்க்கை வந்து விடுமானால், அது தேசத்திற்கு, ஆட்சிக்கு நல்லதா என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். நிலவரியை நாம் கூட்டிக்கொண்டே போவோமேயானால் என்ன நிலைமையாகும்? நிலவரிகளை எல்லாம் அந்தந்த பஞ்சாயத்துக்களே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் கொள்கை வகுத்துக்கொண்ட நாம் நில வரிகளை அதிகரித்துக்கொண்டே போவோமேயானால், கணிசமான தொகையை எண்ணி நிலத்தின் மீது வருகிற வருமானத்தை விட்டுவிட வேண்டும் என்கின்ற உணர்ச்சி இனிமேல் ஏற்படாமலேயே போய்விடக்கூடும் என்பதை அரசாங்கத்திற்கு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நிலவரியை, மாநில ஆட்சி, பஞ்சாயத்துக்கு விட்டுக்கொடுக்க முடியாது என்கின்ற உணர்ச்சியும் வந்துவிடும். ஆகவே நிலவரி எடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற உணர்ச்சியை வளர்ப்பதற்கு செய்யத்தக்கன வற்றை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றத் துறைகளில் எல்லாம் வருகின்ற வருமானத்தின் மீது தான் வரி போடப்படுகிறது. அந்தந்த தொழில்களின் மீது அதாவது உடைமையின்மீது வரி விதிக்கப்படுவதில்லை. இந்த நிலையில்தான் 90 சத வரிகள் போடப்படுகின்றன. ஆனால் இந்த நிலத்திற்கு மட்டும் தான், நிலத்தில் விளைந்தாலும் சரி, விளையாவிட்டாலும் சரி, நிலத்திற்கு வரி கோடுக்கவேண்டும். “நிலம் விளையவில்லை என்ற கணக்கைக் காட்டினால் இதற்கு நிவாரணம் கிடைக்கும்” என்று அன்றோரு நாள் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். எந்தவிதத்தில் இதற்கான நிவாரணத்தைத் தேடிக்கொள்ள முடியும் என்பது நமக்கெல்லாம் தெரியும். இதற்கான பேப்பர்களை எடுத்துக்கொண்டு தாசில்தார் ஆபீஸிக்கும் கலெக்டர் ஆபீஸிக்கும் திரும்பத் திரும்ப நான்கு தடவைகள் போய் வந்து விட்டால், திரும்பி வரவேண்டும் என்று நினைக்கிற பணத்தைவிட அதிகமான பணம் கையிலிருந்தே செலவழிந்துவிடும். ஏதோ விஷயம் தெரிந்தவர்கள் என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கும் நமக்கே எவ்வளவோ தொந்தரவுகள் ஏற்படுகின்றன, அப்படியானால் சாதாரண ஒரு விவசாயிக்கு எவ்வளவு கஷ்டங்கள், சிரமங்கள் ஏற்படும் என்பதைச் சொல்லத் தேவையில்லை. பெரிய அளவில், அதாவது 10 லட்சம் 15 லட்சம் திரும்பி வரும் என்று எண்ணிக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு வேண்டுமானால் இது கலபமாகத் தோன்றலாம். ஆனால் வெறும் 15 ரூபாய் திரும்பி வரும் என்ற எண்ணத்துடன் மதுரைக்கும், ராமநாதபுரத்திற்கும் இரண்டு தடவைப் போய்க்கொண்டிருந்தால், அவனுக்கு கிடைக்

8th March 1963] [திரு. சா. கணேசன்]

கக்கடிய பணத்தைவிட அதிகமாகச் செலவு செய்ய வேண்டிய நிலைமைதான் ஏற்படும். ஆகவே இதையெல்லாம் மனத்தில் கொண்டு, காரியங்களை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பிற துறைகளை எல்லாம் நாம் பார்க்கின்றோம். கைத்தறி துணிகள் தேங்கிக்கிடக்கிறது என்ற காரணத்திற்காக அரசாங்கமே முன்வந்து ரிபேட் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லி, அதற்கான வழிவகைகளை வகுத்துக் கொடுக்கிறார்கள். அதை நான் குறைவாகச் சொல்லவில்லை. அவ்வாறு செய்வதை நான் வரவேற்கின்றேன். இவ்விதம் செய்வதின் மூலமாக கைத்தறித் துணிகளை அதிகமான பேர்கள் ஒரு ரூபாய் துணியை 85 ந.பை.-க்கு வாங்கலாம் என்று வாங்குவதின் மூலமாக கைத்தறி துணிகளுக்கு கிராக்கி ஏற்படுகிறது. அதன் மூலமாக அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற, அந்தத் தொழிலின் மூலமாக ஜீவித்து வருகிற மக்களுக்கெல்லாம் ஆதரவு தருவதற்கு அரசாங்கம் முன்வருகிறது. அதற்கான முயற்சியை நான் பாராட்டுகின்றேன், வரவேற்கின்றேன். ஆனால் இந்தத் தொழில்களுக்கெல்லாம் உயர்ந்ததாக இருப்பது உணவு உற்பத்தி. முதல் தேவை உணவு. அதற்குப் பின்தான் உடை. இந்த அளவில் கருதப்படுகிற விவசாயத்தின் நிலைமை எப்படியிருக்கிறது என்று பார்த்தால், எங்கள் பக்கத்தில் இன்றைக்கு 54 படி கொண்ட மூட்டை ஒன்று 14 ரூபாய் அளவுக்கு விற்கின்றது. 14 ரூபாய் முதல் 17 ரூபாய் வரையில் எவ்வளவு நெல் வேண்டுமானாலும் வாங்கலாம். இது நாட்டுக்கு ஷேமத்தை தருமா என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அதே நேரத்தில் மின்காயை எடுத்துக் கொண்டால், ஒரு வீசை ஒரு ரூபாய்க்கு விற்பது இப்போது ஏழு ரூபாய்க்கு ஏறியிருக்கின்றது. ஆனால் 20, 25 ரூபாயாக விற்பதெல்லாம், இன்றைக்கு 14 ரூபாயாக இறங்கியிருக்கின்றது. இப்போது இருக்கின்ற பொருளாதார அமைப்பில் ஏதோ, எங்கேயோ ஓட்டை இருக்கின்றது என்பதை நாம் புரிந்து கொள்கிறோம். உண்மையில், பொருளாதார அடிப்படையில் பார்த்தால், நெல், அரிசி இவைகளின் விலை அடிப்படையில்தான் பிற பண்டங்களின் விலை அமைய வேண்டும் என்று பொருளாதார வல்லுநர்கள் கருதுவார்கள், நம்புவார்கள். ஆனால் அந்த நிலை இங்கே மாறிக் கிடக்கிறது, இவர்களுக்கு நாம் ஏதாவது நிவாரணம் செய்யவேண்டாமா? ஏன் இந்த நிலைமை திடீரென்று வந்தது? தங்கக் கட்டுப்பாடுதான் காரணம். வயல்களிலிருந்து களத்திற்கு கொண்டு வந்தவுடனேயே கதிர்னுக்கின்ற நிலையிலேயே நெல்லை விற்பதுவிடக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அடகு வைத்த தங்க நகைகளை எல்லாம் சாதாரணமாக அறுவடையாகி நல்ல விலை வரும் வரைக் காத்திருந்து விற்பது பணம் கையில் கிடைத்தவுடன் திருப்புவது வழக்கம். அவசர நிர்ப்பந்தமில்லாதவர்கள் பின்னால் மார்க்கட்டில் நல்ல விலையில் விற்கலாம் என்று வைத்திருப்பார்கள். இருந்தாலும் பெரும்பாலான விவசாயிகளும் உற்பத்தி செய்கின்ற நெல்லின் முழு விலையில் கிடைக்கின்ற பயனைப் பெறுவதில்லை. சாதாரணமாக வியாபாரிகள் சொந்தப் பணத்தையும், பாங்கில் கடன் வாங்கிய

[திரு. சா. கணேசன்] [8th March 1963]

பணத்தையும் வைத்துக்கொண்டு அறுவடை காலத்தில் களத்தில் சென்று அழிவிலையில் வாங்கி நெல்லை சேர்த்துவிடுகிறார்கள். காலம் போகப் போக விலையும் பின்னால் ஏறிக்கொண்டே வரும். அதனால் கிடைக்கும் லாபம் வியாபாரிகட்கே சென்று சேரும். விலை இறக்கத்தால் விற்க மனமில்லாத விவசாயிகட்கு ஏதாவது பணம் திடீரென்று தேவைப்பட்டால் தங்கச் சங்கிலி கையில் இருக்கும், அதை எடுத்துக்கொண்டு போய் அடகு வைத்துப் பணத்தை பெற்றுக் கொள்வார்கள். தங்கக் கட்டுப்பாட்டு விதி ஏற்பட்ட பிறகு தங்கச் சங்கிலியைக் கொண்டுபோய் வைக்கவும் முடியவில்லை. இதன் காரணமாக, நிர்பந்தமாக, நெல்லைதான் எடுக்க வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அறுவடையான உடனேயே, கதிரறுக்கின்ற நேரத்திலேயே கமலாயம் வந்த களத்திலேயே விற்றுவிடுவதை நான் கண்ணாலேயே பார்த்திருக்கிறேன். இது தேசத்தில் வளர்ச்சிக்கு, மக்களின் சுபீட்சத்திற்கு ஏற்றதா என்பதை சிந்திக்க வேண்டிய கடமையும் பொறுப்பும் ஆட்சிக்கு இருக்கிறது, அவர்களுக்கு கஷ்டங்கள் வந்தபின்னால், அதிலிருந்து காப்பாற்ற வேண்டிய நிலை ஏற்படாமல், அதற்கான வழிவகைகளை கண்டுபிடிக்க முடியாத நிலைமையில் திண்டாடாமல், முன்னமேயே கஷ்டங்கள் வராதவாறு தடுத்தாவிடுவது அரசாங்கத்திற்கு சிறப்பல்லவா? ஆட்சியாளர் கடமைகளைப் பற்றி யெல்லாம் சேக்கிழார் நன்றாக எடுத்து விளக்கியுள்ளார். எந்தவித அச்சமும் இல்லாமல் மக்களை வாழச் செய்யவேண்டியதே ஆட்சியாளர் கடமை. கனம் நிதி அமைச்சருக்கு நன்றாகத் தெரியும், சேக்கிழார் கூறியது—

“மாநிலம் காவலன் ஆவான்
மன்னுயிர் காக்கும் காலை

தானதனுக்கு இடையூறு—தன்னால்,
தன் பரிசனத்தால்,

ஊனம் மிகு பகைத்திறத்தால்,
கள்வரால், உயிர்கள் தம்மால்—

ஆன பயம் ஐந்தும் தீர்த்து
அறம் காப்பான் அல்லனோ?”

என்று வினா வழியாக, அவ்வளவு அழுத்தம் கொடுத்துப் பேசுகிறார். இந்த நிலையில் ஏதாவது வந்து விடுமோ, நெல் விற்கவே படாது போய் விடுமோ, கஷ்டப்பட்டு விடுவோமோ என்ற அச்சம் தான் அவர்களுடைய மனதைக் கொன்றே தீர்ப்பது. இதை மனதில் கொள்ளவும், கொள்ளக் கூடாதவர்கள் என்று நான் பழி சொல்லவில்லை. கொள்ளக்கூடியவர்கள், கொள்ள முயற்சிக் கிறார்கள், கொள்ளுகிறார்கள். இதை நன்றாக உணர்ந்து நல்ல விதத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று உரிமையோடு வற்புறுத்தி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படியில்லாமல் போனாலும் ஐந்தாண்டு திட்டங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறோமே இதெல்லாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு அடிப்படையாக அமைந்திருப்பதுதானே? இதை விட்டுவிட்டால், இது கெட்டு விட்டால்

8th March 1963] [திரு. சா. கணேசன்]

ஐந்தாண்டுத் திட்டம் எப்படிச் சரியாக வரும்? கீழே அடிதளத்தில் இருக்கிறது புதைவடை சரியாக இல்லாது போனால் மூன்றாவது மாடி, நான்காவது மாடி எல்லாம் எப்படிச் சரியாக இருக்க முடியும்? புதைவடை கலகலத்தால் மேலே உள்ளவை பொல பொல என்று உதிர்ந்து விடுமே? இந்த நிலையை யெல்லாம் மனத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் மற்றொன்றையும் நான் கூற வேண்டும். எங்கள் பக்கத்தில் மேல் பெரியாறு திட்டத்தைப்பற்றி பலர் பேசியிருக்கிறார்கள். கோளத்திலே கடலிலே சென்று கழிக்கிறது நீர். அதைத் திருப்பி இங்கு கொண்டுவருவதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை அமைச்சரவை எடுத்துக்கொண்டால்—அவர்களுக்கு அதனால் நஷ்டம். இல்லை என்பதை அவர்களை எண்ணும்படியாகச் செய்து விடலாம், அவர்களை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி செய்து விடலாம்—அப்படி அந்த நீரைத் திருப்பிக் கொண்டுவந்தால் மிக வரண்ட பிரதேசமாக இருக்கிற கீழ் ராமநாதபுரத்தில்—கருவேல், எருக்கு ஆகியவைகள்தான் அங்கு விளைகிற உயர்தர விளைபொருள்களாக இருக்கின்றன—அங்கு அதைத் திருப்பி விட்டால் 1½ லட்சம் ஏக்கர்கள் பாசன வசதி பெற்றுச் சாகுபடிக்குத் தகுதியுடையன வாகும். ஆகவே இதைச் சமர்ப்பித்துக்கொள்கிறேன். இதில் சிரமம் ஒன்றும் இல்லை—கஷ்டம் ஒன்றும் இல்லை. வேறு ஒரு மாநிலத்தோடு பேசவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அவர்களும் நம்மைப் போன்ற இதயம் படைத்தவர்கள்தான். இதைப்பற்றிப் பேசிக் கொண்டுவருவதற்குத் திறமை நம் அமைச்சரவைக்கு நிறைய இருக்கிறது. (கனம் திரு. கு. காமராஜ்: முடியவில்லையே நாங்கள் என்ன செய்வது?) ஆகவே, முயன்றால் முடியாதது ஒன்றில்லை. அவ்வளவுதான் நான் சொல்லலாம்.

அதற்கு மேலே, திட்டங்கள் வளரவேண்டுமென்று சொல்கிறோம். போட்டிருக்கக்கூடிய திட்டங்களில் இப்போது எவ்வளவுக்குப் பலன் தந்திருக்கிறது, இந்த அரசினர் உடமையாக்குவதில்—நாஷனலைஸேஷன் செய்வதில்—எவ்வளவு பலாபலன்கள், நன்மை தீமைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று இதையெல்லாம் கவனிப்பதற்கு விருப்பு—வெறுப்பற்ற ஒரு குழுவை நியமித்து—திட்டத்தையே நீக்கவேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை, இதை அழிக்க வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை, ஒழிக்க வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை—எங்கெங்கே தவறுகள் இருக்கின்றன, என்னென்ன தவறுகள் இருக்கின்றன, எந்தெந்த தவறுகளை நீக்க முடியும், அந்தத் தவறுகளை நீக்கினால் என்ன லாபம், இந்தத் தவறுகளை யெல்லாம் நீக்கவே முடியாதா, அப்படி முடியாதென்றால் நஷ்டத்தையும் ஏற்றுக்கொண்டு, வரவேண்டிய லாபத்தைப் பெறும்ல் மேற்கொண்டு இதை நடத்துவது நன்மையா என்பதைக் கணிக்க, கணித்துப் பார்த்து அது பற்றி முடிவு எடுக்க, நல்ல அலோசனைக்கூற தக்க நிபுணர்களைக் கொண்ட ஒரு குழுவை நியமித்து அதன்மூலமாக விஷயங்களை ஏற்று, தேசத்தின் பாது

[திரு. சா. கணேசன்] [8th March 1963]

காப்புக்கும், தேசத்தின் சுபிட்சத்திற்கும் நன்மையான ஒரு நெறி முறையை அடைய முடியுமல்லவா? ஆகவே அந்த நிலையிலே அமைச்சரவை கவனத்தைச் செலுத்தவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வருமானம் வருவது மட்டும் நமக்குப் போதாது. வந்த வருமானம் விரயம் இல்லாமல், மோசடி இல்லாமல், தவறுகள் இல்லாமல் செம்மையான முறையில் செலவழிக்கப்படுகிறதா என்பதையும் நாம் கவனிக்கவேண்டும். அப்படி கவனிக்கிறபோது, சமீபத்திலே நமது மாநில சர்க்கார் செய்திருக்கிற செயல் எனக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சி தந்தது. இந்த அரசாங்க ஊழியர்களுக்குக் கெல்லாம் இதற்குமுன் 11 மணியிலிருந்து 5 மணி வரையில் அலுவல் நேரம் என்று இருந்தது, அதிலே இடைக்காலம் (தி லஞ்ச் அவர்) $\frac{1}{2}$ மணி நேரம், அதைக் கழித்து விட்டாலும் $5\frac{1}{2}$ மணி நேரம் வேலை நேரம் என்று கருதப்பட்டது—இதை ஒப்போது அமைச்சரவை மாற்றி $10\frac{1}{2}$ மணியிலிருந்து $5\frac{1}{2}$ மணி வரையில் என்று அமைத்திருக்கிறது. இடைக்கால $\frac{1}{2}$ மணியைக் கழித்து விட்டால் இப்போது $6\frac{1}{2}$ மணி நேரம் வேலை நேரம் என்ற நிலையை அமைத்திருக்கிறது. அதன் மூலம் வேலை நேரம் அதிகப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அதன் மூலமாக என்ன பலன் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் இன்னும் அறியவில்லை. அமைச்சர்கள் அறிந்திருக்கலாம்—அல்லது அறியவேண்டும். இப்படிச் செய்ததன் மூலமாக சுமார்—ஒரு உத்தேசம்—18 சதமானம் வேலை நேரம் கூடியிருக்கிறதே . . . இல்லையா? . . . 18 சதமானம் வேலை நேரம் கூடியிருக்கிறது என்று சொன்னால், 18 சதமானம் உத்தியோகஸ்தர்களைத் தொகை இறங்கியிருக்க வேண்டுமல்லவா? . . . யோசியுங்கள் . . . (கனம் திரு. கு. காமராஜ்: ட்ரேட் யூனியனில் சண்டைக்கு வந்து விடுவார்கள்) . . . நாங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்லுகிறோம். சொல்லுவதில் தவறு இல்லை என்று எண்ணுகிறேன். பார்லிமெண்டரி முறையில் சொல்லு வார்கள் 'ஸே' தான் உண்டு எங்களுக்கு, 'வே' உங்களிடம் என்று . . . இந்த மாதிரிப் பார்த்தால் 10 சதமானம்கூடக் குறைய வில்லை என்பதுதான் என்னுடைய அனுமானக் கணக்கு. அதற்கு மேலே உபரியாகப் பல்வேறு இலாகாக்களில் நியமிக்கப் பெற்றவர்களும் கூட இன்னும் ஆங்காங்கே ஒட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இது அவசர காலம், நெருக்கடி நேரம், பணம் தேவை என்று கருதுகிற காலத்திலே, இந்த மாதிரி விரயம் ஏற்படாமல் காக்க வேண்டும் என்பதையும் அமைச்சரவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அதற்குமேலே இந்த அவசர காலத்திலே புது நியமனங்களுக்குத் தடையும் கூடப் போட வேண்டும். (Ban over new appointments) என்று சொல்லவேண்டும். அதற்காக சில காரியங்களைப் புதிதாக ஆரம்பிக்கும்போது, இப்போது இல்லாத துறையில் ஈடுபடவேண்டுமென்று சொன்னால், இருக்கிறவர்களை வைத்துக் கொண்டு அந்தக் காரியங்களில் ஈடுபடவேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை.

8th March 1963] [திரு. சா. கணேசன்]

அந்த மாதிரியான காரியங்களுக்கு, விசேஷ சந்தர்ப்பங்களுக்கு நியமிப்பது என்பது அன்றாட நியமனத்தோடு ஒவ்வாது. 'ஒரு அணு ஆராய்ச்சி சாலை வைக்கிறோம், இங்கு இருக்கிற செக்ரடரியில் யாரை வைப்பது' என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் என்னைக் கேட்டு விடக்கூடாது. விசேஷத் துறைக்கு புதிதாக நியமிப்பதில் ஆட்சேபணையில்லை. ஆனால் பொதுத் துறையில் மேலும், மேலும் ஊழியர்களின் தொகை பெருகிக்கொண்டு போவதைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதற்கு மேலே, நாம் வருமானத்தை--செலவுக்கு தகுந்த வருமானத்தை பெற முயற்சி செய்யவேண்டும். மத்திய ஆட்சி யிடமிருந்து ஏற்கெனவே நாம் இன்கம் டாக்ஸிலிருந்து 50 சதமானத்தைப் பகுதிப்பணமாக பெற்றுக்கொண்டிருந்தோம். அப்போது கார்ப்பொரேஷன் டாக்ஸ், 'இன்கம்-டாக்ஸ் ஆகிய இரண்டிலும் சலுத்தொகை பெற்றுக்கொண்டிருந்தோம். இப்போது கார்ப்பொரேஷன் டாக்ஸைத் தனியாக ஒதுக்கிவிட்டு, இன்கம் டாக்ஸ் மட்டும்தான் பெறுகிறோம். அப்போது இரண்டையும் சேர்த்துப் பிரித்துக் கொடுப்பதில் 100-க்கு 50 என்று இருந்தது, இப்போது இன்கம் டாக்ஸில் தூற்றுக்கு, 66 2/3 பங்கு—அதாவது மூன்றில் இரண்டு பங்கு—பெறுகிறோம் என்று சொல்லுவார்கள். கார்ப்பொரேஷன் டாக்ஸையும் சேர்த்துப் பார்த்தால் காலே—அரைக்கால் கூட வரவில்லை. இதைப்பற்றிச் சொல்லுகிற போது, 'இப்போது நெருக்கடி நோம் அல்லவா? தேசத்தை பாதுகாக்க வேண்டிய நிலைமை சென்னை மாநிலத்துக்கா உண்டு? 'இந்தியப் பேரரசுக்கல்லவா உண்டு? அவர்களுக்கு நிதி வசதி வேண்டாமா?' என்று கேட்கலாம். நான் அதை மறுக்கவில்லை—ஏற்றுக்கொள்கிறேன். பணத்தைப் பெறவேண்டுமென்றும் நான் சொல்லவில்லை. அந்தப் பணத்தில் பங்கு பெறுவதற்கு நமக்கு உரிமை உண்டு என்று உரிமையை நிலைநாட்டி விடுங்கள். இந்த நெருக்கடி நிலைமைபோய், யதார்த்த நிலை வந்த பிறகு, உரிமைப் பணத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்கலாம்.

அதைப்போலத்தான் விற்பனை வரியிலே சில துறைகளை அவர்களுக்கென்று நாம் துறந்து விட்டோம்—கரும்பு, துணி, புகையிலை ஆகிய இந்த மூன்றையும் அவர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டு, அந்த வரியை வசூலிக்கின்ற உரிமையும் அவர்களைச் சேர்ந்தது, வரி விதிக்கின்ற உரிமையும் அவர்களைச் சேர்ந்தது என்று விட்டுவிட்டு, சுமார் 38 கோடி ரூபாய் நாம் பெற்று வருகிறோம். 38 கோடி ரூபாய் எப்பொழுதிலிருந்து, ஆரம்ப காலத்திலிருந்து. இப்பொழுது அந்தத் துறையிலே ஏற்பட்டிருக்கிற வருமானம் இருக்கிறதே, அந்த வரி விகிதாசாரம் இருக்கிறதே, அது ஏறி விட்டது. அது அப்படி ஏறியும்கூட, அதனால் பல பல கோடி ரூபாய்கள் வந்தும்கூட, கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் நமக்கு கிட்டத்தட்ட 50 கோடி ரூபாய்க்கு மேற்பட்டு வரவேண்டிய நிலை இருந்தும்கூட, அது 38 கோடியில்தான் நிற்கிறது. இதற்கும்

[திரு. சா. கணேசன்] [8th March 1963]

அதே சமயத்தில் அவசர கால நிலைமை என்று சொல்லக்கூடும். இந்தக் காலத்தில் நாம் பணத்தை வாங்க வேண்டுமென்று சொல்ல வில்லை. அந்த உரிமை நமக்கு உண்டு, அங்கே வரி விகிதாசாரம் எவ்வளவுக்கு ஏறுகிறதோ, அவ்வளவுக்கு நமக்குக் கிடைக்க வேண்டிய பகுதிப் பணமும் ஏறவேண்டும் என்பதை வற்புறுத்த வேண்டும். அதை குறிப்பிட்ட நிலையான ஒன்றாக வைத்துவிட்டு, வரிபாட்டுக்கு ஏறிக்கொண்டு போகப்போக, மத்திய அரசின் இத்துறை வருமானம் பாட்டுக்கு ஏறிக்கொண்டு போகப்போக, நமக்குள்ள பங்குத் தொகை மட்டும் பிடித்து வைத்த பிள்ளையார் போல் ஆடாமல், அசையாமல், வளராமல் அப்படியே நிற்கிறது. அங்கு வளர வளர நம்முடைய வருமானமும் வளர—அங்கு வருமானம் தேய்ந்தால் நமக்கும் தேயட்டும், அதைப்பற்றி அக்கறை இல்லை—அந்த உரிமையை நிலை நாட்டவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அதற்கு மேலே இங்கே உள்ள பல்வேறு தொழில் துறைகளிலே கணக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சிறப்பாக தங்கத் தொழிலாளர்களின் நிலைமையைச் சொல்லலாம். அதே மாதிரி நிலை விவசாயிகளுக்கும் வந்துவிடக்கூடாது என்பதையும் முன்னமேயே நான் விண்ணப்பித்துக்கொண்டேன். தங்கத் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை போய்விட்டது. அந்த நிலைமை நம்முடைய சட்ட அமைப்பினால் ஏற்பட்டது. இதைப்பற்றிக் கேட்டால், மத்திய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் “வேலை இழந்தவர்களுக்கு நிவாரணம் கொடுக்கக்கூடிய நிலைமையிலே நம்முடைய அரசாங்கம் இல்லை” என்று சொல்லுகிறார்கள். அதன் மீது நான் வாதமிடப்போவ தில்லை. அந்த விஷயம் எனக்குத் தெரியும். அதைப்பற்றி இங்கே பேசவேண்டிய வேலையும் இல்லை. அந்தப் பதிலை ‘கொள்கை நிலையாக’ மனதில் கொண்டு, அதன் விளைவாக ஏற்பட்ட பலா பலன்களை மனதிலே கொண்டு, அதன் மீது என்ன செய்ய வேண்டும், என்ன செய்யப்படாது என்பதை சிந்திப்பதற்குத்தான் இதை உதாரணமாக எடுத்துக்கொண்டேன். அதற்கு பதில் சொல்லுவதற்கு நான் விரும்பவில்லை. வேலையற்றவர்களாக பலர் ஆக்கப்பட்டு விட்டார்கள். அவர்கள் இப்பொழுது 10 கோடிப் பேர்கள் என்று கனம் மொரார்ஜி தேசாய் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு ஒப்புக்கொண்டாலும்—10 லட்சம், மன்னிக்கவேண்டுமா—10 லட்சம் என்று ஒப்புக்கொண்டாலும், 50 லட்சம் பேர்கள் ஜீவாதாரமான வருவாய் இழந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பது நன்றாக புலப்படுகிறது. என்னுடைய கணக்கில் ஒரு கோடி என்று சொன்னேன். அதை அப்படியே இப்பொழுதும் பிடித்துக்கொண்டிருக்கிறேன். அது இல்லை என்று சொன்னாலும் சரி, 50 லட்சம் பேர்கள் நிச்சயம். துணைத் தொழிலாளர்கள் வேறு பலர் இருக்கிறார்கள். அது வேறு விஷயம். அந்த நிலையிலே அவர்களுக்கு ஏதாவது நிவாரணம் செய்யக்கூடிய நிலையில் இன்று ஆட்சி அல்லது அரசாங்கம் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படியானால், அவர்களைக் காக்கவேண்டிய பொறுப்பு யாரைச் சேர்ந்தது? நான் வம்புக்காகச் சொல்லவில்லை, வாதம் பண்ண

8th March 1963] [திரு. சா. கணேசன்]

வில்லை. திறந்த மனதோடு, ஈரமுள்ள நெஞ்சத்தோடு சொல்லுகிறேன். சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டிய பொறுப்பு இந்த ஆட்சியைச் சேர்ந்தது அல்லவா? அப்படியானால் அவர்களுக்கு நாம் என்ன வழி, வசதி செய்யப்போகிறோம், அதற்கு என்ன வழி வகைகள் கண்டிருக்கிறோம், என்ன முறையிலே அதை அணுக வேண்டும்? அவர்களுடைய பொருளாதாரம் எப்படி இருக்கிறது? அவர்களுக்கு யாசகம் கொடுப்பது மாதிரி கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. அந்தத் தொழிலாளர்களும் தங்களுக்குப் பிச்சை போடவேண்டுமென்று கேட்பார்கள் என்று நான் நம்பவில்லை. அவர்களும் மானமுடையவர்கள், தன்மானம் உடையவர்கள். எப்பொழுதும் தாங்கள் உழைத்து வாழ்வதற்கு இந்த நாட்டில் தங்களுக்கும் உரிமை வேண்டும் என்றுதான் அவர்கள் விரும்புவார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். அந்த நிலையிலே அவர்களுக்கெல்லாம் என்ன நிவாரணம் அல்லது வழிவகை செய்யப்போகிறோம் என்பதையும் ஆட்சியாளர்கள் யோசிக்க வேண்டும். அதற்குத் தக்க வழி வகைகளைச் செய்யவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதற்கு மேலே, “வரி போடுகிறார்கள். ஏதோ கொஞ்சம் வரி ஏறுகிறது” என்று பத்திரிகையிலே செய்தி வந்ததுமே, போஸ்டு ஆபீஸ் ஒன்றில்தான் 5 காசு ஸ்டாம்புக்கு 6 காசு ஒட்டவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை, ஏப்ரல் முதல் தேதிக்குப் பிறகு ஒட்டலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். மற்ற இடங்களில் 5 சதவிகிதம் வரி என்றால் 10 சதவிகிதம் விலை ஏற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வரி கொஞ்சம் போடுகிறார்கள் என்று சொன்னால், 10, 15 சதவிகிதம் விலை ஏறுவதை எல்லாத் துறைகளிலும் காண்கிறோம். அந்த நிலைமையை நமது மாநிலத்திலே ஏராளமாகப் பார்க்கிறோம். ரொம்ப நாட்களாக இருக்கிறது. ரொம்பவும் பணியோடு விண்ணப்பித்துக் கொள்கிறேன். இதை கவனிக்க வேண்டும். நெருப்புப் பெட்டியை எடுத்துக்கொண்டால், 6 காசு, 5 காசு என்று விலையை நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். பெட்டிகளின் மீது அச்சிட்டுமிருக்கிறார்கள். ஒரு கடையிலும் 5 காசுக்கு நெருப்பு பெட்டி கொடுப்பதில்லை. 5 காசு பெட்டிக்கு 7 காசு கொடுக்கவேண்டும், 6 காசு பெட்டிக்கு 8 காசுதான் விலை. இது நியாயமா? இதற்கு என்ன செய்யவேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. என்ன செய்தால் சரி என்று அரசாங்கமே முடிவு செய்துகொள்ளட்டும், வேறு ஒன்றுமில்லை. தவறு செய்கிறவர்களை 10 பேர்களை பிடித்தால், பிறகு தவறு நடக்காமல் இருக்கும். இது சர்வ சாதாரண நிலைமையாகப் போய்விட்டது. முன்பு, காலண வடை விலை என்னவென்றால் ஒரு அணு என்று சொல்லுவார்கள். காலண வடை என்ற பெயர் சைலைப் பொறுத்து வந்தது. காலண வடை ஒரு அணு என்று சொல்லுவதுபோல் 5 காசு பெட்டி 7 காசு, 6 காசு பெட்டி 8 காசு என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு நிலை வரலாமா? இதற்கு எதற்காக ஸீல் போடவேண்டும். ஒன்று இன்ன விலை என்று பெட்டியின் மீது ஸீல் போட வேண்டாம், இஷ்டப்பட்ட விலைக்கு விற்கட்டும், ஆட்சேபணை இல்லை. ஸீல் போட்ட பிறகு

[திரு. சா. கணேசன்] [8th March 1963]

6 காசு பெட்டியை 6 காசுக்கு விற்காமல், 8 காசுக்கு விற்பது என்ற நிலை ஏற்படுமானால், அது நம்முடைய ஆட்சிக்குப் பெருமையாக இருக்குமா என்பதைச் சிந்தியுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்த பட்ஜெட்டிலுள்ள பல்வேறு இனங்களினாலே குறிப்பாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறவர்கள் விவசாயிகளும், ஒரே நிலை வருவாய் உடையவர்களும் (அதாவது 'பிக்ஸ்ட் இன்கம் குரூப்') தான. அவர்களுடைய கணக்கை எடுத்து நான் தமாஷாகப் போட்டுப் பார்த்ததில் எனக்குப் பரிதாபகரமாக இருந்தது. ரூ. 500, 1,000 சம்பளம் என்றுதான் தோன்றுகிறது. கடைசியில் கணக்குப் போட்டுப்பார்த்தால், 500 ரூபாய் சம்பளம் வாங்குகிறவர்கள் 421 ரூபாய் இன்கம் டாக்ஸ் கட்டுகிறார் ஒரு வருஷத்திற்கு. மாத வருமானம் ரூ. 500 என்றால், வருஷ வருமானம் ரூ. 6,000 என்று வைத்துக்கொண்டு, அப்புறம் கணக்குப் பார்க்கவேண்டும். இன்கம் டாக்ஸ் மாதா மாதம் பிடித்துக் கொண்டாலும், கணக்குப் பண்ணுவதிலே வருஷ வருமானத்தின் மீதுதான் கணக்குப் போடுகிறார்கள். வருஷத்தில் ரூ. 6,000 வருமானம் வந்தால் ரூ. 421 இன்கம் டாக்ஸ். பிராவிடெண்டு பண்டு இந்த மாநிலத்தில் 6 சதவிகிதம், அப்புறம் 5 சதவிகிதம், ஆகக்கூடி 11 சதவிகிதம். அப்படிக் கணக்குப் பார்க்கிறபொழுது, வருஷ வருமானம் ரூ. 6,000-க்கு ரூ. 660 பிராவிடெண்டு பண்டு. பின்னால் அது அவர்களுக்கே வரும் என்பது வேறு விஷயம். இன்ஷூரன்ஸ் ரூ. 160. ரூ. 5,000-க்கு கம்பல்சரி இன்ஷூரன்ஸ் இப்பொழுது கம்பல்சரி இன்ஷூரன்ஸ் இல்லை என்று கனம் அமைச்சர்கள் பதில் சொல்லுவார்கள். போன வருஷம் முதல்தான் கம்பல்சரி இல்லை. ஏற்கனவே பாலினி எடுத்துக்கொண்டவர்கள் லாபஸாக விடுவார்களா? விடலாமா? அவர்கள் இன்ஷூரன்ஸ் பிரிமியத்தைக் கட்டித் தீரவேண்டிய கடமையுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். கார்ப்பரேஷனுக்குப் ப்ரொபெஷன் டாக்ஸ் கொடுக்கிறார்கள். அது ரூ. 35. ரூ. 500 சம்பளம் வாங்குகிறவர்கள் ரூ. 75, 80-க்கு குறைந்து வாடகை கொடுத்து குடியிருப்பது கலப் மில்லை. ஆக, வருஷத்திற்கு ரூ. 6,000 சம்பளத்தில் இது மாதிரி நிச்சயம் கொடுத்துவிடவேண்டுமென்ற நிலை இருக்கிறது, அதாவது வருஷத்திற்கு ரூ. 2,276 கொடுத்துவிடவேண்டியதாக இருக்கிறது. மாதம் ஒன்றிற்கு ரூ. 190 கணக்குக்கு வருகிறது. கடைசியில் மாதத்திற்கு கையில் கிடைப்பது ரூ. 310. ரூ. 310 வைத்துக் கொண்டு ஒரு அலிஸ்டெண்டு செக்ரடரி போன்ற உத்தியோகத்தில் இருப்பவர் சார் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும், பின்னாகளுக்கு கல்வி கொடுக்கவேண்டும்—ஏனென்றால், அவர்களுக்கு கல்விச் சலுகை கிடையாது, ரூ. 500 சம்பளம் வாங்குகிறார்கள்—துணிமணி வாங்கிக் கொடுக்கவேண்டும், மின்சார வசதி செய்து கொள்ளவேண்டும், பொழுதுபோக்கவேண்டும். கோவிலுக்குப் போவதையும் நான் பொழுதுபோக்கில்தான் சேர்க்கிறேன் அல்லது சினிமாவுக்கு போகவேண்டும், பீச்சுக்கு போகவேண்டும். அவர்களுக்கு

8th March 1963] [திரு. சா. கணேசன்]

ஏதாவது ரெக்ரியேஷன் வேண்டும். இழந்த சக்தியை அவர்கள் மீண்டும் பெறவேண்டாமா? இதற்கெல்லாம் போக, மிச்சத்தை சாப்பாட்டிற்கு வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இந்த நிலை எவ்வளவு சிரமமாக இருக்கும் என்பதை யோசிக்கவேண்டும். இந்த மாதிரியே 750 ரூபாய் உத்தியோகஸ்தர் 498-ம், 1,000 ரூபாய் உத்தியோகஸ்தர் 621-ம், 1,250 ரூபாய் உத்தியோகஸ்தர் 707-ம், 1,500 ரூபாய் உத்தியோகஸ்தர் 806-ம் தான் ஒவ்வொரு மாதமும் பெறுகிறார்கள். இந்த நிலையிலே ஒரு ஆலோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்பொழுது 3 சதவிகிதம் கம்பல்சரி ஸேவிங் என்று ஒன்று வந்திருக்கிறது. இது மற்ற மாகாணங்களுக்கு பொருந்துமா, பொருந்தாதா என்பது எனக்குத் தெரியாது. எல்லா மாகாணங்களுடைய பட்ஜெட்டுகளையும் நான் அலசிப் பார்க்கவில்லை. இந்த மாகாணத்தின் பட்ஜெட்டை முழுவதும் அலசிப் பார்த்தேன் என்று சொல்லக்கூடிய நிலையிலும் இல்லை. ஆறு சதமானம், பிறகு 5 சதமானம், ஆக 11 சதமானம் பிராவிடெண்டு பண்டு கட்டவேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தத்தின் நோக்கமானது நமக்குத் தெரியும். அவசர நிலையை ஒட்டித்தான் அதைச் செய்தோம். அப்படியிருக்கையில் மேலும் 3 சதவிகிதம் கம்பல்சரி ஸேவிங் ஏன் வரவேண்டும்? இதை விட்டுவிடலாம். இல்லை, விட முடியாது என்று சொன்னாலும், போஸ்டு ஆபீஸில் போடுவதற்கு அனுமதிக்கிறார்கள். போஸ்டு ஆபீஸில் போடுவதற்கு பதிலாக எந்த கெக்கனைஸ்டு பாங்கிலும் போடலாம் என்று சொல்லலாம். அப்படிச் செய்வதால் என்ன நன்மை என்றால், மனிதனுக்கு ஒரு அபாயம் வந்திருக்கிறது என்றால், அவசிய தேவை, இன்றியமையாத தேவை ஒன்று வந்திருக்கிறது என்றால், அந்தப் பணத்தை ரூ. 100, ரூ. 200, ரூ. 500 பாங்கில் சேர்த்து வைத்திருந்தால், அந்தப் பாங்கிலேயே அதை மார்ட்கேஜ் செய்து 2 சதவிகிதம் கூடுதலான வட்டிக்கு கடன் பெற்றுக்கொள்ளலாம். இப்பொழுது தங்கமும் போய்விட்டது. ஆகவே, தங்கத்தை ஈடுவைத்து கடன் வாங்க முடியாது. சேர்த்து வைத்திருக்கிற பணத்திலிருந்துகூட அவசரத் தேவைக்குக் கடன் வாங்க முடியாத நிலைமை இருந்தால், அது மனிதனுடைய வாழ்க்கைக்கு உபயோகம் உள்ளதாக இருக்குமா என்பதை நன்றாக சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதற்கு மேலே, சில நண்பர்கள் பாதுகாப்புத் தொழிலைப் பற்றியும், சோழவரம் ஏரியைப் பற்றியும் பேசினார்கள். ஆவடிக்கு அருகே ஒரு பாதுகாப்பு சாதனத் தொழிற்சாலையைக் கட்டுவதாக இருக்கிறார்கள். எங்கே கட்டினாலும் எனக்கு ஆட்சேபனை இல்லை. அம்மாதிரி ஒரு தொழிற்சாலை தேவை என்பதை நாம் எல்லோரும் உணர்சிறோம். ஆனால் ஆற்று நீர் எங்கு இருக்கிறதோ, அங்கு கட்டினால் நலமாக இருக்கும். தினம் 30 லட்சம் காலன் தண்ணீர் வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படியிருந்தால் இதை ஆவடியிலே கட்டுவானேன்? எந்த ஜில்லாவில் வேண்டுமானாலும்—கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிலோ அல்லது சேலம் ஜில்லாவிலோ வேண்டுமானாலும்—இதை ஏற்படுத்தட்டும். எங்கள் ஜில்லாவுக்கு

[திரு. சா. கணேசன்] [8th March 1963]

இது நிச்சயமாக வராது. ஏனென்றால் அங்கே தண்ணீர் கிடை யாது. ஆகவே, சுயநலம் காரணமாக நான் இதைச் சொல்லவில்லை. எங்கே நல்ல நிரந்தரமான ஓட்டத்தோடு கூடிய ஆறு இருக்கிறதோ அங்கே இந்தத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்துவது நலமாக இருக்காதா என்பதை யோசிக்கவேண்டும். முப்பது லட்சம் காலன் தண்ணீரும் அப்படியே விஷமாக ஆகிவிடாது. கொஞ்சம் தண்ணீர் விஷமாக ஆகலாம். ஆனால் பாக்கித் தண்ணீரை ஆற்றிலேயே விட்டுவிடலாம். எங்கே மூலப்பொருள் கிடைக்கிறதோ, அங்கே தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்துவதுதான் சரி. வேண்டிய சாதனங்கள் இருக்கும் இடத்தில் ஏற்படுத்துவது தான் முறை. ஆவடியில் கட்டுவதால் சுமார் 7,500 ஏக்கர் நன்செய் நிலம் தண்ணீர் அற்றுப்போகும் என்று சொல்லப்படுகிறது. உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்று சொல்கிற இந்த சமயத்தில், உணவு பறிபோகக்கூடிய நிலைமை இல்லாமல் இதைச் செய்ய முடியாதா என்பதை யோசிக்க வேண்டும். ஆகவே, இதை நன்றாகச் சிந்தித்து, எது நன்மை தரக்கூடியது, எது பயன்தரத் தக்கது என்று பார்த்துச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, ஒன்றை மட்டும் சொல்லிக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். இந்த அவசர கால நிலைமையிலே தேசியப் பாதுகாப்புக்காக என்னென்ன காரியங்களை எல்லாம் நாம் செய்ய வேண்டுமோ, அவற்றையெல்லாம் இம்மியும் குறையாமல் செய்யக் கடமைப்பட்டவர்கள் நாம். அதற்காக நிதி வசூல் செய்வதை யாரும் ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால் பள்ளிச் சிறுவர் களையும், ஆசிரியர்களையும் மார்க்கெட்டுக்குப் போய் உண்டியல் குலுக்கி வரச் செய்வதை பல இடங்களிலே நாம் இன்று பார்க்கிறோம். உங்களைப் போன்ற, எங்களைப் போன்ற மக்கள் பிரதி நிதிகள் வீடு வீடாகப்போய் வசூலிக்கலாம். அது நியாயம், அவசியம் என்றும் நான் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் பள்ளிச் சிறுவர்களையும், ஆசிரியர்களையும் எதற்காக உண்டியலைக் குலுக்கச் சொல்ல வேண்டும்? ஆசிரியர்களுக்கு பயந்து கொண்டு பையன் கள் அவ்வாறு குலுக்குகிறார்கள். மேலே இருக்கிற மானேஜ் மெண்டுக்கோ, இன்ஸ்பெக்டருக்கோ பயந்து ஆசிரியர்கள் நடக்கிறார்கள். ஒரு உபாத்தியாயர் இவ்வளவு ரூபாய் பங்கு தர வேண்டுமென்று எழுத்து மூலமாக இல்லாவிட்டாலும், அவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையை வசூல் செய்ய வேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது எனக்கே வெட்கமாக இருக்கிறது. என்னுடைய உரிமையைப் பாதுகாப்பதற்கு, என்னுடைய தேசத்தைப் பாதுகாப்பதற்கு, நான் கொடுப்பதற்கு இஷ்டமில்லை என்பதுபோல் வேறு யாரோ அதிகாரி வந்து நிற்பதானது, திருவள்ளுவர் சொல்வது போல்,

“வேலொடு நின்றான் இடுவென் றதுபோலுங்

கோலொடு நின்றான் இரவு”

5th March 1963] [திரு. சா. கணேசன்]

என்பது போல் இருக்கிறது. ஆட்சியிலே இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் மக்களிடம் சென்று தா என்று இரப்பதும், கொடுக்கிறாயா இல்லையா என்று அச்சுறுத்துவதுபோல் இருக்கிறது. இதை மனதிலே வைத்துக் கொண்டு பள்ளி மாணவர்களையும், ஆசிரியர்களையும், இந்த முறையிலே செல்வதைத் தடுக்க வேண்டும். அதன் மூலமாக நமது அரசாங்கத்திற்கு நல்ல பெயரும், சிறப்பும் ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மதிப்பிற்குரிய சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, தமிழக அரசின் 1963-64-ம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கை, கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களால், இம் மன்றத்தின் ஆய்வுக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனை ஒட்டிச் சில கருத்துக்களை இம் மன்றத்தின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கிற கருத்துக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்கனவாக இருக்கின்றனவோ இல்லையோ, நல்ல தமிழ் மணம் கமழக்கூடிய வகையில், இந்த அறிக்கை உருவாக்கப்பட்டிருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரிய ஒன்றாகும். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு பேசிய உறுப்பினர்கள் பலருடைய பேச்சிலும்கூட நல்ல தமிழ் மணம் கமழ்கிற அளவுக்கு, நல்ல தமிழ் வளர்கிற அளவுக்கு, உவமைகள், உருவகங்கள், கதைகள், மேற்கோள்கள் ஆகிய பலவற்றை எடுத்துக்காட்டுகிற அளவுக்கு மிக்க மகிழ்ச்சி தரத்தக்க வகையிலே அமைந்திருந்தது வரவேற்கத் தக்கதாகும்.

நிதிநிலை அறிக்கை வெளிவருகிறது என்ற உடனேயே, மக்கள் முதலாவதாக எதிர்பார்ப்பது புதிய வரிகள் எவையெனும் போடப்பட்டிருக்கின்றனவா என்பதுதான். இரண்டாவதாக, புதிய வரிகள் போடப்பட்டிருந்தால், சமுதாயத்தினுடைய எந்தெந்த நிலையினரை அவை பாதிக்கத் தக்கதாக அமைந்திருக்கின்றன என்று பார்க்கிறார்கள். மூன்றாவதாக, துண்டு விழுகிற வரவு-செலவுத் திட்டமா அல்லது மிச்சப்படுகிற வரவு-செலவுத் திட்டமா என்று பார்க்கிறார்கள். நான்காவதாக துண்டு விழுகிற வரவு-செலவுத் திட்டமாக இருந்தால், அந்தத்துண்டு விழுகிற தன்மை எப்படி சரிக்கட்டப்படுகிறது என்று பார்க்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகுதான் நிதிநிலை அறிக்கையிலுள்ள கருத்துக்களில் நுழைந்து, வரவேற்கத்தக்கதாக இருந்தால் அதை வரவேற்கவும், திருத்தி அமைக்கத் தக்கதாக இருந்தால் திருத்தி அமைக்கவும், கண்டிக்கத் தக்கதாக இருந்தால் கண்டிக்கவும். மாற்றத் தக்கதாக இருந்தால் மாற்ற வேண்டுமென்று வற்புறுத்தவும் ஆன நிலைமைகள் ஏற்படுகின்றன. அந்த முறையிலே இந்த நிதிநிலை அறிக்கை வந்தவுடனே, மக்கள் முதலிலே எதிர்பார்க்கிற ஒன்று, புதிய வரிகள் போடப்பட்டு இருக்கின்றனவா, இல்லையா என்பதுதான். அத்தகைய முறையிலே புதிய வரிகள் இப்போதைக்கு இந்த நிதி

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [8th March 1963]

நிலை அறிக்கை மூலமாகப் போடப்படவில்லை என்ற செய்தி வந்தவுடனே அது வரவேற்கத்தக்கது என்ற கருத்தினை நான் செய்தித்தாள் நிருபர்களிடத்தில் கூறினேன். அது எடுத்த எடுப்பிலே ஒவ்வொருவருக்கும் வருகின்ற ஒரு கருத்து ஆகும். எதற்கு இதை நான் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் வரிகளே போடவில்லையே, கண்டித்துரைப்பதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படவில்லையே என்று எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் ஏங்குகின்ற தன்மையிலே இது இருக்கிறது என்று ஆளுங்கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் பலர் எடுத்துக் கூறினார்கள். அந்த நிலைமையில் எதிர்க்கட்சியினர் இல்லை என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். புதிய வரிகள் போட்டால் கண்டிப்பதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று கருதி, புதிய வரிகளைப் போடுகின்ற நிலைமையை எதிர்ப்பார்க்கிற நிலை எங்களுக்கு ஏற்படவில்லை, புதிய வரிகள் இல்லை என்றவுடனே, நாங்கள் அந்த அளவுக்கு, வரவேற்கத்தக்க சூழ்நிலைதான் இருந்தது என்பதைத் தெளிவுபடுத்துவதற்காகத்தான் இதை எடுத்துச் சொல்கிறேன்.

புதிய வரிகள் போடுகின்ற நிலைமை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் இப்போதைக்கு இல்லை என்றாலும், இந்தத் தொடர் கூட்டத்திலே புதிய வரிகள் போட்டு, அதைப்பற்றி விவாதிக்க வேண்டிய அவசியத்தை அமைச்சரவை ஏற்படுத்தியிருந்திருக்கிறது. எதிர்க்கட்சியினர்க்குப் பேசுவதற்கு அவல் கிடைக்கவில்லை, வெறும் வாயை மென்று கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற தன்மையிலே சில ஆளும் கட்சியினர் எடுத்துக் கூறினார்கள். அப்படி அவல் கிடைக்காத நிலைமையை, புதிய வரிகள் போடாத நிலைமையை என்றென்றும் இந்த அமைச்சரவை ஏற்படுத்துமேயானால், அது வரவேற்கத்தக்க ஒன்றாக அமையும். அந்த நிலைமையும்கூட இல்லாமல், தொடர்க்கூட்டம் ஆரம்பித்த உடனேயே, நில வரியைப் பற்றியும், நீர்க்கூலியைப் பற்றியும் மசோதாக் கொண்டு வரப்பட்டுக் கருத்துக்கள் பரிமாறப்பட்டு, எதிர்க் கருத்துக்கள் எடுத்து வைக்கப்பட்டு, வரிகளை மறுத்துரைக்கவும், குறைக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தவும்கூடிய சூழ்நிலையும் ஏற்படுத்தப்பட்டுதானிருந்தது. புதிய வரிகள் மக்களை பாதிக்கத்தக்க அளவுக்கு அமைந்திருக்கின்றனவா, இல்லையா, என்று பார்க்கும் போது நாட்டு மக்களால் தாங்க முடியாத அளவுக்கு வரிகளின் அளவு உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை அனைவரும் நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாலும், மாநில அரசாலும் புதிய வரிகள் போடப்படுமோ என்று அச்சப்பட்டுக் கொண்டிருந்த நிலை நாட்டிலே இருந்தது என்பதை அனைவரும் அறிவோம். இந்தியப் பேரரசு ரூ. 225½ கோடிக்குப் புதிய வரிகள் போட்ட உடனேயே, ஏழை எளிய மக்கள், நடுத்தர மக்கள் ஆகியோர் தாங்க முடியாத அளவுக்கு, மாநில அரசும் புதிய சலுகையை ஏற்படுத்துமோ என்று அச்சப்பட்டுக்கொண்டிருந்த நேரத்தில், புதிய வரிகள் இல்லை என்ற நிலைமை ஏற்பட்ட உடனே ஓரளவுக்கு மக்களுக்கு மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டது. ஆனால், வரிகளைத் தாங்கக்கூடிய அளவிலும், கொடு

8th March 1963] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கக்கடியை: அளவிலும்தான் இந்த நாட்டு மக்கள் இருக்கிறார்கள் என்றும், எந்த வகையிலும் அவைகள் அவர்களைப் பாதிக்கா என்றும் ஆளுங்கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் சிலர் எடுத்துக் கூறினார்கள். ஆனால் மாநில அரசு புதிய வரியை இப்போதைக்குப் போடவில்லை என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறதே தவிர, இந்த மாநிலத்திலே வாழ்கிற மக்கள் புதிய வரிகளைக் கட்டித் தீர வேண்டிய நிலைக்கு ஆளாகி இருக்கிறார்கள் என்பதை யாரும் மறுத்துரைப்பதற்கில்லை.

மத்திய அரசு வரிகளைப் போட்டாலும் கூட, அதாவது மத்திய அரசு சுமார் 275 கோடி ரூபாயை வரி மூலமாக வசூல் செய்வதாக இருந்தாலும் கூட நிதி நிர்வாகம், காவல் துறை போன்ற நிர்வாகத் துறைகளின் மூலம் வசூல் செய்யும் பொறுப்பு மாநில அரசைச் சார்ந்ததாக இருக்கிறது. மத்திய அரசுக்கு அளிக்கக்கூடிய தொகையிலிருந்து ஓரளவுக்கு மாநில அரசுக்குக் மானியம் கிடைக்கிறது. அந்த அடிப்படையில்தான் மாநில அரசு இருக்கிறது. பொதுவாகப் பார்க்கும்போது இந்நாட்டு மக்கள் மூன்று வகைகளில் வரிகளைச் செலுத்த வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு விதித்துச் செலுத்த வேண்டிய வரிகள், மாநில அரசு விதித்துச் செலுத்த வேண்டிய வரிகள், அத்துடன் உள்ளாட்சி மன்றங்கள் விதித்துச் செலுத்தவேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். இப்படி மக்கள் மூன்று இனங்களில் மூன்று விதங்களில் வரிகளைச் செலுத்த வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். மாநில அரசு வரி விதிக்காவிட்டாலும் கூட, மற்ற ஆட்சிகள் விதிக்கக்கூடிய வரிகளை அவர்கள் கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்பொழுதுள்ள நிதி நிலை அறிக்கையில் எந்தவிதமான வரியும் விதிக்கவில்லை என்றாலும் கூட, மத்திய அரசு விதித்த புதிய வரிகளை மக்கள் கொடுக்க வேண்டியவர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் இந்த வரவு-செலவு திட்டத்தில் மாநில அரசுக்கு வரி செலுத்த வேண்டியதாக இல்லா விட்டாலும் இந்திய பேராசுக்குக் கட்ட வேண்டிய வரிகள் இருக்கின்றன. அதன் காரணமாக விலைவாசிகள் உயருகின்றன. இப்பொழுதுள்ள நிலைமையில், மக்கள், உயருகின்ற விலைவாசிகளைத் தாங்கக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்களா என்பதைப் பார்க்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் உள்ள படியே அவர்கள் தாங்க முடியாத நிலையில் தான் இருக்கிறார்கள். இதை யாரும் மறுப்பதற்கு இல்லை. மேலும் நமது கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள், தம்முடைய பதினாறு ஆண்டு காலத்து அனுபவத்தை யொட்டி இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைத் தயாரித்திருக்கிறார்கள். மிகவும் திறமையாகத்தான் தயாரித்திருக்கிறார்கள். நிதிநிலை அறிக்கையை நல்ல முறையில்தான் உருவாக்கி இருக்கிறார்கள். அவர் குறிப்பாக ஒன்றைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தம்முடைய உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். “நான் புதிதாக ஒரு வரியையும் விதிப்ப

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [8th March 1963]

தாக உத்தேசிக்கவில்லை” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதைச் சொன்னவுடனேயே அது வரவேற்கக்கூடியதாகத்தான் இருக்கிறது. அப்படிச் சொல்லும்போது அவர் “நான்” என்ற வார்த்தையை அழுத்தந்திருத்தமாகத்தான் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அவர் இப்படிச் சொல்லி இருப்பதைப் பார்த்தால், வேறு யாரோ வரி போட இருக்கிறார்கள் என்பதுதான் அதிலிருந்து புலப்படுகிறது. அதாவது இந்தியப் பேரரசு மேலும் வரிபோட இருக்கிறது என்பது தெரியவருகிறது. புதிதாக எந்த வரியையும் விதிப்பதாக உத்தேசம் இல்லை என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர் இப்படிச் சொல்லி இருக்கிறாரே தவிர, அவர் சொல்லி இருப்பதற்கு அடுத்த இரண்டு வரிகளையும் கவனிக்க வேண்டும். புதியதாக எந்த வரியும் விதிக்கப்போவதில்லை என்று சொல்லி விட்டு, புதிதாகப் போடப்போகிற இரண்டு வரிகளைப்பற்றியும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதாவது “மத்திய விற்பனை வரி விதித்ததை உயர்த்துவதென மத்திய அரசாங்கம் முடிவு செய்திருக்கிறது. இந்த வரியை மத்திய அரசாங்கம் விதித்த போதிலும், அதை வசூலித்துப் பயனடையப் போவது மாநில அரசாங்கமாகும்” என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிச் சொல்லி விட்டு துண்டு விழக்கூடிய இரண்டு கோடி 92 லட்சம் ரூபாயை ஈடு செய்வதற்கு மோட்டார் கார்கள், காமிராக்கள் போன்ற ஆடம்பர பொருள்களின் மீது ஒரே மாதிரி விதித்ததில் விற்பனை வரி விதிக்கும் கொள்கையை மாநில அரசாங்கங்கள் பின் பற்றும் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முறையில் இந்த மாநிலத்திலிருந்து அடுத்த மாநிலத்திற்கு சாமான்களை விற்பனாவும், அடுத்த மாநிலத்திலிருந்து இந்த மாநிலத்திற்கு விற்பனாவும் வரி கூடுதலாகப் போடப்படும், அதன்மூலம் தொகை கொஞ்சம் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இந்த முறையில் பார்த்தாலும் அதிகப்படியாக இந்த மாநில மக்களின் மீது மேலும் இரண்டு புதிய வரிகள் விதிக்கப்படபோவதாகத் தான் தெரிய வருகிறது. இந்த வரிகளையும் மக்கள் கட்டியே தீர வேண்டும் என்றும் ஏற்படுகிறது. இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் வரியே புதிதாகக் குறிப்பிடப்படவில்லை என்று கூறப்பட்டாலும், புதிய வரிகள் இரண்டு, மக்கள் தலைமீது விழத்தான் போகின்றன. இப்படி மாநில மக்கள் இந்த வரியை கட்டியே தீரவேண்டும் என்ற நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே இன்னும் இரண்டு பெருத்த வரிகள் பின்னால் வர இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அரசு வரிகளைப் போடும்போது மக்கள் அதைத்தாங்கக்கூடிய அளவில் இருக்கிறார்களா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஆனால் சில பல ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் பேசும்போது, கிராமத்திலுள்ள விவசாய மக்கள், போடக்கூடிய வரிகளைத் தாங்கக்கூடிய அளவில்தான் இருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள், பொதுவாக ஏழை மக்கள் தாங்க முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லும்போது ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் அதை மறுத்துச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

8th March 1963] [திரு. இ. ரா. நெடுஞ்செழியன்]

எந்த வரி விதித்தாலும் அதைக் கொடுக்க ஆட்சேபணை இருக்க முடியாது என்ற அளவில் ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களில் சிலர் பேசி இருக்கிறார்கள். ஆனால் கனம் அமைச்சர் அவர்கள், “நான் புதிய வரிகளை விதிப்பதாக உத்தேசிக்கவில்லை” என்று சொன்ன போது, ஆரவாரம் எழுந்தது. அது எதைக் குறிப்பிடுகிறது என்றால், ஏற்கெனவே தாங்க முடியாத அளவில் வரி பளு இருக்கிறது, இன்னும் புதியதாக வரும் வரிகளைத் தாங்க முடியாது என்பதைத்தான். எனவேதான் புதியவரி இல்லை என்று சொன்னவுடனே ஒரு மகிழ்ச்சி ஏற்படுகிறது. அந்த முறையில்தான் இம் மன்றத்தில் எழுந்தது ஆரவாரம். இதுதான் ஆரவாரம் என்பதிலிருந்து தெரிய வருகிறது. புதிய வசதிகள் ஏற்பட்டுள்ளன என்றபோது ஆரவாரம் இல்லை. புதிய வரி இல்லை என்றவுடன்தான் ஆரவாரம் ஏற்பட்டது. ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் பேசும்போது, கிராம மக்கள் இந்த வரியை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். உள்ளபடியே நாட்டின் நிலைமை அதைக் காட்டவில்லை. நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிற இந்த நேரத்தில், எல்லை போராட்டத்தால் ஏற்பட்டிருக்கிற அதிகப்படியான செலவைச் சரிக்கட்டுவதற்கு போடப்பட்டிருக்கிற வரிகளாக இருப்பதால் அவற்றைக் கட்டியே தீர வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அதனால் அவர்கள் வரிகளைத் தாங்கக்கூடிய அளவில் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லிவிட முடியாது. நெருக்கடியான நிலைமையில் பெரும் செலவை தாங்கிக்கொள்ளுகிற அளவுக்கு மக்கள் மனப் பக்குவத்தை பெற வேண்டும், எந்தக் கஷ்டத்தையும் தாங்கிக் கொள்ளவேண்டும் என்று இருக்கிறார்கள். இதை எதற்குச் சொல்லுகிறேன் என்றால், ஏழை எளிய மக்கள் பாதிக்கப்படுகிற நிலைமையில் இருக்கிறார்கள் என்பதை உணர்ந்துவதற்காகத்தான் இதைச் சொல்லுகிறேன். இந்த நிலைமையில் இந்தியாவின் தலைமை அமைச்சர் பண்டித நேரு அவர்கள் ராஜஸ்தானில் அனுமாத்காட் என்ற இடத்தில் பேசுகிற போது என்ன சொல்லி இருக்கிறார் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இதைத் தெளிவுபடச் சொல்லி இருக்கிறார். இந்தப் புதிய வரிகள் மக்களை பாதித்தே தீரும் என்றும், இந்த நாட்டின் விடுதலையை உத்தேசித்து மக்கள் விடுதலை வாழ்க்கையை நடத்த வேண்டும் என்று நினைத்தால் அந்த அடிப்படையில் மக்கள் இந்தச் சமையைத் தாங்கிக்கொள்ளத்தான் வேண்டும் என்றும் அவர் எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார். நெருக்கடியான நிலைமையில் புதிய வரிகளை மக்கள் தாங்கிக்கொள்ள வேண்டும் என்பதையும், மக்கள் உணர வேண்டும் என்பதையும் அவர் சொல்லி இருக்கிறார். இதில் எந்தவிதமான ஐயப்பாட்டிற்கும் இடம் இல்லை.

மத்திய பேராசின் வரிகள் ஏழை எளிய நடுத்தர மக்களின் வாழ்க்கை நிலைமை பாதிக்கப்படுகின்ற அளவுக்கு அமைந்து இருக்கின்றன என்பதை நாம் நன்றாக உணர வேண்டும். ஏழை எளிய நடுத்தர மக்கள் பாதிக்கக்கூடிய அளவில் இப்பொழுது மண்ணெண்ணெய், தேயிலை, காபி, சோப், சிகரெட், பீடி போன்ற

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [8th March 1963]

வைகளுக்கு ஏராளமான வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் சுமார் 867 கோடி ரூபாய் பாதுகாப்புச் செலவிற்கு என்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் போடப்பட்ட திட்டங்களை நிறைவேற்றவேண்டிய நிலைமையிலும் இந்திய பேரரசு இருக்கிறது.

இப்படி ஒவ்வொரு இனத்திலும் அதிகப்படியான செலவு செய்ய வேண்டியதாக மத்திய பேரரசுக்கு இருக்கிறது என்பதை உண்மையிலேயே யாரும் மறுப்பதற்கு இல்லை. மற்றும் கிடைக்கின்ற பணத்தை வைத்துக்கொண்டு பல திட்டங்களையும் நிறைவேற்ற வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய வருமானத்தைத் தேடிக்கொள்ள வேண்டியதாகவும் இருக்கிறது. வரக்கூடிய வருமானத்தை வைத்துக்கொண்டு ஏற்படுகின்ற செலவை ஈடு செய்து கொள்ள முடியாத நிலையில் இருக்கிறது மத்திய பேரரசு. தேவையான செலவு அவசியமான செலவு முதலியவைகளைச் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆனால் போடப்பட்ட திட்டங்களிலிருந்து வரக்கூடிய வருமானத்தை வைத்துக்கொண்டு செலவை சரிக்கட்டக்கூடிய அளவில் வருமானம் வரவில்லை. அதற்கு வேண்டிய வசதியும் ஏற்படவில்லை. அதன் விளைவாக எதிர் பார்க்காத அளவில் விலைவாசிகள் உயர்ந்திருக்கின்றன. ஆனால் மக்களுக்கு வசதி குறைவாக இருக்கிறது. இத்துடன் நமது மத்திய பேரரசு இந்த அதிகப்படியான செலவைச் சரிக்கட்டுவதற்கு 151 கோடி ரூபாய் அளவில் நோட்டுகளை அச்சடித்துக் கொடுக்கப்போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அப்படி அச்சடித்துக் கொடுத்தால், பண வீக்கம்தான் ஏற்படும். அதன் மூலம் விலைவாசிகள் இன்னும் அதிகப்படியாக உயருவதற்கு இடம் ஏற்படும் என்பதையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இதனால், வருங்காலத்தில் நடுத்தர ஏழை எளிய மக்கள் எவ்வளவு தூரம் கஷ்டத்திற்குள்ளாவார்கள் என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். தாங்க முடியாத சூழ்நிலைக்குக் கொண்டிபோய் விடும் இது. ஆகவே இப்படிப்பட்ட கஷ்டத்திலிருந்து மக்களைக் காப்பாற்ற வேண்டியதற்கு தக்க முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஏழை எளிய பாட்டாளி மக்கள் தாங்கக்கூடிய அளவில் நிலைமை ஏற்பட வேண்டும். சில பல ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்கள் பேசும்போது கிராமங்களில் வாழக்கூடிய மக்கள், பெருங்குடி மக்கள், எவ்வளவு வரி போட்டாலும் அதைத் தாங்கக்கூடிய அளவில் இருக்கிறார்கள் என்று கூறினார்கள். அதற்கு வேண்டிய சில புள்ளி விவரங்களையும் சொன்னார்கள். அந்த முறையில் பார்க்கும்போது, சாதாரணமாக நாட்டில் வாழ்கின்ற உழவர் பெருங்குடி மக்களுடைய நிலைமை தாழ்வுற்றதாக இருக்கிறது. பொருளாதார நிபுணர்களுடைய கணக்குப்படி பார்த்தால், சாதாரண உழவுத் தொழிலாளியின் குடும்பத்திற்கு இப்பொழுது இருக்கிற நிலையில், ஆண்டு ஒன்றுக்கு 447 ரூபாய் வருமானம் வருகிறது என்றும், அந்தக் குடும்பத்தினுடைய ஆண்டு சராசரி செலவு 461 ரூபாய் என்றும் தெரிய வருகிறது. அதன் மூலமாக ஒரு உழவுத் தொழிலாளியின்

8th March 1963] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

குடும்பத்திற்கு இன்றைய நிலையில் 14 ரூபாய் துண்டு விரும்பு அளவுக்கு அவர்களுடைய குடும்பத்தின் வரவு செலவுத் திட்டங்கள் அமைகின்றன. அது மட்டுமல்லாமல், கிராமங்களில் வாடும் விவசாயத் தொழிலாளர்களிலே எத்தனை பேர் கடன்படுகிற அளவுக்குக் கடன்பட்டு, அதன் காரணமாகத் தொல்லைப்படும் அளவுக்கு இருக்கிறார்கள் என்று கணக்கிடும்போது, ஏறத்தாழ 45 சத விசதத்தினர் கடன்பட வேண்டிய அவசியத்திற்கு உள்ளாக் கப்படுகிறார்கள் என்று எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். கடன்பட்டு இருக்கக்கூடிய ஒவ்வொரு குடும்பமும் சராசரி ஆண்டுக்கு 105 ரூபாய் அளவுக்குக் கடன்பட வேண்டிய அத்தகைய நிலைமை இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள்.

நாட்டினுடைய பொதுவருமானத்தின் நிலைமைகளைப் பார்த்தால், இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் நிறைவேறிக் கொண்டிருக்கும் நிலைமையில், நாட்டினுடைய பொருளாதார அமைப்பு, 1951-லிருந்து 1958-59 வரையில் கணக்கிடும் அளவிலே பார்க்கும் போது, 33.8 சத விசதம் நாட்டினுடைய பொது வருமானத்தில் உயர்வு ஏற்பட்டிருப்பதாகப் புள்ளி விவரங்கள் கூறுகின்றன. தனி நபருடைய வருவாய் அளவைக் கணக்கிடும்போது, நாட்டின் பொதுவருமானம் பெருகிக்கொண்டிருக்கும் அளவுக்குத் தனி நபருடைய சராசரி வருமானம் உயர்ந்திருக்கிறதா என்று பார்த்தால், உயரவில்லை என்பது தெரிய வரும். 17.7 சத விசதம் தனி மனிதனுடைய வசதிகள் பெருகவும், நாட்டினுடைய வசதி 33.8 சத விசதம் பெருகவுமான நிலைமைதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு என்ன காரணம் என்பதைப் பொருளாதார நிபுணர் சொல்லும்போது, மக்கள் எண்ணிக்கையினுடைய பெருக்கத்தின் தன்மை தனி நபருடைய வருமானத்தின் அளவைக் கீழே இறக்கி காட்டுகிறது என்று கூறுகிறார்கள். நாட்டின் பொது வருமானம் 33.8 சத விசதத்திற்கு உயர்ந்தாலும் தனி மனிதனுடைய வருமானம் 17.7 சத விசதம் அளவுக்குத்தான் உயர்ந்திருக்கிறது என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதை நான் ஏன் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், தாங்க முடியாத அளவுக்கு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கும் தன்மையில் இந்த மாநிலம் இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டு வதற்காகத்தான். மேலும், இந்த நிலைமையைத்தான், கனம் உறுப்பினர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டினார்கள். அப்படிச் சுட்டிக்காட்டுகின்ற அத்தகைய நிலைமையில், அரசினர் நிதித் கமிஷனுக்கு இந்த அரசாங்கத்தின் சார்பாகக் கொடுத்திருக்கிற அறிக்கையில், இந்த மாநிலத்தின் சூழ்நிலையைத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டி யிருக்கிறார்கள்.

“Considering that Madras ranks only sixth in the country in ‘per capita’ income, the incidence of State Taxation is exceptionally heavy in the State, a fact which the present Finance Commission should take sympathetic note of, in recommending devolution and *ad hoc* grants.”

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [8th March 1963]

என்று சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். அத்துடன்,

“The State Government's representatives pointed out that even this target was unrealistic considering the high level of prevailing taxation and the low level of 'per capita' income in the State.” என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். “மத்திய அரசு பகிர்ந்தளிக்கும் முறையையும், தற்காலிகக் கோரிக்கைகளையும் சிபாரிசு செய்யும் பொழுது, தமிழ்நாடு சராசரி வருமானத்தில் ஆரவது இடத்தைத்தான் பெற்றிருக்கிறது என்பதையும், மாநில வரிப்பளு மாநிலத்தில் தவிர்க்க முடியாத அளவு மிக அதிகமாக இருக்கிறது என்பதையும் தற்போதைய நிதிக் குழு அனுதாபக் கண்ணோட்டத்துடன் நோக்க வேண்டும். இம் மாநில அரசாங்கத்தின் பிரதிநிதிகள், மாநிலத்தில் இப்பொழுதுள்ள வரிச் சுமையின் உயர்ந்த அளவையும், சராசரி வருமானத்தின் தாழ்ந்த அளவையும் எடுத்துக்கூறி இந்தக் குறிக்கோள்கூட நடைமுறை சாத்தியமற்றது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டினார்கள்” என்று கூறுகிறது. எதற்கு இதைச் சுட்டிக் காட்டுகிறேன் என்றால், தாங்க முடியாத அளவுக்குத்தான் நிலைமைகள் இருக்கின்றன என்பதை உணர்த்தவே யாகும். எனவே வரி போடுவதன் மூலமாக மேலும் மேலும் ஏழை எளிய நடுத்தர வகுப்பு மக்களைப் பாதிக்கின்ற அளவுக்குச் செல்லாமல், வருவாய்த் துறையைப் பெருக்குவதற்கான அத்தகைய முயற்சிகளில் அரசு ஈடுபடவேண்டும் என்பதை வற்புறுத்துகிறேன். மத்திய அரசிலிருந்து பெறும் மானியக் கோரிக்கையை எவ்வளவுக்கவ்வளவு அதிகமாக ஆக்க முடியுமோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு அதிகமாக ஆக்குவதற்கான முயற்சிகளை இந்த மாநில அரசு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று வற்புறுத்திச் சொல்வதற்காகவும் இதை நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இப்பொழுது மத்திய அரசினர் இருதாற்றி எழுபத்தைந்தரை கோடி ரூபாய்க்குப் புதிய வரிகளைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அதிலும் ஏதாவது மாநிலத்திற்கு உரிய பங்கு கிடைக்குமா என்பது விளக்கமாகத் தெரியவில்லை. கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தம் முடைய உரையின் இறுதியில் அதைப்பற்றிக் குறிப்பிடுவார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன். இருதாற்று எழுபத்தைந்தரை கோடி ரூபாய்க்கு வரிகள் போடும்போது, எக்ஸைஸ் வரி, வருமான வரி போன்றவைகளிலிருந்து நமக்குக் கிடைக்கும் பங்குத் தொகை மேலும் வளருவதற்கு ஏதாவது வழி வகை ஏற்படுமா என்பதை அறிந்துகொள்ள நான் விரும்புகிறேன்.

வருவாய்த் துறையைப் பெருகுவதற்கான முயற்சிகளை இந்த அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும். வரிகளின் மூலம் 61 கோடி ரூபாய் இந்த மாநில அரசுக்கு கிடைக்கின்றது என்றாலும், வருவாய்த் துறை மூலம் 31 கோடி ரூபாய் கிடைக்கிறது என்றும் கணக்குக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதிலும்கூட, மொத்தமாக வரும் வருமான குத்தான் நிலைமைகள் இருக்கின்றன என்பதை உணர்த்தலே கிறதைச் செலவினத்தில் சேர்த்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

8th March 1963] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

வருவாய்த் துறை பெருகுவதற்கான முயற்சிகளிலே இன்றைய அர்சினர் மிகத் தீவிரமாக ஈடுபடவேண்டும் என்பதை நான் வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

அப்படி வருவாய்த் துறையின் மூலமாக வரும் அளவைப் பார்க்கும்போதுகூட, அதற்கான வாய்ப்புகள் பெருக்கத்தக்க அளவில் இல்லாமல், குறைந்து போகும் அளவு சில பல வகைகளில் இருப்பது மிக மிக வருந்தத்தக்கதாக இருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாட்டு அரசாங்கம் வருவாய் துறைக்காக வைத்திருக்கும் இனங்களில் பஸ் போக்குவரத்து ஒன்றாகும். அந்த பஸ் போக்குவரத்தைச் சர்க்கார் எடுத்து, பத்து, பன்னிரண்டு ஆண்டுகளாகவே நடத்திக்கொண்டு வருகிறது. ஆண்டுக்கு ஆண்டு பஸ்களின் எண்ணிக்கை பெருகிக் கொண்டு வருகிறது. ஏறத்தாழ சென்ற ஆண்டு மார்ச் மாதத்தின் கணக்குப்படி 660 பஸ்கள் சர்க்காரின் சார்பில் ஓட்டப்பட்டன என்று கூறப்படுகிறது. அதன் மூலமாகப் பெருகும் வருவாய் நிலையைப் பார்த்தால், 1961-62-இல் பஸ் போக்குவரத்தின் மூலமாகக் கிடைத்திருக்கும் லாபம் என்று புள்ளி விவரங்களில் காட்டப்பட்டிருப்பது 22 லட்சம் 39 ஆயிரம் ரூபாய் ஆகும். 1962-63-இல் வருகிறபோது, அதன் மூலமாகக் கிடைத்திருக்கும் லாபம் 10 லட்சம் 83 ஆயிரம் என்று காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது 660 பஸ்கள் ஓடும் அளவுக்கு, ஏறத்தாழ நான்கு கோடி ரூபாய் மூலதனமாக அதிலே ஈடுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் 1963-64-ம் ஆண்டுக்கு 2 லட்சம் 85 ஆயிரம் ரூபாய்தான் அதிலிருந்து லாபமாக எதிர்பார்க்கப்படும் என்று கூறப்படுகிறது. இந்த நிலைமை உள்ளபடியே வருந்தத்தக்க ஒன்றாகும். பஸ்களின் எண்ணிக்கை வளர்ந்திருந்தும், ஆனால் ஏற்றிச் செல்லும் மக்களின் அளவு சென்னையில் வளர்ந்திருந்தும், பஸ்களிலே எவ்வளவு பேர்களை ஏற்ற வேண்டுமோ அதற்கு மேலே ஏற்றுகிற அளவுக்கு நெருக்கடி ஏற்பட்டு இருந்தும், வருமானம் இந்தத் துறையில் குறைந்துபோகும் நிலைமை இருப்பது மிக மிக வருந்தத்தக்கதாகும்.

அது மட்டுமல்லாமல், சாதாரணமாக வருமான வரியைக் கணக்கிட்டுப் பார்க்கும்போது, பஸ் முதலாளிகளுக்கு ஒரு பஸ்ஸுக்கு 6,000 ரூபாய் லாபம் வருகிறது என்ற அளவை வைத்து, வருமான வரி போடுகிறார்கள் என்பதை நாம் அறிகிறோம். அந்த வகையிலே வைத்துப்பார்த்தாலுங்கூட, 660 பஸ்களுக்குக் கிட்டத்தட்ட 40 லட்சம் ரூபாய் இலாப வருமானம் காட்டப்பட வேண்டும். அப்படி இல்லாமல், 2 லட்சம் 85 ஆயிரம் ரூபாய்தான் அதிலே வருமானம் காட்டியிருக்கக்கூடிய நிலைமை இருப்பது உள்ளபடியே வருந்தத்தக்க ஒன்றாகும். அரசினர் ஏற்று நடத்தும் அத்தகைய பொது நிர்வாகத்தின் மூலம் வரும் வருவாய்கள் மேலும் மேலும் வளருவதற்கான வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்பதை நான் வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [8th March 1963]

11-30
a.m.

பால் பண்ணையை நடத்தும் வகையில், ஏறத்தாழ ஒரு கோடியே 29 லட்சம் ரூபாய் மூலதனமாக அதிலே போடப்பட்டிருந்தும், அதன் மூலமாக 1961-62-இல் 7 லட்சம் 88 ஆயிரம் ரூபாய் நட்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. 1962-63-இல் 8 லட்சம் 96 ஆயிரம் ரூபாய் நட்டம் ஆகும். 1963-64-இல் எதிர்பார்க்கப்படும் நட்டம் ஒரு லட்சம் 16 ஆயிரம் ரூபாய் என்று கூறப்படுகிறது.

(கனம் சபாநாயகர் தலைமை வகித்தார்.)

இப்படி அரசினர் ஏற்று நடத்தும் அத்தகைய நிறுவனங்கள் மூலமாகக் கிடைக்கும் வருவாயை, மேலும் மேலும் பெருக்குவதற்கு வாய்ப்பு வசதிகள் ஏற்படுத்தவும், அவற்றிலிருக்கும் குறைபாடுகளைப் போக்கவும், அவற்றைத் திறம்பட நடத்தி, அதிகமான வருவாய்களைப் பெருக்குவதற்கான வாய்ப்புக்கள் அரசினருக்கு இருந்தும், அந்த வாய்ப்புக்கள் ஏற்படாமல் போவதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை இந்த அரசினர் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். அந்தக் கேடுகளைக் களைந்து, இதன் மூலமாக வருவாயைப் பெருக்குவதற்கு வழி நிலைமைகளை அரசினர் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்றும் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மேலும் விலைவாசிகள் உயர்ந்துவிடாதிருப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க இந்திய அரசினர் முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும், அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க மாநில அரசும் முயற்சிகள் மேற்கொண்டிருக்கிறது என்றும் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்த முயற்சிகளையும் மீறி விலைவாசிகள் ஏறிக்கொண்டிருக்கிற சூழ்நிலை நாட்டில் வளர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. அவற்றைக் கட்டுப்படுத்த மாநில அரசினர் மிகத் தீவிரமாக நடவடிக்கையை மேற்கொண்டு, நியாயவிலைக்கடைகள் மூலமாக பரவலாக எல்லா நகரங்களிலும், பேரூர்களிலும் உணவுப் பண்டங்கள் கிடைக்க வழி செய்வதும், அவற்றின் மூலமாக மற்ற அநியாய விலைகள் ஏற்படாதிருக்கத்தக்க வழிவகைகளை மேற்கொள்வதும் அவசியமாகும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

உணவுப் பிரச்சனையைப் பொறுத்து இந்நாட்டில் இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையை ஆராய்ந்து பார்க்கிறபோது, அமெரிக்க தூதுவராக இந்தே இருக்கிற போரசிரியர் கால்ப்ரெய்த் இந்திய அரசினர்க்கு எழுதிய குறிப்பு ஒன்றில் ஓரிடத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்,

“The foodgrains problem must be left to the States, the Centre confining itself to technical advice and co-ordination.”

என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த ரீதியில் ஒரு வழிவகையை ஏற்று உணவுப் பண்டத்தைப் பகிர்ந்து அளிக்கிற முறையில், கட்டுப்பாட்டு முறையில் நியாயவிலைக்கு விற்கின்ற நிலைமையை உண்டாக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்கும் முயற்சியை நம் மாநில அரசு ஏற்க வேண்டும். இந்தியப் போரசின் ஒத்துழைப்பையும் பெறுகின்ற நிலைமையில் சிலபல சீர்வகை செய்யவேண்டுமென்றும் கூற விரும்புகிறேன்.

8th March 1963] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான திட்டங்களை அரசினர் மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். உணவு உற்பத்திப் பெருக்குகான திட்டங்கள் சிலபல என்னவென்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். உரம் விநியோகம் செய்வதற்கும், ஆங்காங்கு பசுந்தாள் உரம் சேர்த்துத் தருவதற்கும், பொறுக்கு விதைகளைத் தருவதற்கும், கூட்டுறவு முறையில் சிலபல சலுகைகள் தருவதற்கும் முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு வருவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அவற்றில் இருக்கிற குறைபாடுகளை இரு பக்கத்தைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்களும் தெளிவுபட எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அத்தகைய குறைபாடுகளை நீக்காவிட்டால், நாம் எத்தகைய முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டாலும், அவை கிராமங்களில் உள்ள விவசாயப் பெருங்குடி மக்களிடையே போய்ச் சேராத நிலையில் எதிர்பார்த்த பலன் கிடைக்க முடியாத நிலையைத்தான் வளர்த்துவிடும். உள்ள படியே குறைபாடுகளைக் களைந்து, உண்மையிலேயே உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்குத் தீவிர முயற்சியை மேற்கொள்ள வேண்டிய நிலையில் நாம் இருக்கிறோம். புஞ்சை நிலங்களை நஞ்சை நிலங்களாக மாற்றப்படவேண்டிய சில பகுதிகள் இருக்கின்றன. அவற்றைத் தவிர பெரும்பாலான நிலங்களை சாகுபடிக்குக் கொண்டுவந்தாகி விட்டது. நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் சிலபலவற்றைத்தவிர பெரிய திட்டங்கள் எல்லாம் நிறைவேற்றப்பட்டுவிட்டன. நம் மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில், பெரும்பான்மையான நிலம் நீர்ப்பாசனத்திற்கும், விளைச்சலுக்கும் கொண்டுவரப்பட்டுவிட்டது. என்று சொல்லப்படுகிறது. இனி நீர்ப்பாசன வசதி பெற வேண்டிய நிலங்களோ, விவசாயத்திற்குக் கொண்டுவரப்படவேண்டிய நிலங்களோ மிகக் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே இருக்கின்ற நிலங்களிலேயே உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துவதற்கான திட்டங்களில் மிகத் தீவிரமாகக் கவனம் செலுத்தியாகவேண்டும். இந்த வகையில் க்ரேட் பிரிட்டன் ஒரு எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகிறது. பிரிட்டனில் இருக்கக் கூடிய நிலத்தில் அவர்கள் எப்படி உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. க்ரேட் பிரிட்டனில் கடந்த பதினெட்டு ஆண்டு காலமாக புதிதாக நிலத்தை விளைச்சலுக்குக் கொண்டுவரக்கூடிய பகுதி இல்லாததனால், இருக்கக்கூடிய நிலம் அத்தனையும் விவசாயத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டுவிட்டதனால் கடந்த பதினெட்டு ஆண்டு காலமாக இருக்கிற விளை நிலங்களிலேயே உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான திட்டங்களில் கவனம் செலுத்தப்பட்டதாகவும், அதன் மூலம் இந்தப் பதினெட்டு ஆண்டு காலத்தில் 60 சதவிகிதம் உற்பத்தி பெருக்கியிருக்கின்றது இருக்கிற நிலங்களிலேயே என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களைப் போலவே நாமும் இருப்பதனால், மேற்கொண்டு விவசாயத்திற்குக் கொண்டுவரக்கூடிய நிலப்பகுதி இல்லாததனால், இருக்கின்ற விளை நிலங்களின் உற்பத்தியையே பெருக்கக்கூடிய நிலையில் உள்ளதினால் க்ரேட் பிரிட்டனில் என்ன என்ன முயற்சிகளை அத்தகைய வழி

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [8th March 1963]

யில் மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை ஆராய்ந்து பார்க்கத் தீவிர நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம் என்பதை வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். அந்த அடிப்படையில்தான் நேற்றுக் கூட கனம் கருணாநிதி அவர்கள் இசையின் மூலமாக உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான திட்டத்தை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். இது பற்றி அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகத்தில் ஆராய்ச்சி மேற்கொள்ளப் பட்டது. பயிருக்கு எப்படி எப்படி எல்லாம் சத்தை ஊட்டலாம் என்று ஆராய்கிற நேரத்தில் உரத்தினால் வருகின்ற சத்து, பொறுக்கு விதையினால் வருகின்ற சத்து, மண்ணினால் வருகின்ற சத்து, நீரினால் வருகின்ற சத்து, காற்றினால் வருகின்ற சத்து, சூழ் நிலையைப் பொறுத்து ஏற்படுகின்ற சத்து, இடைவெளியைப் பொறுத்து ஏற்படுகிற சத்து, அப்புறம் அகல உழுவது, ஆழ உழுவது, ஜப்பான் முறையின் மூலம் நடவு செய்வது என்று இப்படிப் பலவழிவகைகளை மேற்கொள்கிறபோது, இசையின் மூலமாக உற்பத்தி பெருக வழிவகை உண்டா என்பதை ஆராய்ச்சி செய்ய கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் இதுபற்றி ஆராய்ச்சி நடந்திருக்கிறது. பாண்டிச்சேரி ஆட்சியும் இதுபற்றி பரிட்சை செய்து பார்க்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. இங்கு ஆடுதுறைப் பண்ணையில் வாழையைப் பொறுத்த அளவில் இசையின் மூலம் அவை நல்ல வளம் பெறுவதாக ஆராய்ந்து கண்டிருக்கிறார்கள் என்பது தெரியவருகிறது. இந்த முயற்சியின் காரணமாகவே உணவு உற்பத்தி முழுவதும் பெருகிவிடும் என்று சொல்வதற்கில்லை. அந்த முயற்சியினால் ஏதாவது பயன் விளையும்ானால் அதைப் பெறுவதற்கு வழிவகை செய்யப் படவேண்டுமென்றே வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். அதுவும் மற்றைய நிலங்களில் வளர்ந்திருக்கின்ற பயிரைவிட ரயில் இருப்புப் பாதையோரம் இருக்கிற வயல்களில் விளைகின்ற பயிரின் ஊட்டம் பெருகியிருக்கிறது என்கிறார்கள். அடிக்கடி ரயில் போகின்ற தனூல் ஏற்படுகிற அதிர்ச்சியின் விளைவு பயிருக்கு ஏற்படுகிறது என்று அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக ஆராய்ச்சியாளர் கருதுகின்றனர். அவற்றை ஆராய்ந்து பார்க்க நாம் ஆராய்ச்சியாளராக இல்லாவிட்டாலும் அறிஞர் ஆராய்ந்து கூறுகிற முடிவுகளை அதுபவத்தில் பொருத்திப் பார்க்க முயற்சிகளை மேற்கொள்ளலாம். அதுவும் மார்கழி மாதங்களில் தினமும் திருப்பாவை, திருவெம்பாவைப் பாடல்களை ஒவ்வொரு கோயில்களிலும் ஒரு மணி அல்லது ஒண்ணரை மணி இசைத்தட்டின்மூலம் பாட வழி செய்திருக்கிறார்கள். பெரும்பாலும் கோயில் இல்லாத ஊரே இந்த நாட்டிலே இல்லை என்னலாம். பெரும்பாலும் எல்லாவிதமான இசைக்கருவிகளும் கோயில்களில் ஒலிக்கின்ற சூழ்நிலை இந்த நாட்டிலே இருக்கிறது. வயல்வெளிகளில் ஒரு மண்டபம் கட்டி, கோயிலிலே ஒலிக்கின்ற இசை இங்கே ஒலிக்க வழி செய்வோமேயானால் ஒன்றுக்கு இரண்டாகப் பயன் ஏற்படலாம். ஒன்று திருப்பாவை, திருவெம்பாவைப் பாடல்களும் இசைக்கப்படும். இரண்டாவதாக பயிர்களும் இசையின்பயனை பெற வழி ஏற்படக்கூடும்.

8th March 1963] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அரசாங்கமேதான் இம்முயற்சியில் ஈடுபட வேண்டுமென்பதில்லை. மற்ற அங்கத்தினர்களும் முயன்று பார்த்து இதனால் பலன் ஏற்படுகிறது என்றால், அவர்களுடைய ஆராய்ச்சியின் முடிவைச் சட்ட சபையில் வைக்கிறபோது அதை அமைச்சரும் ஏற்றுக்கொள்ள முன்வருவார் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

அடுத்து மற்ற எல்லா உறுப்பினர்களும் மிக்க வேதனையோடு எடுத்துக் கூறியதுபோன்று தங்கக் கட்டுப்பாட்டுப் பிரச்சனையை எடுத்துக்கொண்டால் மிக்க வேதனை அடையவேண்டிய நிலைமையே இருக்கிறது. தங்கக் கட்டுப்பாட்டின் மூலம் மத்திய அரசுக்கு எதிர்பார்த்த பலன் முழுவதும் கிடைக்கவில்லை என்று தெரிகிறது. ஆனால் அதனால் அவதிகள் பல ஏற்பட்டு இருக்கின்றன என்பதைப் பார்க்கிறோம். தங்கக் கட்டுப்பாட்டின் நோக்கம் சிறந்தது என்பதை அத்தனையோரும் ஒப்புக்கொள்கிறோம். தங்கத்தை சேமிப்பதன் நோக்கமே குடும்பங்களில் கஷ்டம் ஏற்படுகிறபோது அதை வைத்துக் கடன் வாங்கவும், குடும்பக் கஷ்டத்தை ஓரளவு நீக்கிக்கொள்ளவுமேதான். இந்த நிலை நாட்டிற்கே ஏற்பட்டிருக்கிற காரணத்தினால் அரசினருக்கே 500 கோடி ரூபாய் தங்கம் கைவசம் இருந்தால்தான் வெளிநாடுகளில் இருந்து கடன் வசதி பெறமுடியும் என்று பாராளுமன்றத்தில் திரு. முரார்ஜி தேசாய் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அந்த அடிப்படையில் தான் இந்த நாட்டில் உள்ள பல்லாயிரக்கணக்கான குடும்பங்களும் இந்நாள்வரை தங்கத்தைச் சேர்த்துக்கொண்டு வந்தார்கள். பல்வேறு குடும்பங்களும் தங்கள் தங்கள் குடும்ப வரவு-செலவுத் திட்டத்தை நிலை நிறுத்த தங்கத்தில் முதலீடு செய்தார்கள். இந்த நாட்டில் சுமார் 1,800 கோடி ரூபாய்க்குத் தங்கம் இருக்கலாம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இவ்வளவுதான் இருக்கும் என்று திட்டவட்டமான முடிவுக்கு வர இயலாது. இரண்டாயிரம் கோடி என்கிறார்கள் ஒருசிலர். நாலாயிரம் கோடி இருக்கும் என்கிறார் வேறு சிலர். இந்திய சர்க்காருக்குத் தங்கப் பத்திரங்களின் மூலம் இதுவரையில் கிடைத்திருப்பது 7 கோடி ரூபாய்தான் ஆகும். இந்திய சர்க்கார் எதிர்பார்ப்பது 500 கோடி ரூபாய் தங்கம் என்று சொல்கிறார்கள். இன்று எப்படியும் 14 காரட் தங்கக்கட்டுப்பாட்டுச்சட்டத்தை மாற்றுவதற்கு இல்லையென்று மிகக் கண்டிப்பாகவும், பிடிவாதமாகவும் இன்னும் சில விஷயங்களோடு இந்திய நிதி அமைச்சர் பாராளுமன்றத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். நாட்டு மக்களுடைய மனப்பான்மையையும் நகைத் தொழிலாளருடைய மனப்பான்மையையும் மாற்ற வேண்டும் என்று பிடிவாதமாக வற்புறுத்துகிறார். அது மட்டுமல்ல. இந்தக் கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டுவருவதன் மூலமாக நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிற தொல்லைகளை மெல்ல மெல்ல போக்குகின்ற அளவுக்கு ஏற்பாடு செய்யப்படும் என்று சொல்லுகிறார்களேதனிர, முடங்கிக் கிடக்கிற தங்கத்தைக் கொண்டுவரவும், நாட்டின் பொது வருமானத்தைப் பெருக்கவும் நகைத்தொழிலாளர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் பாதிக்கப்படாமல் காப்பாற்றுவதற்கும் எத்தகைய சூழ்நிலையும் உருவாகவில்லை. 22 காரட் தங்கத்தை இனி ஆபரணத்திற்கு உபயோகப்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [8th March, 1963]

படுத்தக்கூடாது என்றால் அப்படி உபயோகப்படுத்தக்கூடாது என்ற மனப்பான்மையும், 14 காரட் தங்கத்திலேயே ஆபரணம் அணியவேண்டுமென்ற மனப்பான்மையும் நாட்டு மக்களிடையே வளர வழிவகை செய்யாவிட்டால், பெரும்பாலான நகைத்தொழிலாளர்களுக்கு எந்த வகையிலும் வேலைவாய்ப்புக் கிடைக்க வழியில்லை.

பொற்கொல்லர்கள் அத்தனை பேரும் வேலை வாய்ப்பு இல்லாமல் பசியால் திண்டாடும் அளவும், வாட்டமுறும் அளவும் நிலைமைகள் உருவாகி இருக்கின்றன. இந்த நிலைமையைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லும் நேரத்தில், இந்திய நிதியமைச்சர் மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள்—“தங்கக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டம் வெற்றியடைந்து விட்டது என்று மகிழ்கிறேன்” என்று. “பொற்கொல்லர்கள் வேலையின்றி வாடுகிறார்கள் என்று சொன்னால், ‘தங்கக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டம்’ வெற்றியடைந்துவிட்டது, பொற்கொல்லர்களுக்கு என்னுடைய ஆழ்ந்த அனுதாபங்கள்” என்று பாராளுமன்றத்திலே நேற்றையதினம் பேசியிருக்கிறார். இந்த நிலைமைகளைப் பற்றி நான் வற்புறுத்திச் சொல்லக் காரணம், 30, 35 வயதுக்கு மேற்பட்ட பொற்கொல்லர்கள் இனிமேல் வேறு தொழிலிலே ஈடுபட்டுத் தங்களுடைய குடும்பங்களைக் காப்பாற்றுவதற்கான வழிவகைகள் எளிதில் ஏற்படாது என்பதுதான். ஐம்பது அறுபது வயதுடைய பொற்கொல்லர்கள் தாங்கள் இதுவரை செய்து வந்த தொழிலை தங்கள் வாழ்நாள் வரை செய்து வரக்கூடிய அந்த அளவுக்காவது, வசதிகளைச் செய்து தரும்படி தான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த அளவுக்கு ஓரளவு கட்டுப்பாட்டினை தளர்த்தி, சிலபல சலுகைகளை அந்தப் பொற்கொல்லர்களுக்கு அளிக்கும் வகையில் மாநில அரசினர் மத்திய அரசினரை வற்புறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும், 14 காரட் தங்கத்தில் வேலை செய்யப் பொற்கொல்லர்கள் முயல்கின்றபோது தங்கத்தை எங்கே பெறுவது என்று தெரியாமல் தவிக்கிறார்கள். பதினான்கு காரட் தங்கத்தையாவது அவர்களுக்கு அளிப்பதற்கான வழிவகைகளையாவது செய்து கொடுக்கவேண்டும். தங்கத்தை விநியோகிக்கின்ற முறை முழுவதும் ஒருசில தனிப்பட்டவர்களிடம் இருப்பதைவிட, எவ்வாறு அரசாங்கமே நேரடியாகக் கார்டு, கவர் போன்றவற்றை வழங்கி வருகிறதோ, அந்த முறையில் 14 காரட் தங்கத்தையும் தேவையான அளவுக்குப் பொற்கொல்லர்களுக்கு அளிப்பதற்கான வழிவகைகளைக் காண வேண்டும். மேலும் பொற்கொல்லர்கள் 100 ரூபாய் கட்டி லைசென்ஸ் பெறவேண்டுமென்றிருப்பதை, இலவசமாகவே பர்மிட் வாங்கும் வகையில் எளிதாக்குவதற்கான வழிவகைகளையும் இந்திய அரசினர்க்கு நம்முடைய மாநில அரசினர் சிபாரிசு செய்யவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து கூட்டுறவு அமைப்புகளைப் பற்றி மன்றத்திலுள்ள பல்வேறு உறுப்பினர்களும் தெளிவுபட எடுத்துக் கூறினார்கள். கூட்டுறவு முறையின் மூலமாக நிதி பெருகவும், அந்த நிதி தொழில்துறைகளில் முதலீடு செய்யப்பட்டு தொழில் வளரவும் வழிவகை

8th March 1963] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கள் ஏற்படுகின்றன. நோக்கம் நல்ல நோக்கமாகவும், முறை நல்ல முறையாகவும் இருந்தாலும், நடத்துகின்ற வகைகளில் சீர்கேடுகள் இருக்கும் காரணத்தால், நோக்கம் முழுவதும் நிறைவேறாமலும், எதிர்பார்க்கும் பலன்கள் முழுவதும் கிடைக்க முடியாமலும் போகின்றன என்பதைப் பரவலாக எல்லா இடங்களிலிருந்தும் குற்றச்சாட்டு வரும் நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். அந்தக் குறைபாடுகளைப் போக்கவும், கூட்டுறவுத் திட்டத்தின் மூலமாக முதலீடு செய்து தொழில் வளர்ச்சியைப் பெருக்கவுமான முயற்சியில் அரசினர் மேலும் முயலவேண்டும். அதிலே மக்களுக்கு ஒரு நம்பிக்கை ஏற்படும் அளவுக்குச் செய்யவேண்டும். சில பல கூட்டுறவுச் சங்கங்களை ஒருசிலர் தங்கள் கையில் வைத்துக் கொண்டு, ஏமாற்றவும், ஒரு சிலரே பலனை நுகரும் அளவுக்கும் இருக்கிறது. இந்தக் குறைபாடுகளையெல்லாம் போக்க அரசினர் மேலும் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதை வற்புறுத்திக் கூறவிரும்புகிறேன்.

இன்று, மலேயா, சிங்கப்பூர் தமிழர்களைப் பொறுத்தவரையில், மாநில அரசினர் தங்கள் கவனத்தைச் செலுத்தி, இந்திய அரசினருக்குச் சிபாரிசு செய்யவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. மலேயா, சிங்கப்பூரில் வாழ்கின்ற இந்தியர்களில்—எட்டு லட்சம் பேரில் ஐந்தரை லட்சத்துக்கு மேற்பட்டவர்கள் தமிழர்களாக இருக்கிறார்கள் என்ற கணக்கு சொல்லப்படுகிறது. அவர்களில் பெரும்பாலோர் தங்களை மலேயா வாழ் மக்களாகவும், சிங்கப்பூர் வாழ் மக்களாகவும் பதிவு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இருப்பினும் உற்றார், உறவினர், தாயகம் என்ற முறையில் அதிகமான தொடர்பைத் தமிழகத்தோடு வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கு சென்று இருபது முப்பது ஆண்டுகள் கழித்துக் கூட தாயகத்துக்கு வந்து உற்றர் உறவினர்களைப் பார்த்துவிட்டுச் செல்லுகிறார்கள். அப்படி வருகிறவர்களுக்குச் சிலபல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அந்தக் குறைபாடுகளை நீக்கும் பொறுப்பு இந்தியப் பேரரசினர் கையில் இருந்தாலும், தமிழர்களிடம் அக்கறை கொண்டு அவர்களுடைய நலன்களில் கவனம் கொண்டுள்ள தமிழக அரசு, முயற்சி எடுத்து, அந்தக் குறைபாடுகளைப் போக்க வேண்டும். அங்கு வாழ்வோரில் 100-க்கு 90 சதவிகிதத்தினர் தோட்டத் தொழிலாளர்களாகவே இருக்கிறார்கள். பத்து சதவிகிதத்தினர் வியாபாரம் போன்ற வேறு பலவற்றில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தாயகத்துக்கு வரும்போது கப்பலில் மூன்றாவது வகுப்பில் பல வசதிக் குறைவுகளுக்கிடையே பிரயாணம் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் கப்பல்களிலே போடப்படும் சாமான்களோடு சாமான்களாக வந்து சேரவேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். குடிதண்ணீர் வசதி கூட இல்லாத நிலைமையில் அடிமைகளைப் போல் வரவேண்டியிருக்கிறது. அவர்களின் குறைகளைப் போக்குவதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். தமிழகத்திலே சிலபல கஷ்டங்கள் ஏற்பட்ட சமயத்தில் எல்லாம் அவர்கள் மிகுந்த அக்கறை காட்டி வந்திருக்கிறார்கள். இங்கே புயல் வீசியபோது அவர்கள் மூன்று லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் திரட்டி அளித்து ஆதரவைக் காட்டியிருக்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [8th March 1963]

கிறார்கள். இப்போது கூட பாதுகாப்பு நிதிக்காக 10 லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் வசூலித்து இந்தியப் பேரரசுக்கு நன்கொடையாக அளித்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட தமிழர்கள் முன்பு இங்கே வரும்போது 75 ரூபாய் கையிலே கொண்டுவரலாம் என்ற நிலைமை இருந்தது. அந்த ரூபாய் அவர்கள் துறைமுகத்தில் இறங்கியவுடன் செலுத்தவேண்டிய தீர்வைகளைச் செலுத்தவும், மற்றும் இராமநாதபுரம், மதுரை, திருநெல்வேலி போன்ற தங்கள் ஊர்களுக்குச் செல்வதற்கான ரயில் கட்டணத்திற்கும், மற்றும் இரண்டு மூன்று நாட்கள் சென்னையிலே தங்கியிருப்பதற்கான செலவுகளுக்கும் தான் போதுமானதாக இருக்கும். அந்தத் தொகையை இப்போது இந்திய சர்க்கார் 20 ரூபாய் அளவுக்குக் குறைத்து விட்டிருப்பதின் காரணமாக அவர்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் துறைமுகத்தில் வந்திறங்கியவுடன் கட்ட வேண்டிய தீர்வையைக் கட்டிவிட்டு, சென்னையில் இரண்டொருநாள் தங்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டால் தங்கி விட்டு, தங்கள் தங்கள் ஊர்களுக்குப் போய்ச் சேருவதற்குப் போதுமான அளவு பணம் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. அந்தத் தொகை 150 ரூபாய் அளவுக்காவது இருக்கவேண்டுமென்ற அவர்கள் முன்பு கோரியிருந்தார்கள். இப்போது அந்தத் தொகை அந்த அளவுக்கு உயர்த்தாவிட்டாலும் ஏற்கனவே இருந்த 75 ரூபாய் அளவுக்காவது உயர்த்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற அளவுக்காவது செய்யவேண்டுமென்ற சிபாரிசை மாநில அரசினர் மத்திய அரசினருக்குச் செய்யவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூறிக் கொள்கிறேன்.

சென்னை மாநகரைப் பொறுத்தவரையில் நீண்ட பெரும் காலமாகப் பல பெரும் பிரச்னைகள் தீர்க்கப்படாமலே இருக்கின்றன. சென்னை நகரில் கூவம் நதி பெரும் பிரச்சனையாக இருக்கிறது. கூவம் நதியின் தூர்நாற்றத்தைப் போக்கும் வகையில் ஏற்கனவே சிலபல திட்டங்கள் போடப்பட்டன. பதினெட்டு லட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட மக்கள் வாழும் சென்னை மாநகரில் கூவம் நதியின் காரணமாக, தொத்து நோய்கள் ஏற்படவும், மக்கள் நடமாட முடியாத அளவுக்குத் தூர்நாற்றம் விசவுமான நிலைமைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அந்த நிலைமையை மாற்ற, ஏற்கனவே ஒரு கோடி, ஒன்றரைக் கோடி ரூபாயில் போடப்பட்ட திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதன் மூலம், சென்னை மாநகரைத் தூய்மையாக வைத்துக் கொள்ள முடியும். கூவம் நதியை ஆழப்படுத்தி, கடல் நீரை நதியினுள் பாய்ச்சுவதன் மூலம் அதிலிருக்கும் தூய்மையற்ற பாக்கை மாற்ற வழிவகைகள் இருக்குமென்று கூறப்பட்டது. அதை உடனடியாகச் செய்ய அரசினர் முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முன்பு பஞ்ச காலத்தில் இந்த பக்கிங்காம் கால்வாய் வெட்டப்பட்டு அதன்மூலம் போக்குவரத்து செய்யப்பட்டு வந்திருக்கிறது. பிறகு அது சரியாக கவனிக்கப்படாமல், ஆற்றுகால்கள் வந்து சேராது, கடல் நீர் வந்து உப்பு நீராகிவிட்டதாலும் அதில் போக்குவரத்து தடைப்பட்டுவிட்டது. பக்கிங்காம் கால்வாயை கெடிலம்

8th March 1963] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

வரை கொண்டு போய்ப், போக்குவரத்து நடத்த முடியும் என்று வல்லுனர்கள் கூறுகிறார்கள். ஆகவே அந்த முறையில் அப்போக்கு வரத்தை மேற்கொண்டால் அதனால் அக்கால்வாய் மூலம் ஏற்படுகிற பலன்களை நாம் பெற வழி ஏற்படக்கூடும். இத்தகைய நிலைகளை மேற்கொள்வதற்கான முயற்சிகள், வருவாயைப் பெருக்குவதற்கான திட்டங்களை அரசினர் மேற்கொள்ள வேண்டும். வருவாய்துறையில் திறமைக்குறைவு இருப்பதால் வருவாய் குறைந்திருப்பதைப் போக்கி வருவாய் துறையைப் பெருக்கி அதன் மூலம் வரி போடுகிற துறையைக் குறைப்பதற்கான முயற்சியையும் எடுக்கவேண்டும். பலர் எடுத்துக்கூறியது போல் புது வரிகளைப் போட்டு அதன் மூலம் வருவாயை சேகரிக்க அரசாங்கம் ஈடுபடுவதன் மூலம் கடைசியில் அதன் முழுச் சுவை ஏழை எளிய நடுத்தர மக்களின் தலையில் தான் விழுகிறது. போடப் பட்டிருக்கிற வரிகளில் சில வரிகள் வசூலிக்கப்படவில்லை. விற்பனை வரி, வருமான வரி போன்ற பல வரிகளில் வசூலிக்க வேண்டிய வரிகள் இருக்கின்றன என்று சொல்கிறார்கள். மத்திய அரசினரும் அதில் தக்க கவனம் செலுத்தி வருமான வரி போன்றவற்றை நன்கு பெற முயற்சி செய்தால் போட வேண்டிய வரிகளைக்கூட குறைத்துக்கொள்ள முடியும் என்று சொல்கிறார்கள். விற்பனை வரியைப் பொறுத்த மட்டில், விடுபட்ட வரிகளை வசூலிப்பதற்கான முயற்சிகளைத் தீவிரப்படுத்தினால், அதை முழுதும் வசூலிக்க திட்டம் இடப்படுமானால், புது வரிகள் போடும் நிலை கூட ஏற்படாது. ஆகவே போடப்பட்டிருக்கிற வரிகளை வசூலித்து அதன் மூலம் ஈடுகட்டும் நிலையை அரசினர் ஏற்படுத்த வேண்டும். அதனால் அடிக்கடி வரி போட்டு அவை ஏழை மக்களின் தலையில் விழக் கூடிய தன்மையும் தடுக்கப்படலாம். இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் முதியோர் உதவி நிதிக்காக 1 கோடி 22 லட்சம் ரூபாய், கல்விக்காக 27 கோடியே 58 லட்சம் ரூபாய், மருத்துவ பொது சுகாதாரத்திற்காக 5 கோடி 6 லட்சம் ரூபாய் இப்படியாக பல இனங்களுக்கு தொகைகள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த முயற்சிகள் உள்ளபடியே வரவேற்கத்தக்கன. இதன்மூலம் ஏற்படுகிற நல்ல பலனை நாம் அடைவதற்கு வேண்டிய வழிவகைகளை அரசினர் கைக்கொள்ள வேண்டும். நான் முன்பு குறிப்பிட்டது போல் வருவாய் இனத்தைப் பெருக்கிக்கொள்ள வேண்டும். கனம் அங்கத்தினர் திரு. ராம அரங்கண்ணல் அவர்கள் சொன்னார்கள். வரவு இனத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ளும் வகையில் ரயில்வே போக்குவரத்தை இந்திய அரசினர் வைத்துக் கொண்டிருப்பதால் இந்திய அரசுக்கு வருவாய் தேடித் தருகிற வாய்ப்பை அளிப்பதாக ரயில்வே அமைந்திருக்கிறது. அதேபோல் பஸ்களில் இருந்து வருவாய் பெரும் முயற்சியை, மாநில அரசு மேற்கொண்டால் நம் மாநில அரசின் வருவாய் அதிகரிக்கும். அதே போல் திரைப்பட நொட்டைகளை எடுத்துக்கொள்வதால், வருவாய் பெருகும். நஷ்ட ஈடு தரும் பிரச்சனையில் பல்வேறு வகைத் திட்டங்களில் மேற்கொண்டிருப்பதுபோல் இதிலும் மெல்ல மெல்ல தருவதற்கான வழியை மேற்கொண்டு, அதையும் அரசு ஏற்றுக் கொண்டால், நாட்டின் வருவாய் இனம் மேலும் பெருகுவதற்கான வழி ஏற்படும். இதையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்கிறபோது,

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [8th March 1963]

அரசினர் இவற்றை கருத்திற்கொண்டு அந்நிலையை உருவாக்க வேண்டும், அந்த முறையில் மாற்றப்படுதல் வேண்டும். ஆக மேலும் மேலும் வரி போடும் சூழ்நிலைதான் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை மூலம் ஏற்பட்டிருக்கிறதே தவிர வருவாயைப் பெருக்கிக் காட்டுவதற்கான, அதிகப்படுத்திக் காட்டுவதற்கான முறையில் இந்த அறிக்கையில் ஒன்றும் கூறப்படவில்லை. அம்முயற்சியை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அரசினரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்திய பாராளுமன்றத்தில் நிதிநிலை அறிக்கையை சமர்ப்பித்தபோது நிதி அமைச்சர் திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் இறுதியில் கூறியிருக்கிற வாசகத்தை இந்திய அரசினருக்கும், மாநில அரசினருக்கும் நினைவுபடுத்து என் உரையை முடித்துக் கொள்ளலாம் என்று கருதுகிறேன்.

“What we need is more performance with less expenditure of resources, in every sphere of public activity; and what such economy through efficiency requires is an attitude of mind—a spirit of vigilance and responsibility—on the part of all those who are entrusted with the expenditure of the people's money; be they engineers, army officers, contractors, workers, civil servants or indeed Ministers.”

“பொதுப் பணிகளின் ஒவ்வொரு துறையிலும் மூலப்பொருள் களை மேலும் குறைத்துச் செலவிட்டு அதிகப்படியான செயல்திறமையை வெளிப்படுத்துவது நம் இன்றியமையாத தேவையாகும். பொது மக்கள் பணத்தைச் செலவிடும் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளவர்கள்—அவர்கள் பொறியியல் வல்லுனர்களாகயிருந்தாலும் சரி, இராணுவ அதிகாரிகளாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது ஒப்பந்தப் புள்ளிக்காரர்கள், தொழிலாளர்கள், அரசாங்க அலுவலர்கள் அல்லது அமைச்சர்களாகயிருந்தாலும் சரி, அவர்கள் எல்லாம் செயல்திறமையினால் சிக்கனம் செய்ய வேண்டிய பொறுப்புணர்ச்சியும் விழிப்புணர்ச்சியும் கொண்ட நல்ல மனப்பாங்கைப் பெறவேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள்” என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அம்முறையை மாநில அரசும் மத்திய அரசும் மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். செலவினத்தில் சிக்கனத்தைக் கடைப்பிடிக்கும் முறையில் சிலபல நடவடிக்கைகளை நீண்ட காலமாக எடுத்து வருகிறோம் என்று கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டதன் விவரம் இல்லை. அந்த விவரத்தை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தம் உரையில் கூறுவார்களேயானால், நன்றாக இருக்கும். அம்முறையில் மேலும் சிக்கனப்படுத்தி, ஏழை எளிய பாட்டாளி மக்கள் மேல் சுமத்தப் பட்டிருக்கிற நிலை வரி, நீர் வரி போன்றவற்றை நாளாவட்டத்தில் எடுத்து, வருவாயைப் பெருக்கி, அதன் மூலம் அவர்கள் வாழ்க்கையை செம்மைப்படுத்தும் முயற்சிகளை இந்த அரசு தீவிரமாக மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று கூறி, என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை இந்த மன்றத்தில் சமர்ப்பித்தபோது கொஞ்சம் கவலைப்பட்டேன். இதைப்பற்றி என்ன

8th March 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

குறை கூறப் போகிறார்கள் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் என்று நான் எதிர்பார்த்தேன் என்று சொல்லவில்லை, கவலைப்பட்டேன் என்று சொல்கிறேன். ஏனெனில் எனக்கு ஜனநாயகத்தில் மிக நம்பிக்கை உண்டு. எதிர்க்கட்சியின் அவசியத்தை நாம் நன்கு உணர்கிறோம். எதிர்க்கட்சி எதிர்க்கட்சியாகவே இயங்கவேண்டுமென்றும் நாம் உணர்கிறோம். எப்போதுமே எதிர்க்கட்சி எதிர்க்கட்சியாக இருக்க வேண்டியதில்லை. மக்கள் ஆதரவு பெற்று அவர்களும் ஆளும் கட்சியாக வரலாம் என்பதை நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் எதிர்க்கட்சியாக இருக்கும்போது எதிர்க்கட்சியாகவே இருக்கவேண்டும். குறை ஒன்றும் இல்லாவிட்டாலும் குறை சொல்லவேண்டும். அதுதான் எதிர்க்கட்சிக்கு அழகு. அவர்களும் புகழ்ந்து பாராட்டிப்பேசி விட்டால் ஜனநாயகமே பாதிக்கப்படும் என்ற கவலைதான் எவக்கு. ஆகவே, இதில் என்ன குறை கூறப் போகிறார்கள், ஒரு வேளை குறை கூறாமல் போய் விடுவார்களோ என்றுதான் நான் கவலைப்பட்டேன். ஆனால் எனக்கு ஒரு திருப்தி. எதிர்க்கட்சியினர் எதிர்க்கட்சி என்ற முறையில் மிக்க விழிப்போடு எதிர்க்கட்சியினராகவே பேசினார்கள். ஆனால் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பற்றி பேசிய எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் ஒரே பாடமாகப் பேசினார்கள். 'அவர்கள் தெரிவித்தது ஒரே பாடம். அப்படி ஒரே பாடமாக தெரிவிக்கக்கூடிய அந்தக் கட்சியின் தன்மையை, அதற்குரிய தலைமையை நான் பாராட்டுகிறேன். அவர்கள் எல்லோரும் ஒரே மாதிரியாகத்தான் பேசினார்கள். ஆனால் கனம் அங்கத்தினர் 'அன்பில் தர்மலிங்கம் அவர்கள் ஒரு படி மேலே கூடப் போனார்கள். 'அவர்கள் நான் பேசியதைப் பற்றிக்கூட சொன்னார்கள். நான் வரவு செலவுத் திட்ட உரையைப் படித்ததைப் பற்றி அவர்கள் குத்தலாகப் பேசினார்கள். நான் ஏன் படித்தேன் என்பதைப் பற்றி குத்தலாகச் சொன்னார்கள். அது எதிர்க்கட்சியின் வாதத்தை உயர்த்துமா என்பதை அவர்களே முடிவு செய்து கொள்ளட்டும். நான் அதுபற்றிக்கூற வேண்டிய அவசியமில்லை.

திரு. மு. கருணாநிதி: திரு. தர்மலிங்கம் அவர்கள், நிதி அமைச்சர் அவர்கள் படித்த முறையையோ, திறனையோ கேலி செய்வதற்காக அதைக் குறிப்பிடவில்லை. வேறு மாநிலங்களில், முன்னாள் குடியரசுத் தலைவர் மறைவுக்காக படிக்காமலேயே அப்புத்தகத்தை வழங்கிவிட்டார்கள். ஆனால் இங்கு படிக்கப்பட்டது என்றுதான் கூட்டிக்காட்டினாரே தவிர திறமையைக் குறைத்துச் சொல்லவில்லை.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: திறமைக்குறைவு என்று சொன்னார்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை. திறமைக்குறைவு என்று குறிப்பிட்டிருந்தால் கூட நான் அதை வரவேற்றிருப்பேன். படித்த முறையை குறைசொல்வதாக வெளிப்படையாக குறிப்பிடாமல் சொன்னார்கள். திறமையாகப் படிப்பேன் என்று சொல்வதற்கு எனக்கு அகங்காரம் இருக்கிறது. வேறு மாநிலங்களில் என்னவோ செய்தார்கள் அதே போல் ஏன் செய்யவில்லை என்ற முறையில் குத்தலாகப் பேசினார்கள். ஒப்பற்ற தலைவர் ராஜேந்திர பிரசாத் அவர்கள் மறைந்தது நம் அனைவருக்கும் வருத்தத்தைக்

12 08
noon.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [8th March 1963]

கொடுத்தது. அந்த நேரத்தில் இதைப் படித்தது சரியல்ல என்பதை குத்தலாகப் பேசினார்கள் என்றுதான் நான் குறிப்பிட்டு விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக எதிர்க்கட்சிகளின் ஆட்சேபணைகள் எல்லாம் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் வரிகள் இல்லை என்று எப்படி சொல்லலாம் என்று கேட்டார்கள். அவர்களுடைய உண்மையான ஆட்சேபணை ஏன் புதிய வரிகள் போடப்படவில்லை என்பது தான். புதிய வரிகள் ஒன்றும் இல்லை என்று நான் ஏன் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், அதை நான் தற்பெருமையாகச் சொல்லவில்லை. யாருடைய பாராட்டுதல்களையும் பெற வேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை. இருக்கிற நிலைமையை அப்படியே சொல்லவேண்டும், துண்டு விழுகிறது என்று சொன்னால் அதை எந்த விதத்தில் எல்லாம் சரிக்கட்டுவது என்று குறிப்பிட்ட வேண்டிய கடமை நிதி அமைச்சர்களுக்கு இருக்கிறது. அந்த வகையில் தான் துண்டு விழக்கூடிய தொகைக்கு என்ன செய்யப்போகின்றோம், என்று குறிப்பிட்டு புது வரிகள் ஒன்றும் போடப்படவில்லை என்று குறிப்பிட்டுருக்கிறேன். புதிய வரிகள் போடப்படவில்லை என்பதற்காக ஒருசிலர் பாராட்டினார்கள் என்றால் அது சில எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களுக்கு பிடிக்கவில்லை என்று தான் நான் எடுத்துக் கொள்ள முடியும். கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல், அன்றைய தினம் வரிகள் ஒன்றும் போடப்படவில்லை என்று நான் வாசித்தபோது, எங்கள் பக்கத்தில் இருந்து மட்டும் கைதட்டவில்லை, எதிர்க்கட்சியிலிருந்தும் ஒருசிலர் கை தட்டினார்கள், ஆரவாரித்தார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய வாதம் வரியே இல்லாது இருக்கவேண்டும், வரிகளை ஒருசிலர் மீது மட்டும் தான் போடவேண்டும் என்பது. வரிபோடவேண்டும் என்றால் யார் தான் வரி போடுவதை விரும்புவார்கள்? எங்கள் கட்சி மட்டும் வரி போட வேண்டும் என்பதை விரும்புகிறதா? வரிகளே இல்லாமல் அரசாங்கத்தை நடத்த முடிந்தால் நல்லது தான். எங்களை பொறுத்த வரையில் அது முடியாது தான். எனக்குத் தெரிந்த அளவில் எதிர்க்கட்சிக்கும் அது முடியிராதது தான் என்று நினைக்கிறேன். வரிபோட்டால் எல்லோருக்கும் கஷ்டம் தான். வரி கொடுக்கின்றவர்களுக்கு கஷ்டம், அதே போல் வரி போடுகிறவர்களுக்கும் கஷ்டம் தான். வரியைப் போடுகின்றவர்களும் அதை மகிழ்ச்சியோடு போடுவதில்லை. தவிர்க்க முடியாத நிலைமையில் தான் வரிகளைப் போடுகிறோம். பொதுவாக புதிய வரிகள் ஒன்றும் போடவில்லை என்றால், பொது மக்கள் வரவேற்பார்கள், பத்திரிகைகளும் வரவேற்கும். அதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கொன்றுமில்லை. எந்த விதமான வரியும் இல்லாமல், நேர்முகமான வரியோ, மறைமுகமான வரியோ எதுவுமில்லாமல் வரவு செலவுத் திட்டம் வரும் என்று எதிர் பார்த்திருந்தால், அவர்களுடைய பொருளாதார ஞானத்தை, அவர்களுடைய அரசியல் ஞானத்தை நான் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். அதைத் தெரிந்து கொண்டால் அதை நான் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியும். ஆனால் இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னால் தானே, வரிகள் எல்லாம் போடப்பட்டது என்றெல்லாம் கூட குறிப்பிட்டார்கள்.

8th March 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

வீட்டு நிலத்திற்கும், நீர், இவைகளுக்கும் வரி போடப்பட்டது. நீர் வரி சம்பந்தமாக மசோதா கொண்டுவந்து அதை பொறுக்குக் கமிட்டி நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து சட்டமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் முன்பு குறிப்பிட்டது போல், கனம் அங்கத்தினர்கள் உணர்வார்கள், சென்ற வரவு செலவுத் திட்டத்தில் இம் மாதிரியான ஒரு வரி வரும் என்று குறிப்பிட்டிருந்தது. அந்தக் கணக்கை வைத்துக்கொண்டு பிற இனங்களை எல்லாம் எப்படியெல்லாம் சரிக்கட்டுவது, இதன் மூலம் எவ்வளவு வருமானம் வரும், செலவு எவ்வளவு என்று கணக்கிட்டு இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. நகர்ப்புறங்களிலுள்ள மனைக் கட்டுகளுக்கு வரிபோடுகின்ற மசோதா இப்போது பொறுக்குக் கமிட்டியில் பரிசீலனையில் இருக்கின்றது. இதையும் எந்த அளவுக்கு மாற்றி அமைக்கவேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு மாற்றி அமைப்பதற்கு அரசாங்கம் தயாராக இருக்கிறது. யார் மீதும், நகரத்திலுள்ள யார் மீதும் இந்த வரி பாரமாக இருக்கக்கூடாது என்பதை அரசாங்கம் நன்கு உணர்ந்திருக்கிறது. நீர் வரியை அமுலாக்குவதற்கு அரசாங்கம் எம்மாதிரியெல்லாம் மாற்றி அமைப்பதற்கு இணங்கியதோ, அதே போன்று இதிலும் ஏதாவது மாறுதல்கள் செய்யவேண்டும் என்று எண்ணினால் அவற்றை பொறுக்குக் கமிட்டியில் பரிசீலனை செய்து திருத்தி அமைக்கப்படும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவ்வாறு திருத்தி அமைக்கப்பட்ட பின்னாலும் மீண்டும் இந்தச் சபைக்கு அந்த மசோதா வரும். சாதாரணமாக நகரத்தில் குடியிருப்பு மனை என்றால் கட்டிடம் இல்லாமல் இருப்பது தான், இதற்கு வரி போடவேண்டும் என்ற எண்ணமிருந்தாலும் இதை எந்த அடிப்படையில் போட வேண்டும் என்பதை பரிசீலனை செய்து கொள்ளலாம். நீர்வரி போடப்பட்டிருப்பதைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் தங்கள் ஆட்சேபத்தையும் அபிப்பிராயங்களையும் தெரிவித்தார்கள். அதிலும் முக்கியமாக நீர்ப்பாசன திட்டங்களை புதிதாக ஆக்குவதில் மட்டும் செலவு ஏற்படுவதில்லை, பராமரிப்பதிலும் அதிகமான செலவு ஏற்படுகிறது. இந்த நேரத்தில் ஒன்றை மட்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கனம் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் பலர் சோஷியலிஸத்தைப்பற்றிப் பேசினார்கள். சோஷியலிஸத்தைப்பற்றிப் பாடம் கற்பித்தார்கள். இப்போது என்னுடைய கவலை சோஷியலிஸத்தை யாரிடமிருந்து கற்றுக்கொள்வது என்பது. ஒரே இடத்தில் முன்னால் இருந்தது போலவே வரி இல்லாமல் இருக்கவேண்டும் என்பதும், சில இடங்களில் மட்டும் அதிகப்படியான வரிகளை கொடுத்துக்கொண்டேயிருக்கவேண்டும், இது தான் சரி என்று சொன்னால் அது சோஷியலிஸம் அல்ல. ஆகவே எந்த அளவில் வரி குறைவாக இருக்கிறது என்பதையெல்லாம் பார்த்துத்தான் இப்போது நீர்வரி உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. அதிலும் மசோதாவில் முன்பு இருந்ததைவிடவும் பொறுக்குக் கமிட்டி பரிசீலனை செய்ததில் ஓரளவுக்கு குறைத்து இருக்கிறோம்.

இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பற்றி எதிர்க்கட்சியிலுள்ள பல அங்கத்தினர்கள் விவாதித்தார்கள். குறை கூறினார்கள். கனம் அங்கத்தினர் மதியழகன் அவர்கள் இதை நிராகரித்தே விட்டார்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [8th March 1963]

கள். அப்படியெல்லாம் எதிர்க்கட்சி என்ற முறையில் அவர்கள் குறை கூறினாலும், கண்டிக்கவேண்டும் என்ற அளவில் கண்டித்தாலும், அல்லது கண்டிக்கவேண்டும் என்ற உணர்ச்சி இருந்தாலும், இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் உருப்படியாக என்ன குறையைக் காண முடியும்? என்ன புதிய யோசனைகளை சொல்ல முடியும் என்றுதான் இப்போதும் எனக்குத் தோன்றுகிறது. இங்கு கடந்த ஆறு நாட்களாக நடந்த பொதுவிவாதத்தில் பல அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள், கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் உட்பட. இவர்கள் எல்லாம் பேசியிருந்தும், இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் நான் சமர்ப்பித்த, நான் ஆற்றிய உரையில் என்ன குறையை, உருப்படியான என்ன குறையை கண்டார்கள் என்று தான் தெரியவில்லை. ஆட்சியை இப்போது இருப்பதைவிட இன்னும் நல்ல முறையில் நடத்துவதற்கு என்ன உருப்படியான யோசனைகளை சொல்லியிருக்கின்றார்கள் என்று பார்த்தால் ஒன்றுமே இல்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டும். ஒரு யோசனையைச் சொன்னார்கள். அது பழைய யோசனைதான். மோட்டார்கள், பஸ்கள், சினிமாக்கள் இவைகளை தேசியமயமாக்கலாம் என்கின்ற யோசனை. நேற்றுப் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பெட்ரோல் பங்கையும் சேர்த்துக்கொள்ளலாம் என்ற யோசனையைத் தெரிவித்தார்கள். இவைகளை எல்லாம் தேசியமயமாக்கலாம் என்ற ஒரு யோசனையைத்தான் தெரிவித்தார்கள். ஆனால் இப்போது பேசிய கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சர்க்கார் நடத்துகின்ற மோட்டார் டிரான்ஸ்போர்ட்டில் அதிகமான லாபம் வருவதில்லை, லாபம் வரவர குறைந்து கொண்டே வருகிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். லாபம் அவ்வாறு குறைகின்றது என்று சொன்னால் அது சர்க்காருடைய திறமைக் குறைவு என்றோ அல்லது கவனிப்புக் குறைவு என்றோ சொல்ல முடியாது என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள முடியும். சர்க்கார் நடத்துகின்ற டிரான்ஸ்போர்ட்டில், 1947-ல் பாஸஞ்சர் ஃபேர் எவ்வாறு இருந்ததோ அதே தான் இப்போதும் இருக்கிறது. இன்னும் உயரவில்லை. இரண்டாவது அவ்வப்போது முதலீடு செய்யும் போது, என்ன வட்டி முதலில் அளிக்கப்பட்டு வந்ததோ அதே விகிதம் தான் இப்போதும் அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. இப்போது சுமார் 5.5½ சதமானம் ரூபாய் அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. அதோடு, மற்ற சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு எந்த முறையில் பஞ்சப்படி கொடுக்கப்படுகிறதோ அதே முறையில் இவர்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. தனியார் துறையை எடுத்துக்கொண்டால் அவர்களுக்கு சில ரூட்டுகளில் நஷ்டம் வருகிறது என்று சொன்னால் அந்த இடத்தில் பஸ் போக்குவரத்து நடத்த முன் வரமாட்டார்கள். ஆனால் அரசாங்கம், பிரயாணிகள் சௌகரியத்தை மட்டும் கருதி நஷ்டம் வந்தாலும் கூட, புதிய ரூட்டுகளில் எல்லாம் பஸ்களை ஓட்டி வருகிறார்கள். அந்த முறையில் சென்னை நகரத்தில் பல இடங்களில் பஸ் விடப்பட்டு வருகிறது. லாபத்தைப் பாராமல் பாஸஞ்சர்களின் வசதியை மட்டும் கருதி பஸ் போக்குவரத்தை நடத்திவருகின்ற காரணத்தினால் தான் நாம் எதிர்பார்க்கின்ற அளவுக்கு லாபம் இதில் வரவில்லை. ஆனால் எந்த தொழிலாக இருந்தாலும் சரி, தேசியமயமாக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம்

8th March 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

சர்க்காருக்கு இருக்குமானால் அதைத் தேசியமயமாக்கி வருகிறது. அப்படிப் பல தொழில்களை இன்றைக்கு சர்க்கார் தேசியமயமாக்கியிருக்கிறது. தேசியமயமாக்குவதில் இந்த சர்க்காருக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது. அந்த முறையில் எதை தேசியமயமாக்கவேண்டும் என்று அரசாங்கம் கருதுகிறதோ அவற்றையெல்லாம் தேசியமயமாக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் எல்லாவற்றையும் தேசியமயமாக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகின்ற யோசனையை சர்க்கார் இப்போது ஏற்றுக்கொள்வதில்லை என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்படி ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை என்றால், எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல் அரசாங்கம் சில முதலாளிகளுக்கு சலுகைகள் காட்டவேண்டும் என்றோ, அல்லது அவர்களுடைய வசதிகளை பெருக்கிக்கொள்ள வாய்ப்பு கொடுக்கவேண்டும் என்கின்ற காரணத்தினால் அல்ல. மக்களுக்கு சேவை புரிவதை முக்கியமாகக் கொண்டு தான் சில தொழில்களை தேசியமயமாக்காமல் இருந்து வருகிறது. தேசியமயமாக்குவது என்றால் அதற்குரிய முதல் வேண்டும், ஆற்றல் வேண்டும், முதலாளிகள் முதலீடு போடுவதென்றால், அதை நாம் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். அவர்களுடைய அனுபவத்தையும் பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். ஆனால், அவர்கள் லாபம் சம்பாதிப்பதிலே, சர்க்கார் வரியாகப் போட்டு, பெரும்பாலும் அதை மீண்டும் நாமே பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும், வரி மூலமாக அரசாங்கமே பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதுதான் கொள்கை. இப்பொழுது, மத்திய ஆட்சியிலே 'சூப்ர ப்ராபிட் டாக்ஸ்' கூட போட்டிருக்கிறார்கள். சிறு தொழிலதிபர்கள் இப்பொழுதே குறை கூறுகிறார்கள். தங்களுக்குப் போதிய ஊக்கம் இல்லாமல் போய் விடும், மேலும் முதலீடு போடுவதற்கு இடம் இல்லாமல் போய்விடும் என்று அவர்கள் அச்சத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள், ஆட்சேபணையை தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் உணர்வார்கள். அது எவ்வளவு தூரம் சரி என்பதைப் பற்றி நான் குறிப்பிட விரும்பவில்லை. பிரைவேட் செக்டாருக்கும், பப்ளிக் செக்டாருக்கும் என்ன வித்தியாசம் பாராட்டுவது? பப்ளிக் செக்டார் எது, பிரைவேட் செக்டார் எது? எல்லாவற்றையும் பப்ளிக் செக்டாரே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், அவர்களைச் சார்ந்தவர்களும் சொல்லுவார்கள். ஒன்றுமே பப்ளிக் செக்டாரில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாம் என்று சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் அவர்களும், அவர்களைச் சார்ந்தவர்களும் சொல்லுவார்கள். இரண்டுக்கும் மத்தியாக, பிரைவேட் செக்டார், பப்ளிக் செக்டார் இரண்டிற்கும் அடிப்படையில் வித்தியாசம் பாராட்டுவது சரியல்ல. பிரைவேட் செக்டார், பப்ளிக் செக்டார் இரண்டும் இம்மாதிரி தான் நடைபெறவேண்டும், இயங்கவேண்டும். பிரைவேட் செக்டாரிலிருந்து வருகிற லாபத்தை பெரும்பாலும் மாநில ஆட்சியும், மத்திய ஆட்சியும் பலவிதமான வரிகளாகப் பெற்றுக்கொள்ளுவார்கள். அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு மக்களுக்கு வேண்டிய சேவையைச் செய்வார்கள். அரசாங்கம் செய்ய வேண்டிய வேலைகள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன. ஆகையால் எல்லாவற்றையும் அரசாங்கமே தங்கள் தலையில் போட்டுக்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [8th March 1963]

கொண்டு தாங்களே ஏற்று நடத்தவேண்டும் என்ற எண்ணம் இல்லை. அது தான் அடிப்படை.

முதல் முதலில் இந்த விவாதத்தைத் துவக்கி வைத்த கனம் அங்கத்தினர் மாதவன் அவர்கள் நல்ல முறையிலே விவாதத்தைத் துவக்கினார்கள், நல்ல விமர்சனம் செய்தார்கள். முக்கியமாக, இந்த வரி விகிதத்தைப்பற்றி பேசினார்கள். மத்திய ஆட்சிக்கும், நம்முடைய ஆட்சிக்கும் உள்ள வரி விகிதாசாரத்தைப் பற்றி பேசினார்கள். கனம் உருப்பினர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் எந்தத் திருப்பத்தையும் காணவில்லை என்று சொன்னார்கள். எங்க ளிடம் திருப்பத்தைக் காணவில்லை என்று சொன்னார்கள். திருப் பத்தைக் காண முடியாது. இன்றைக்கு புதியதாக ஒரு திருப்பத் திற்கு அவசியம் இல்லை. ஒரே திருப்பமாகத் தான் இருக்கிறது. திருப்பத்தை மாற்றவேண்டிய அவசியமில்லை. ஆனால் எதிர்க்கட்சியில் நான் ஒரு திருப்பத்தைக் கண்டேன். அதிலே எனக்கு ரொம்ப மகிழ்ச்சி. இப்பொழுது அவர்கள் பேசிய முறையைத்தான் சொல்லுகிறேன். மத்திய ஆட்சிக்கும், மாகாண ஆட்சிக்கும் எதற்கு அதிகாரம் அதிகம், எது அதிக வரி போடவேண்டியது, பெருக்கக்கூடிய வரித்துறை யாரிடம் இருக்கிறது, பெருக்கக் கூடாத வரித்துறை யாரிடம் இருக்கிறது, பெருக்கக்கூடிய வரித்துறை மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் இருக்கிறது. பெருக்கக் கூடாத வரித்துறைகள் நம்மிடம் இருக்கின்றன என்றெல்லாம் குறை கூறினார்கள். அம்மாதிரி குறை கூறுவது நியாயம் தான். இப்படிக் குறை கூறுவதில் கோரிக்கை விடுவதில் ஒன்றும் தவறில்லை, ஆட்சேபணை ஒன்றும் இல்லை. அதையெல்லாம் சொல்லத் தான் வேண்டும். மாகாண ஆட்சி இருக்கிற வரையிலே, நம் மாகாணம் வேறு, மத்திய ஆட்சி வேறு என்று பிரிக்கக்கூடாது என்றாலும், மத்திய ஆட்சி நம்முடைய மாநிலத்திலுள்ள கிராமங்களுக்கும், நகரங்களுக்கும் பயன்படுகிறது என்றாலும், அவர்களுடைய செலவினங்களினால் நமக்கும் பயன் கிட்டுகிறது என்றாலும், அவ்வப்பொழுது எந்த நாட்டிலும் மாநிலத்திற்கு எவ்வளவு அதிகாரம், மத்திய ஆட்சிக்கு எவ்வளவு அதிகாரம் என்றெல்லாம் கோருவதுண்டு, கேட்பதுண்டு. அம்மாதிரி கேட்கலாம், கேட்பதில் ஒன்றும் தவறில்லை. அதே வகையில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டுக்காட்டினார்கள். கனம் உறுப்பினர் திரு. மதியழகன் அவர்களும் கூட இதுபற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். பிணைஸ் கமிஷனுக்கு இந்த அரசாங்கம் ஒரு மெமோரான்டம் சமர்ப்பித்தார்கள். எவ்வளவு அதிகமாக வேண்டுமோ அவ்வளவு பெறுவதற்காக நம்முடைய வாதத்தை எடுத்துச் சொன்னோம். நம்முடைய வாதத்தை எடுத்துச் சொல்லும்பொழுது, மாநில ஆட்சிக்கு எவ்வளவு தூரம் அதிக வரி விகிதாசாரம் வரவேண்டும் என்று சொன்னோம். அதையே வைத்துக்கொண்டு, இப்பொழுது அப்படியிருக்கிறது, இப்படியிருக்கிறது என்று சொன்னால், அதில் பயன் இல்லை.

திரு. கே. மதியழகன் : 'பிணைஸ் கமிஷனுக்கு' கொடுத்த மெமோரான்டத்தில் 'எக்ஸெப்ஷனலி ஹெவி' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள், 'வான் மட்டும்' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

8th March 1963] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

நான் குறிப்பிடும்பொழுது கூட, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதுபோல, எதிர்க்கட்சி சர்டிபிகேட் வாங்குவதற்காக நாங்கள் இதை வற்புறுத்திச் சொல்லவில்லை. நான் ஒரு தெளிவு மட்டும் கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன். நான் குறிப்பிடும்பொழுது திட்டவட்டமாகச் சொன்னேன். கனம் அமைச்சர் பக்தவத்சலம் அவர்கள் நிதி அமைச்சராக வந்த பிறகு, கடந்த பட்ஜெட்டில் அறிவித்த புதிய வரிகளிலிருந்து நடப்பு ஆண்டில் 4 கோடியே 80 லட்சம் ரூபாய் கிட்டுமென எதிர்பார்க்கிறார். இப்பொழுது இங்கு பிரேரேபித்த அடிஷனல் டாக்ஸேஷன் பிரபோஸல்ஸ் உள்பட 17 கோடி ரூபாய் வரி நாம் செலுத்த வேண்டியதாக இருக்கிறது. இனிமேல் போடுவதற்கு வரியில்லை என்பதினால் வரி போடவில்லை என்பதைத்தான் சொன்னேன். நான் கனம் அமைச்சர் அவர்களிடம் ஒன்றை மட்டும் கேட்க விரும்புகிறேன். அவர் நிதி அமைச்சராக வந்தபிறகு 17 கோடி ரூபாய் புதியதாக போடப்பட்ட வரி என்பதை அவர் மறுக்கிறாரா என்பது மட்டும் சொன்னால் போதும்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நான் ஏன் மறுக்க வேண்டும்? (சிரிப்பு) அடுத்த ஆண்டிலும் நான் நிதி அமைச்சராக இருந்து வரவு செலவுத் திட்டத்தை சமர்ப்பிக்கவேண்டியிருந்தால், மேலும் கூட வரி போட வேண்டியிருந்தால் வரி போடத்தான் வேண்டும். வரி போடுவது மக்களுடைய நன்மையை ஒட்டித்தான், மக்களுடைய வளர்ச்சிக்காகத்தான். மக்களுடைய வளர்ச்சி வேண்டாம் என்றால், வரியில்லாமலேயே அரசாங்கத்தை நடத்தி விடலாம். வெறுமனே அதிகாரத்தைச் செலுத்திக்கொண்டு அரசாங்கத்தை நடத்திக்கொண்டு போய்விடலாம். மக்களுடைய வளர்ச்சிக் காகத்தான் வரி போடவேண்டும். தாங்கக்கூடியவர்கள் மீது தான் வரி போடவேண்டும் தாங்கக்கூடாதவர்களுக்கும் அதன் மூலம் வசதி செய்து தருவதற்குத்தான் வரி போடுகிறோம். வரி போடுவது தான் சிறந்த சோஷலிஸ்க் கொள்கை. வரி இல்லாமல் சோஷலிஸ்க் கொள்கை இல்லை. தாங்கக்கூடியவர்கள் மீது வரி போட்டு, அவர்கள் கொடுத்து, மற்றவர்களுக்கு, அவர்களைவிட ஈனஸ்திதியில் இருப்பவர்களுக்கு, அது பயன்பட வேண்டுமென் பதற்காகத்தான் வரி போடுகிறோம். நான் வரி போடுகிறேன் என்பதை மறுக்கவில்லை. மேலும் போடவேண்டியிருந்தாலும், போடத்தான் வேண்டும், போடலாம், அம்மாதிரி வரி போட வேண்டியும் இருக்கலாம். வரி போட்டுத்தான் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். அப் பொழுதுதான் பிளான்ஸ் கமிஷனிடம் மெமோரான்டம் கொடுத்தோம். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் நிறைவேற்றிக்கொண்டு வருகிறது. அதற்கு வரி போட்டுத்தான் ஆகவேண்டும். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டபொழுது, இந்த மன்றத்தில் அதைச் சமர்ப்பித்தோம். பின்னாலே அதை பிளானிங் கமிஷன் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அப்பொழுதே நாம் 35 கோடி ரூபாய் வேண்டுமென்று சொன்னோம். அவர்கள் ஏதோ கணக்குப் போட்டுப் 43 கோடி ரூபாய் என்று சொன்னார்கள். புதிய வரி போட்டுத்தான் இதைச் சரிக்கட்டவேண்டுமென்று சொன்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [8th March 1963]

னார்கள், நாமும் சொன்னோம். 35 கோடி ரூபாய் போதும் என்று நாமும் ஒரு கணக்குப்போட்டு சொன்னோம். அந்த 35 கோடி ரூபாய், 36 கோடி ரூபாய்க்குத்தான், இந்த 12 கோடி ரூபாய் உள்பட வரி போட்டிருக்கிறோம். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காகப் போட்டிருக்கிறோம். அதனால் வரி போடுவதைப்பற்றி நாம் தயங்கவில்லை, அவசியம் இருந்தால் போடுவோம். மேலும் போடுவதற்கு அவசியமிருந்தால் போடுவோம். வரி போடுவதற்கு இடமில்லை, அதனால் போடவில்லை என்று கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. வரி போடுவதற்கு இடம் இருக்கிறது. நான் பயமுறுத்துவதற்காகச் சொல்லவில்லை. நான் பெருமைக்காகச் சொல்லவில்லை. இந்த மாநிலத்தில் இப்பொழுது இருக்கிற ஏற்பாட்டின்படி வரி வேண்டுமென்றால், அவசியமிருந்தால், வரி போடுவதற்கு இடம் இருக்கிறது. ஆனால் வரி வேண்டிய தில்லை, வரிக்கு அவசியமில்லை. இப்பொழுது இருக்கிற வரியை வைத்துக்கொண்டே பாதுகாப்புத் தேவையையும் நாம் சமாளிப்போம். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றும் பொறுப்பையும் சமாளிப்போம். திட்டத்தில் அடங்காத திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதையும் சமாளிப்போம். இதையெல்லாம் நன்றாக ஆராய்ந்துதான் வரவு செலவுத் திட்டத்தைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறோம்.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. மாதவன் அவர்கள் வருமானம் அதிகமாக பெருக்கக்கூடிய வரிகளை மத்திய ஆட்சி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், மற்றபடி வருமானம் பெருகாத வரி இனங்களைத்தான் மாநில ஆட்சி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அது அப்படியில்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பெடரல் டைப் ஆட்சி இருக்கிற எந்த நாட்டிலும், மாநில ஆட்சிக்கு என்ன முறை, மத்திய ஆட்சிக்கு என்ன முறை என்றெல்லாம் இருக்கிறது. பல நாடுகளிலும் இதைப்பற்றி ஆராய்கிறார்கள். அவர்களுடைய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தை இயற்றும் பொழுது இதுபற்றியெல்லாம் ஆராயப்படுகிறது, நம்முடைய அரசியல் நிர்ணய சபையிலும் இதுபற்றி ஆராயப்பட்டது. நம்முடைய நாட்டுப் பிரதிநிதிகளும் அதில் இருந்தார்கள். தமிழ் நாட்டுப் பிரதிநிதிகளும் அரசியல் நிர்ணய சபையில் அங்கம் வகித்தார்கள். அப்பொழுதிருந்த ஆட்சியாளர்களும் நமக்கு என்னென்ன உரிமைகள் வேண்டும், என்னென்ன உரிமைகளை பாதுகாத்துக்கொள்ளவேண்டும், என்னென்ன வசதிகளை பெருக்கவேண்டும் என்றெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். எல்லாவற்றையும் வைத்துக்கொண்டு, மத்திய ஆட்சிக்கு என்ன வரி, மாநில ஆட்சிக்கு என்ன வரி என்பதை நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி நிலைமை நம்முடைய நாட்டில் மட்டுமல்ல. பெடரல் டைப் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் கீழுள்ள எல்லா நாடுகளிலும் இப்படித்தான் நிலைமை இருக்கிறது.

இப்பொழுது நாம் நெருக்கடியான நிலையிலே இருக்கும் பொழுது மத்திய ஆட்சியின் தேவையை உணரவேண்டும். சாதாரண நிலையிலும் உணரவேண்டும். இப்பொழுதிருக்கிற நிலையிலே பாதுகாப்பு முழுப் பொறுப்பும் மத்திய அரசாங்கத்தினு

8th March 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

டையது. நாம் அவர்களுக்குத் தேவைப் படுவதை கொடுப்பதற்கில்லை என்று சொல்ல முடியாது. அவர்களுக்கு என்ன தேவையோ அதை நாம் அவர்களுக்காக பெற்றுத்தான் ஆகவேண்டும். எல்லா உறுப்பினர்களும் ஒரு மனதாக நாட்டு பாதுகாப்பிற்காக முதல் இடம் அளிப்போம், அதற்காக எல்லா தியாகங்களையும் செய்வோம், எல்லா உதவிகளையும் செய்வோம் என்று உறுதி அளித்திருக்கிறார்கள். அந்த நிலையில் இப்பொழுது மத்திய ஆட்சிக்கு என்ன வரி, மாநில ஆட்சிக்கு என்ன வரி என்றெல்லாம் இப்பொழுது கணக்குப்போடுவோம் என்று சொல்வது சரியல்ல. சாதாரண நிலையிலும் அம்மாதிரி சொல்லக்கூடாது. பின்னால் அது பற்றி சொல்லுகிறேன். இப்பொழுது இருக்கும் நிலையிலே மத்திய ஆட்சிக்கு இதுவேண்டும், அது வேண்டாம் என்று சொல்வது முறையல்ல. மத்திய அரசாட்சிக்கு அதிகச் செலவு இருக்கிறது, தேவை இருக்கிறது. தேவை, பாதுகாப்புத் தேவை. நமக்கும் அவர்கள் உதவி அளிக்கின்றார்கள்.

பெடரல் டைப் அரசாங்கம் நடக்கிற எந்த நாட்டிலும், மாநில ஆட்சி, மத்திய ஆட்சி என்று அடியோடு பிரித்துவிடுவதில்லை. மாநிலங்கள் இந்த வரிகளைத்தான் போட்டு அவர்கள் பயன் படுத்திக்கொள்ளவேண்டும். மத்திய அரசாங்கம் இந்த வரிகளைத்தான் போட்டு அவர்கள் பயன்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும், ஒருவருக்கொருவர் சம்பந்தமில்லை, அவரவர்கள் பெருகிற வரி இனங்களைக் கொண்டு அவரவர்கள் ஆட்சி நடத்திக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லுவதற்கில்லை, அப்படிச் சொல்லுவது முறையும் இல்லை, நல்லதுமில்லை. ஏனென்றால் மத்திய ஆட்சியில் போடுகின்ற இந்த வரிகள் கூட பிரித்துக்கொள்ளப் படுகின்றன. இந்த வரிகளிலிருந்தும் கிடைக்கும் தொகையில் ஒரு பகுதியை மாநில ஆட்சிக்குக் கொடுப்பதோடு, மான்யமும் கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே மத்திய ஆட்சி என்ன செய்கிறதோ, அதிலே மாநில ஆட்சிகளுக்கும் அக்கறை இருக்கிறது. நான் சொன்னபடி, அவர்களுக்குக் கிடைக்கிற வரிகளிலிருந்து ஒரு பகுதியைக் கொடுப்பதோடு, கிராண்ட்-இன்-எய்டும் கொடுக்கிறார்கள். மத்திய ஆட்சி இவ்வளவு வரிகள் போட்டிருக்கிறார்களே, அவற்றிலிருந்து நமக்கு எவ்வளவு கிடைக்கு மென்று சில அங்கத்தினர்கள் கேட்டார்கள். ஸர்சார்ஜ் ஆகக் கொடுப்பதெல்லாம் நமக்கு வராது. மத்திய ஆட்சிக்குத்தான் போகும். அவர்கள் போட்டிருக்கிற வரி இனங்களிலிருந்து நமக்கு குறைந்த அளவுக்குத்தான் கிடைக்கும். எதிர்க் கட்சியினர் சிலர் நமது பற்றாக் குறையைச் சரிக்கட்டுவது பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். மத்திய சர்க்கார் சென்ற மாதம் 28-ம் தேதி அவர்களுடைய பட்ஜெட்டை சமர்ப்பித்தார்கள். ஆனால், சென்ற மாதம் 18-ம் தேதியே விற்பனை வரியை இரட்டிப்பு ஆக்குகின்ற மசோதாவை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அதிலிருந்து நமக்கு கணிசமான அளவுக்குப் பணம் வரும். அப்படி வரும் என்று சொன்னால், வேறு மாநிலத்திலுள்ளவர்கள் கொடுப்பார்கள். ஆடம்பரப் பொருள்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். எல்லா மாநிலங்களும் சேர்ந்து ஒரே அளவுக்கு வரி விதிக்க வேண்டும் என்பதுதான் நோக்கம். நாமும் அதை ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறோம். அதிலிருந்து ஓரளவுக்குப் பணம் வரும்.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [8th March 1963]

எல்லா பெடரேஷன்களிலும் மத்திய ஆட்சி என்னென்ன வரிகளை விதிக்க வேண்டும், மாநிலங்கள் எந்தெந்த வரிகளை விதிக்க வேண்டும் என்று போட்டு, மத்திய ஆட்சி ஒரு பகுதியை குறிப்பிட்ட செலவினங்களுக்காகக் கொடுக்கிறது. அப்படிக் கொடுப்பது அதிகமாக இருக்கிறதா, அல்லது குறைவாக இருக்கிறதா என்பதை அப்போதைக்கப்போது பரிசீலனை செய்து, மாநிலங்களுக்கும் மத்திய ஆட்சிக்கும் நியாயம் வழங்கும் முறையிலே ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை ஒரு நிதிக் கமிஷன் நியமித்து, அவர்கள் பார்த்து முடிவு செய்யவேண்டுமென்று இருக்கிறது. முதல் நிதிக் கமிஷன் சிபார்சுகளின்படி நமக்கு வருமான வரியிலிருந்து 55 சதவிகிதம் கிடைத்தது. இரண்டாவது நிதிக் கமிஷன் சிபார்சின்படி நமக்கு 60 சதவிகிதம் கிடைத்தது. மூன்றாவது நிதிக் கமிஷன் சிபார்சின்படி இப்பொழுது நமக்கு 66.2/3 சதவிகிதம் கிடைக்கிறது. வருமான வரியிலிருந்து கூட நம் முடைய பங்கு அதிகரித்துக்கொண்டு வருகிறது. இப்பொழுது இருக்கின்ற கொள்கைப்படி, வசூலுக்காக 20 சதவிகிதம் நிறுத்திக் கொண்டு, 80 சதவிகிதத்தை ஜனத்தொகை விகிதாசாரப்படி மாநிலங்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுக்கிறார்கள். அது நமக்கு அனுசூலமாக இருக்கிறது. அந்தந்த மாநிலங்களே வருமான வரியை வைத்துக் கொள்வதென்றால், வங்காளத்திற்கும், பம்பாய்க்கும் தான் அதிகமாக வரும். நமக்கு இப்பொழுது கிடைப்பது வராது. 20 சதவிகிதத்தை வசூலுக்காக ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு, 80 சதவிகிதத்தை ஜனத்தொகை விகிதாசாரப்படி பிரித்துக் கொடுக்கிறார்கள். அதன்படி இந்த ஆண்டிலே வருமான வரியிலிருந்து நாம் ரூ. 8 கோடி எதிர்பார்ப்போம்.

எக்ஸைஸ் வரியை எடுத்துக்கொண்டால், முதல் நிதிக் கமிஷன் மூன்று பொருள்களின் மீது இந்த வரியை விதித்தார்கள். இரண்டாவது நிதிக் கமிஷன் 8 இனங்களின் மீது விதித்தார்கள். இப்பொழுது மூன்றாவது நிதிக் கமிஷன் சிபார்சின்படி இந்த எக்ஸைஸ் வரியை 35 இனங்களுக்குப் போட்டிருக்கிறார்கள். இந்த வரியும் கூட ஜனத்தொகை விகிதாசாரப்படி மாநிலங்களுக்கு அளிக்கப்படுகிறது. பின் தங்கிய மாநிலங்கள் முன்னேற்றம் அடைய வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு ஜனத்தொகை விகிதாசாரத்தில் இது அளிக்கப்படுகிறது. ஜனத்தொகை விகிதாசாரப்படி வேண்டாம், அந்தந்த மாநிலங்களில் கிடைப்பதை அவர்களே வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொன்னால், நமக்கு குறைவாகத் தான் வரும். மேலும் மூன்றாவது நிதிக் கமிஷன் சிபார்சின்படி வருஷா வருஷம் திட்டத்திலே இல்லாத ரெவின்யூ இனத்திலே செலவு செய்யும் இனங்களுக்காக ரூ. 3 கோடி கொடுக்கப்படுகிறது. திட்டச் செலவுகளுக்காகக் கொடுக்கப்படுவதற்கு மேலே இந்தத் தொகை நமக்குக் கிடைக்கிறது. இந்த ஆண்டிலே திட்டச் செலவுகளுக்காக நாம் 58 கோடியே 32 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்குகிறோம். இதிலே 31 கோடியே 30 லட்சம் ரூபாய் நமக்கு மத்திய ஆட்சியிலிருந்து கிடைக்கிறது. இதிலே கூட ரூ. 4 கோடி குறைந்துவிட்டது என்று சில அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். இப்பொழுது கொடுக்கப்படவில்லை என்றாலும், மொத்தத்திலே அது சரிக்கட்டப்பட்டு

8th March 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

விடும். அவர்கள் கொடுப்பதாக ஒத்துக் கொண்டதைக் கொடுப்பார்கள். நாம் ஓவர் டிராப்ட் வாங்க வேண்டிய நிமித்தம் இது வரையிலும் ஏற்படவில்லை. கடைசியிலே அவர்கள் கொடுக்க வேண்டியதைக் கொடுத்துவிடுவார்கள்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : சென்ற நிதிக் கமிஷன் எல்லா மாநிலங்களுக்கும் அட்ஹாக் கிராண்டுகள் வழங்கியிருக்கிறார்கள். மூன்று மாநிலங்களுக்கு மட்டும் கொடுக்கவில்லை. நம்முடைய மாநிலத்திலே இருக்கும் சர்க்கார் ஊழியர்களின் சம்பள விகிதம் மற்ற மாநில ஊழியர்களுடைய சம்பள விகிதத்தை விடவும், மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுடைய சம்பள விகிதத்தை விடவும் குறைவாக இருக்கிற நிலைமை இருந்தாலும், இந்த அட்ஹாக் கிராண்டு கொடுக்கப்படவில்லை என்பது உண்மையா? இனிமேலாவது கொடுப்பார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இரண்டு விதத்திலும் அவர்கள் கொடுக்க முடியாது. எல்லாவற்றையும் பரிசீலனை செய்துதான் ரூ. 3 கோடி கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

இப்பொழுது 1946-47-ம் வருஷத்தை எடுத்துக் கொண்டால், மத்திய வரிகளிலிருந்தும், கிரான்-இன்-எய்டிலிருந்தும் நமக்கு எவ்வளவு கிடைத்தது, நம்முடைய மாநிலத்தின் வருமானம் என்ன என்று கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால் தெரியும். நான் கொடுக்கும் புள்ளி விவரங்களிலிருந்து,

Percentage of Central taxes and Grants-in-aid to the revenues of the State Government, compared to the revenue of the State Government.

என்ன என்பது தெரியும். நம்முடைய வருமானத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், 1946-47-ல் 11.9 சத விகிதமும், 1955-56-ல் 23.7 சத விகிதமும், 1959-60-ல் 30.4 சத விகிதமும், 1961-62-ல் 33.1 சத விகிதமும் வந்திருக்கிறது. இதிலிருந்து மத்திய ஆட்சியிலிருந்து நமக்குக் கிடைக்கும் பங்கு அதிகரித்துக் கொண்டு வருவது தெரியும். இப்பொழுது நமக்கு ரூ. 30 கோடி வரையில் கடனாகவும், வருமானமாகவும் கிடைக்கிறது. இது நம்முடைய மாநில வருமானத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கு ஆகும்.

அடுத்து, எலாஸ்டிக் வரிகள் எல்லாம் மத்திய ஆட்சிக்குப் போய்விட்டது, நான்-எலாஸ்டிக் வரிகள் தான் நம்மிடம் இருக்கின்றன என்று கனம் அங்கத்தினர் மாதவன் அவர்கள் சொன்னார்கள். நில வரியைப் பொறுத்த வரையில், ஒரு வேளை அப்படி இருக்கலாம். இப்பொழுது நாம் போடுகிற விற்பனை வரி, மோட்டார் ஸ்பிரிட் வரி, மோட்டார் வாகனங்கள் வரி, மின்சார வரி, இவற்றிலிருந்து நம்முடைய வருமானம் பெருகிக் கொண்டுதான் வருகிறது. இந்த மாநிலம் போடுகிற வரியில் மத்திய ஆட்சி தலையிடவில்லை. விற்பனை வரியை எடுத்துக்கொண்டால், அதிலே “எவேஷன்” இருக்கிறது என்று கனம் சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். வருமான வரியைப் பற்றி நான் பேசுவதற்கில்லை. ஆனால், விற்பனை வரியைப் பொறுத்தவரையில்,

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [8th March 1963]

அதிலே “எவேஷன்” அதிகம் இல்லை. கூடியவரையிலும் கண்காணிக்கப்பட்டு வருகிறது. கொஞ்சம் கூட “எவேஷன்” இல்லாமல் வசூலிப்பதற்கு அப்போதைக்கப்போது கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. 1956-57-ல் ரூ. 11.7 கோடி கிடைத்தது. 1961-62-ல் ரூ. 15.79 கோடியும், இந்த வருஷத்தில் ரூ. 17.59 கோடியுமாக உயர்ந்திருக்கிறது. அடுத்த ஆண்டிலே ரூ. 19.21 கோடி கிடைக்குமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஆகவே, வருமான வரி, யூனியன் எக்ஸைஸ் வரிகளை மாநிலங்களுக்குக் கொடுப்பதிலே பிரயோசனம் இல்லை. நம்முடைய மாநிலத்திற்கும் நல்லதல்ல என்பதை மேலும் விளக்கிக் கூற வேண்டிய அவசியமில்லை என்று நான் நினைக்கிறேன். அத்துடன் ஒரு மாகாணத்தில் வசூலிக்கப்படுகிற வரி அடுத்த மாகாணத்திற்கே கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று சொன்னால் அந்த வரி மற்ற மாகாணத்திற்குக் கிடைக்காமல் போய் விடும். அப்பொழுது நம்முடைய மாகாணத்திற்கு அதிகப்படியான வரிப் பணம் கிடைக்காது. மற்ற மாகாணங்களில் கலால் மூலம் அதிகப்படியாக வரிப் பணம் கிடைக்கிறது. அவ்வளவு நம் மாகாணத்தில் கிடைக்கவில்லை. அதனால் நமக்கு மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து அந்த முறையில் அதிகப்படியான பணம் கிடைக்காது. பம்பாய்க்கும் கல்கத்தாவுக்கும் தான் அதிகப்படியாகக் கிடைக்கும். இப்பொழுது மூன்றில் இரண்டு பங்கு மாகாணங்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. அப்படி இல்லையென்றால் வங்காளம் பம்பாய்க்குத்தான் அதிகமாகக் கிடைக்கும் நமக்கு அவ்வளவாகக் கிடைக்காது. நம் மாகாணம் போன்ற குறைந்த அளவில் வசூலிக்கக்கூடியவர்களுக்கு அதிகமாக வராது. ஆகவே அந்த முறையை ஒப்புக்கொள்வது சரியல்ல. நமது மாகாணத்தில் அதிகமாக அந்த வியாபாரம் நடைபெறவில்லை. பம்பாயில் தான் அதிகமாக கலால் வியாபாரம் நடக்கிறது. வசூலிப்பது எல்லாவற்றையும் அந்தந்த மாகாணங்களுக்கே கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் நமக்குப் பாதகம் ஏற்படும். ஒரு சில வரி புதிய இனங்களில் இருக்கிறது என்று சொல்வது சரியல்ல. பழைய இனங்களில்தான் செலவு செய்கிறார்கள். புதிய இனங்களில் செலவு செய்யவில்லை. இதைப்பற்றி வரவு செலவுத் திட்டத்தில் கனம் அங்கத்தினர்கள் கவனித்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இதை மறுபடியும் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். புதிய நீர்ப் பாசனத் திட்டங்களை ஆரம்பித்திருக்கிறோம். புதிய உணவு உற்பத்தித் திட்டங்களை ஆரம்பித்திருக்கிறோம். அதற்காக மஞ்சளாறு-கோமுகி நதி திட்டம் முதலிய திட்டங்களை ஆரம்பித்திருக்கிறோம். புதியதாக ரீஜனல் இஞ்சினியரிங் காலேஜை திருச்சிராப்பள்ளியில் ஆரம்பிப்பதாக இருக்கிறது. இவை எல்லாம் குறிப்பிடத்தக்கவை. சேலத்தில் ஒரு இஞ்சினியரிங் காலேஜும், மற்றும் இரண்டு பாலிடெக்னிக்குகளும் ஐந்து இண்டஸ்ட்ரியல் இன்ஸ்டிடியூட்ட்களும் புதிதாக வைத்தியக் கல்லூரி ஒன்றும் அமைக்க வேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டேன். அந்தந்த மாவட்டங்களிலிருந்து வந்த அங்கத்தினர்கள் அந்தந்த மாவட்டங்களிலுள்ள குறைகளைப்பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். அந்த முறையில் திருநெல்வேலியில் ஒரு வைத்தியக் கல்லூரியை அமைப்பதாக அரசாங்கத்தின் முடிவு. மேலும் மூன்று இண்டஸ்ட்

8th March 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

ரியல் எஸ்டேட்டுகளும் ஆரம்பிக்கப்படும். அத்துடன் பார்ட் 2 ஸ்கீம் என்று இருக்கிறது. அதில் சொல்லப்பட்டவைகள் எல்லாம் புதிய திட்டங்கள். கனம் அங்கத்தினர்கள் பட்ஜெட்டைப் பார்த்தால் இது நன்றாகத் தெரியும். அதில் 1 கோடியே 75 லட்சம் ரூபாய் இப்படிப்பட்ட புதிய திட்டங்களுக்கு ஒதுக்கி இருப்பது தெரியும். பார்ட் 2 ஸ்கீமில் சொல்லி இருப்பதெல்லாம் இப்படிப்பட்ட புதிய ஸ்கீம்கள் தான். வேறு ஒன்றும் இல்லை.

சில அங்கத்தினர்களும் எதிர்க் கட்சியிலுள்ள கனம் அங்கத்தினர்களும் திட்டக் கமிஷனை ஆதரிப்பதாகச் சொன்னார்கள். அப்படி ஆதரிப்பதாகவே பேசினார்கள். அவர்கள் சொல்வதைத் தான் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்பதல்ல. திட்டக் கமிஷன் மாகாண அரசாங்கத்துடன் ஆலோசிக்கிறார்கள். திட்டங்களை மாகாண அரசாங்கம் தயாரிக்கிறது. அதை அவர்கள் பரிசீலனை செய்கிறார்கள். அதன் பிறகுதான் இதை நாம் நிறைவேற்றுகிறோம். ஆகவே அவைகளை சிறந்த முறையில் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் நான்கு கோடி எழுபத்தி எட்டு லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முறையில் 1961-62-ல் ஐம்பது கோடி ரூபாய்க்கு மேல் செலவு செய்திருக்கிறோம். அதற்குப் பிறகு ஐம்பத்தி ஒரு கோடி ரூபாய் செலவு செய்திருக்கிறோம். இப்பொழுது நாம் எதிர்பார்க்கிறபடி 58 கோடி 32 லட்சம் ரூபாய் செலவு ஆகும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்த மாகாணம்தான் திட்டங்களை தயாரிக்கிறது. நாம் தயாரிக்கும் திட்டங்களுக்கு திட்டக் குழு பொதுவாக அங்கீகாரம் கொடுக்கிறது. திட்டம் சரியாக நடக்கிறதா என்று அகில இந்திய ரீதியில் அது கவனிக்கப்படுகிறது. ஆனால் இப்பொழுதுள்ள நெருக்கடி நிலையையொட்டி 450 கோடி ரூபாய் அளவிலிருந்து 400 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு குறையும் என்று தெரிய வருகிறது. இதை வைத்துக்கொண்டு திட்டத்தை கூடிய வரையில் நிறைவேற்ற வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இதையெல்லாம் நிறைவேற்றுவதற்குத்தான் வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி வரி போட்டதற்குத்தான் வரி போட்டு வீட்டார்கள் என்று குறை கூறுகிறார்கள். ஆனால் ஒன்றை மட்டும் கனம் அங்கத்தினர்கள் சொல்லவில்லை. அதைக் கண்டு நான் திருப்தி அடைகிறேன். மற்ற மாகாணங்களில் குறிப்பிட்டது போன்று, மதுவிலக்கை ஏன் எடுத்துவிடக் கூடாது என்று கேட்கவில்லை. உப்பு வரியைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்றும், மதுவிலக்கை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்றும் பார்லிமெண்டில் பேசியது போல் இங்கு ஒரு வரும் பேசவில்லை என்பதைக் கண்டு நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்; திருப்தி படுகிறேன். அதை இங்கு நான் குறிப்பிட வேண்டிய அவசியமே இல்லை. மத்திய அரசாங்கத்திற்கு இந்த அரசாங்கம் சிபாரிசு செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னதால் அதை இங்கே குறிப்பிட வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதற்காகத்தான் குறிப்பிட்டேன். இப்பொழுதுள்ள நிலையில் வரி போட்டிருப்பதை மக்கள் உணருவார்கள், அதைப் பொறுத்துக்கொள்வார்கள். அவ்வாறே தெரிவித்தும் இருக்கிறார்கள். இப்பொழுதுள்ள நெருக்கடி நிலையில் பாதுகாப்பை நாம் பலப்படுத்த வேண்டியதாக இருக்கிறது.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [8th March 1963]

கிறது. அத்துடன் போடப்பட்ட திட்டங்களையும் நிறைவேற்ற வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் யாரும் வரியே போட வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. ஒவ்வொரு திட்டங்களையும் நிறைவேற்றவேண்டும் என்றுதான் சொல்லுகிறார்கள். பாதுகாப்புக்கு நிதி வேண்டும் என்று கேட்டாலும் மக்கள் அதை மனமுவந்துதான் கொடுக்கிறார்கள். பாதுகாப்புக்குத்தான் முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும் என்று எல்லோரும் உணருகிறார்கள். அதற்காக என்ன வேண்டுமானாலும் பேசலாம். அரசாங்கத்தை மாற்றிவிடலாம் என்று கூட பேசலாம். இப்படியெல்லாம் பயமுறுத்தினால் அதற்கு அரசாங்கம் பயப்படமாட்டார்கள். மக்கள் அதை ஒப்புக்கொள்ளமாட்டார்கள். மக்களை ஏமாற்ற முடியாது. அவர்கள் ஏமாற மாட்டார்கள். பாதுகாப்புதான் முக்கியம் என்று அவர்கள் கருதுகிறார்கள்.

மத்திய அரசாங்க நிதி அமைச்சருடைய உரையைப்பற்றி கடைசியில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் குறிப்பிட்டார். செலவைக் கட்டுப்படுத்தலாம் என்று கூறினர். பாதுகாப்புக்கு முதல் இடம் கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அத்துடன் திட்டங்களையும் நிறைவேற்ற வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதற்காக சில இனங்களில் செலவைக் குறைத்தும் சில இனங்களில் செலவை அதிகரித்தும் இருக்கிறோம். எந்த அளவில் சில இனங்களில் குறைக்க வேண்டுமோ அந்த அளவில் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. எல்லா வற்றையும் பகிர்ந்து கொள்வதற்கும் மக்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். தேசத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதற்காக எல்லோரும் தயாராகத்தான் இருக்கிறார்கள். பாதுகாப்பு நிதிக்கு மக்கள் தாங்களாகவே மனமுவந்து கொடுக்க முன் வருகிறார்கள். சுதந்திரா கட்சித் தலைவர் பேசும்போது கட்டாயப்படுத்தி வாங்குகிறார்கள் என்று தெரிவித்தார். பள்ளிக்கூடங்களில் ஆசிரியர்களுக்கும் பள்ளி மாணவர்களையும் கட்டாயப்படுத்தி அவர்களிடமிருந்து வசூலிக்கிறார்கள் என்று தெரிவித்தார். அப்படிச் சொல்வது சரியல்ல. எந்த விதத்திலும் கட்டாயப்படுத்தவில்லை. வற்புறுத்திக் கேட்கவும் இல்லை. வற்புறுத்திக் கேட்கக்கூடாது என்றுதான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆசிரியர்களை வற்புறுத்தக்கூடாது என்று தான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் தாங்களாகவே முன் வந்து கொடுக்கிறார்கள். சில இடங்களில் சின்னச் சின்ன குழந்தைகளும் பாலர்களும் 3, 2, 5, 10 நயா பைசாக்களை அவர்களாகவே முன் வந்து அழகாக க்பூ வரிசையில் நின்று கொண்டு கொடுக்கிறார்கள். அப்படி 1½ மணி நேரம் நின்று கொண்டிருக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது சில இடங்களில். குழந்தைகள் சந்தோஷமாகக் கொடுக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பெற்றோர்கள்—தகப்பனர்—அவர்களுக்கு சிற்றுண்டிக்காகக் கொடுக்கிற பணத்தை உணவு சாப்பிடாமல் அதைப் பாதுகாப்பு நிதிக்கு என்று கொடுக்கிறார்கள். இவ்வளவு ஆர்வம் குழந்தைகளிடம் இருக்கிறது. குறைந்த சம்பளம் வாங்கக்கூடிய ஆசிரியர்களுக்கும் இப்படிப்பட்ட ஆர்வம் இருக்கிறது. கட்டாயம் என்பதே கிடையாது. யாரும் கட்டாயப்படுத்தி வாங்கக்கூடாது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முறையில் இந்த பாதுகாப்பு

8th March 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

நிதி வசூலிக்கப்படுகிறது. கட்டாயப் படுத்துகிறார்கள் என்று யாராவது தெரிவித்தால் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சா. கணேசன் : நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை. மாணுக்கர்களும் ஆசிரியர்களும் உண்டியல் டப்பாக்களை எடுத்துக் கொண்டு வீதி வீதியாக விடு விடாகச் சென்று வசூலிக்கச் செல்வதாகச் சொன்னேன். இதை என் கண்ணால் நான் பார்த்திருக்கிறேன். இந்த முறையில்தான் கட்டாயப்படுத்துகிறார்கள்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கட்டாயப்படுத்தவே கூடாது. கட்டாயப்படுத்தினால் அது தவறு. சில இடங்களில் தங்களுக்குள்ள ஆர்வத்தினால் அப்படிச் சொல்லி இருக்கலாம். நாங்கள் கட்டாயப் படுத்தச் சொல்லவில்லை. அப்படி கட்டாயப்படுத்தினாலும் அது தவறு. அதற்கு இடம் கொடுக்க மாட்டோம். யாரையும் கட்டாயப்படுத்தி இருக்க மாட்டார்கள் என்று நான் சொல்லுகிறேன்.

மற்றொன்று மத்திய ஆட்சியினர் இந்த முறை அவர்களே மொத்தமாகக் கடன் எழுப்பி மாநிலங்களுக்கு உரிய பங்கை கொடுத்து விடுவதாகவும் ஆண்டு தோறும் மாநிலங்கள் கடன் எழுப்ப வேண்டாம் என்றும் சொன்னார்கள். அந்த வகையில் 12 கோடி ரூபாய்க்குக் கடன் எழுப்பியதில் 13 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் மக்கள் கொடுத்தார்கள். சென்ற ஆண்டில் எந்த எந்த மாநிலத்திற்கு எவ்வளவு கடன் தொகை கிடைத்ததோ அந்த அளவுக்குக் குறையாமல் கொடுப்பதாக மத்திய அரசாங்கத்தார் சொன்னார்கள். அதன்படி இந்த மாநில அரசாங்கமும் அதற்கு ஒத்துக்கொண்டது. இதில் என்ன தவறு இருக்க முடியும்? கடன் வாங்குவதில் கூடவா, நான்தான் வாங்குவேன், நீ வாங்கக் கூடாது' என்று சொல்வது? நம்முடைய பாரத்தை அவர்கள் ஏந்திக்கொண்டு, அவர்கள் கடன் வாங்கி, நம் மாநிலத்திற்குரிய தொகையைக் கொடுக்கிறார்கள். ஒரு வேளை வட்டி குறைந்தாலும் குறையலாம். இதை நான் நிச்சயமாக, உறுதியாகச் சொல்லவில்லை. எப்படியிருந்தாலும், நம்முடைய பாரத்தை அவர்கள் ஏந்திக்கொள்ளுகிறார்கள் என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. இப்படியிருக்க, எதற்கெடுத்தாலும், மத்திய ஆட்சி செய்வது தவறாகத் தான் இருக்கும் என்று நினைத்துக்கொண்டு, குறை சொல்வது சரியல்ல என்றுதான் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எங்கள் பக்கத்தில் இருக்கும் மதிப்பிற்குரிய கனம் உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் பேசும்போது, கிராமங்களில் முன்பிருந்த நிலையையும், இப்பொழுதிருக்கும் நிலையையும், அவர்கள் நேரில் கண்டதை, மிகவும் உருக்கமாக இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். தவறாகவோ, அலங்காரமாகவோ பேசக்கூடியவர் அல்ல அவர் என்பதை எதிர்க் கட்சியில் உள்ள கனம் உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் உணர்ந்திருப்பார்கள். முன்பிருந்த நிலையையிட, இப்பொழுது அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது, வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை யார் மறுக்க முடியும்? கிராமத் தார்கள் யாராவது மறுக்க முடியுமா? ஏதோ வாதத்திற்கு

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [8th March 1963]

வேண்டுமானால், “நிலைமை அப்படியே இருக்கிறது; அபிவிருத்தி ஒன்றும் ஏற்படவில்லை” என்று இந்த மன்றத்தில் சொல்லலாம். ஆனால் 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்த ஒரு நிலை இன்று எவ்வளவு தூரம் சீர்ப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமானால், கனம் உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல், எந்த ஒரு கிராமத்தில் கூட்டம் கூட்டினாலும், அங்கே வருகிற மக்களைப் பார்த்தால் நன்கு தெரியும். திருவிழாக் கூட்டங்களுக்கு வருகிற மக்களைப் பார்த்தே தெரிந்து கொள்ளலாம். பத்தாண்டுகளுக்கு முன், அத்தகைய கூட்டங்களுக்கு மக்கள் வந்திருந்த காட்சி நிலைவு இருக்கும். இப்பொழுது அத்தகைய கூட்டங்களுக்கு வருகிற மக்களைப் பார்க்கும்போது, எவ்வளவு தூரம் வாழ்கைத்தரம் உயர்ந்து கொண்டு வருகிறது என்பதையும் யாரும் உணராமல் இருக்க முடியாது. அப்படி உயர்ந்துகொண்டு வருகிறது என்றால், பல நேரடியான வசதிகள் பெருகுவதோடு மட்டுமல்லாமல் பொருளாதாரத் துறையிலும் உயர்வு ஏற்படுவதற்கு உரிய முறையில் விவசாய அபிவிருத்தி முதலியவைகள் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. தொழில் துறையிலும், கனரகத் தொழில்கள், நடுத்தரத் தொழில்கள், கிராமத் தொழில்கள், கிராமக் கைத்தொழில்கள் எல்லாவற்றிலும் கணிசமான அளவுக்கு இப்பொழுது வளர்ச்சி ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. மற்ற மாநிலங்களிலிருந்து வருகிறவர்கள்கூடப் பொருமைப்படத்தக்க அளவுக்கு, எத்தனையோ தொழிற்சாலைகள் ஏற்பட்டுக்கொண்டு வருகின்றன. இதையெல்லாம் ஒருசிலர் மறந்தாலும் மக்கள் மறக்கமாட்டார்கள். ஏனென்றால், மக்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

வரி போடுவதைப்பற்றி எடுத்துக்கொள்வோம். கனம் உறுப்பினர் திரு. மதியழகன் அவர்கள், ரஷ்யா, இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா முதலிய பல நாடுகளைப்பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். தேசிய வருமானத்தோடு ஒப்பிட்டு மற்ற நாடுகளெல்லாம் வரி போடுகின்றன. அப்படி மற்ற நாடுகள் வரி போடுவதையும் நம் நாட்டில் நாம் வரி போடுவதையும் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால், நாம் போடுகின்ற வரி விகிதம் மற்ற நாடுகளைவிட ஒன்றும் அதிகம் இல்லை என்று கனம் உறுப்பினர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். இங்கிலாந்து நாட்டில் உள்ள நிலைமைகளை விளக்கும் “British System of Taxation” என்கிற புத்தகம் இப்பொழுது என்னுடைய கையில் இருக்கிறது. வேண்டுமானால், கனம் உறுப்பினர்கள் அதிலிருந்து விவரங்கள் தெரிந்துகொள்ளலாம். நான் தவறுதலாகச் சொல்வதாக நினைத்துக்கொள்ள வேண்டாம். அந்தப் புத்தகத்தில்,

“To meet the increased expenditure, taxation has increased until—including local taxation—it now takes about 30 per cent of the national income compared with about 10 per cent before 1914.”

என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. “1914-ஆம் ஆண்டில் வரி விகிதம் தேசிய வருவாயில் பத்து சத விகிதமாக இருந்தது, இப்பொழுது முப்பது சதவிகிதமாக உயர்ந்து இருக்கிறது” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

8th March 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

இதேபோல், அமெரிக்காவில், தேசிய வருமானத்தில் 31 சதவிகிதத்திற்கு மேல் வரி விகிதம் இருக்கிறது. ஜெர்மனியில் 33.8 சதவிகிதம் இருக்கிறது. சைனாவில் கூட 25 சதவிகிதம் போடுகிறார்கள். ஆஸ்திரேலியாவில் 28 சதவிகிதம் இருக்கிறது. ஸ்வீடனில் 23 சதவிகிதம் இருக்கிறது. நம் நாட்டில், இப்பொழுது புதிதாகப் போடப்படுகிற வரிகளைக் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால், அது மத்திய சர்க்காருடைய வரியாக இருந்தாலும், மாநில சர்க்காருடைய வரியாக இருந்தாலும், எல்லாவற்றையும் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால், தேசிய வருமானத்தில்—நம் நாட்டின் தேசிய வருமானத்தை நான் சொல்கிறேன். இங்கிலாந்து நாட்டின் தேசிய வருமானத்தையோ, அமெரிக்க நாட்டின் தேசிய வருமானத்தையோ நான் குறிப்பிடவில்லை— 13 சதவிகிதம் தான் நம் நாட்டில் வரி விகிதம் இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மற்ற நாடுகளில் 25 சதவிகிதம், 30 சதவிகிதம், 31 சதவிகிதம் என்று இப்படி இருக்கும்போது, நம் நாட்டில் தேசிய வருமானத்தில் 13 சதவிகிதம்தான் வரி விகிதப்படுகிறது. புதிய வரிகளைச் சேர்க்காமல் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால், அதாவது ஒரு வருஷத்திற்கு முன்னால் பார்த்தால், 13 சதவிகிதம் இருக்காது, 11½ சதவிகிதம்தான் இருந்திருக்கும். ஆக, இப்பொழுது 1½ சதவிகிதம்தான் உயர்ந்திருக்கிறது. இப்பொழுது நாட்டிலுள்ள நெருக்கடி நிலையையொட்டி, நம் மாநில பட்ஜெட்டிலும் சரி, மத்திய சர்க்கார் பட்ஜெட்டிலும் சரி, பாதுகாப்புச் செலவினங்களுக்காக ஏராளமான பணம் வேண்டியிருக்கிறது என்பதைக் கருத்திற்கொண்டுதான் பட்ஜெட்டுகள் தயாரிக்கப்படுகின்றன. தேசிய வருமானத்தில் 13 சதவிகிதம் அளவுக்குத் தான் வரிகள் நம் நாட்டில் விதிக்கப்படுகின்றன. மற்ற நாடுகளில் இருக்கும் நிலையோடு இதை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, ‘நம் நாட்டில் ஏதோ அக்கிரமமாக வரிகளைப் போட்டு சுமத்தி விட்டார்கள்’ என்று சொல்வது முறையாகுமா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : மற்ற வெளி நாடுகளில் வருமானத்தையொட்டி வரி போடப்படுகிறது. ‘டைரக்ட் டாக்ஸ்’ அமெரிக்காவில் 88 சதவிகிதம் இருக்கிறது. பிரிட்டனில் 55 சதவிகிதம் இருக்கிறது. தென்னாப்பிரிக்காவில் 65 சதவிகிதம் இருக்கிறது. இந்தியாவில் ‘டைரக்ட் டாக்ஸ்’ 12 சதவிகிதம் இருக்கிறது. நாங்களும் இந்தப் புள்ளி விவரங்களைக் கொடுக்க முடியும்.

கனம் சபாநாயகர் : கனம் அங்கத்தினர் என்ன சொல்ல வருகிறார்கள்?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : எதிர்க் கட்சியினுடைய கொள்கையை நான் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இப்பொழுது எனக்கு நினைவுக்கு வருகிறது—முன்பு எதிர்க் கட்சித் தலைவராக இருந்தவர் குறிப்பிட்ட ஒரு கொள்கையை மனதில் வைத்துக் கொண்டு கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிடுகிறார் என்று நான் நினைக்கிறேன். ‘இன்டைரக்ட் டாக்ஸ்’ லைவிட ‘டைரக்ட் டாக்ஸ்’ நல்லது என்பது எதிர்க்கட்சியினுடைய கொள்கை. அந்தக்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [8th March 1963]

கொள்கையை நான் ஏற்க முடியாது. மறைமுகமாக வரி என்றால், கட்டையில் சாமான் வாங்கும்போது, அந்த விலையில் வரியும் சேர்ந்திருக்கும். அது அவ்வளவாகத் தெரியாது. கொடுத்து விடுவார்கள். ஒரு பொருளின் விலை ஒரு கட்டையில் ஒரு அளவுக்கும், இன்னொரு கட்டையில் அதே பொருளின் விலை சற்றுக் கூடுதலாகவும் இருக்கக்கூடும். அதனால், மறைமுகமான வரி தெரியாத நிலையில் வருவிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனால், நில வரி, வருமான வரி இவையெல்லாம் நேர்முக வரிகள் ஆகும். நேர் முக வரி குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. மறைமுக வரி அதிகமாக இருக்க வேண்டும் நேர்முக வரி குறைவாக இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய கொள்கை, இந்த சர்க்காரினுடைய கொள்கை. நேர்முக வரி அதிகமாக இருக்க வேண்டுமென்கிற கனம் எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினருடைய கருத்தை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளிலுள்ள வரியின் சத விகிதத்தைக் குறிப்பிடும்போது, நம் நாட்டில் வரியின் சத விகிதம் குறைவாக இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிடுகிற புத்தகத்தை நானும் படித்தேன். ஆனால், 100 ரூபாய் வருமானம் பெறுகிற ஒருவர் பத்து ரூபாய் வரி கொடுப்பதற்கும், ஆயிரம் ரூபாய் வருமானம் பெறுகிற ஒருவர் 200 ரூபாய், 300 ரூபாய் வரி கொடுப்பதற்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. ஒரு இடத்தில் மொத்த வருமானம் ஏறியிருக்கிறது. அதற்குத் தகுந்தபடி வரியின் சத விகிதம் ஏறியிருக்கிறது.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் அங்கத்தினர் நன்கு படித்தவர் 'ஆவரேஜ்' என்றால் என்ன என்று அவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர், ஸார், கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் நிதி அமைச்சரிடமிருந்து கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக இப்படிக்கேள்விகள் கேட்கிறார்களா என்று நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : Is it a point of order? It is not a point of order.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : 'ரேஷியோ', 'ப்ரபோர்ட்ஷன்' என்பதற்குப் பொருள் கனம் அங்கத்தினருக்கே நன்கு தெரிந்த விஷயம். தேசிய வருமானம் என்ற ஒரு யூனிட் இருக்கிறது. 'ஆவரேஜ்' கணக்கிடுவதற்கு தேசிய வருமானம் எந்த அளவுக்கு இருந்தால் என்ன? தூறு ரூபாய்க்குப் பத்து ரூபாய் வரி என்றால் ஆயிரம் ரூபாய்க்கு தூறு ரூபாய் என்றாலும் ஒன்று தான். நம் நாட்டில் வரியின் விகிதம் குறைந்துதான் இருக்கிறது.

இன்னொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கனம் விவசாய அமைச்சர் அவர்கள், 'ஒரு ஏக்கரில் ஒரு விவசாயி ஒரு வருஷத்தில் பெறக்கூடிய வருமானம் 375 ரூபாய்' என்று சொல்லியிருப்பதை

8th March 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

வைத்து கனம் உறுப்பினர்கள் சொல்லுகிறார்கள். “375 ரூபாய்” என்ற புள்ளி விவரம் 1955-56-இல் கணிக்கப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு புள்ளி விவரம் இன்னும் வரவில்லை. 1955-56-க்குப் பிறகு விவசாயினுடைய வருமானம் ஏறிக்கொண்டுதான் வருகிறது. அதைத்தான் மத்திய அரசாங்க நிதி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டு “புள்ளி விவரங்களை வைத்துக்கொண்டு குழப்பிக் கொள்ளாதீர்கள்” என்று சொன்னார்கள்.

விலைவாசியைப் பற்றிக் கனம் அங்கத்தினர் திரு. சீமைச்சாமி அவர்கள் ஒரு கணக்குக் கொடுத்தார்கள். அதை எங்கே அவர் தயாரித்தாரோ தெரியவில்லை.

(திரு. கரு. சீமைச்சாமி எழுந்தார்.)

கனம் சபாநாயகர்: கனம் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட ஆரம்பிப்பதற்குள்ளேயே கனம் அங்கத்தினர் எழுந்துவிடுகிறாரே! அவர்கள் சொல்லி முடிக்கட்டும் கடைசியில், அவர்களுக்கு மேலும் சந்தேகம் இருந்தால், அப்பொழுது வேண்டுமானால் கேட்டுக் கொள்ளலாம்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: விவசாயச் செலவைப்பற்றியும் கனம் அங்கத்தினர் திரு. சீமைச்சாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் எவ்வளவோ அக்கறை எடுத்துக் கொண்டு புள்ளி விவரத்தைத் தயாரித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் கொடுத்த புள்ளி விவரத்தைப் பார்த்து, விவசாயம் செய்துகொண்டிருக்கிறவர்கள் அத்தனை பேரும் நிலத்தை விட்டே ஓடிவிடுவார்களோ என்ற சந்தேகம் எனக்கு வந்தது. நகரத்திற்கு வந்து நகரத்தை நாகமாக்கிவிடுவார்களோ என்று கூட சந்தேகம் வந்துவிட்டது. ‘ஏக்கருக்கு ஒன்பது ரூபாய்தான் மிச்சம் ஆகிறது’ என்று புள்ளி விவரம் அவர்கள் கொடுத்தார்கள். விவசாயச் செலவு, வரி இதையெல்லாம் சேர்க்காமலேயே மிச்சம் 9 ரூபாய்தான் வருகிறது என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். இராமனாதபுரம் ஜில்லாவைப்பற்றி அவர்கள் சொன்ன பிறகு, நான் கணக்குச் சேகரித்தேன். ‘ரஃப்’ ஆகத் தான் சொல்கிறேன். ‘அக்யுரேட்’ ஆகச் சொல்லவில்லை. இது பற்றிப் பல மாவட்டங்களில் விசாரித்தேன். அவற்றையெல்லாம் இங்கே சொல்வதற்கு சற்று நேரம் ஆனாலும், சொல்வது நல்லது என்று நான் நினைக்கிறேன். ஒரு மாவட்டத்தைப்பற்றி மாத்திரம் சொன்னால் நன்றாக இருக்காது. அதனால் விவரமாகச் சொல்கிறேன். இராமனாதபுரம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், சாகுபடிச் செலவு (காஸ்ட் ஆஃப் கல்டிவேஷன்) 185 ரூபாய் ஆகிறது. சராசரியை வைத்துச் சொல்கிறேன். ஒரு வருஷத்தில் பயிர் கெட்டுப்போனால் அது வேறு விஷயம்—பயிர் நன்றாக விளைந்தால் சாகுபடிச் செலவு 185 ரூபாய் ஆகிறது. பலன் (ஈல்டு) 310 ரூபாய், ஆக, நிகர லாபம் (இன்கம்) 125 ரூபாய் வருகிறது.

வடாற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு ஏக்கருக்குச் சாகுபடிச் செலவு ரூபாய் 195 ஆகிறது. பலன் ரூபாய் 300 கிடைக்கும். ஆக அந்த மாவட்டத்தில் நிகர லாபம் ஒரு ஏக்கருக்கு ரூபாய் 105 கிடைக்கும்.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [8th March 1963]

செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு ஏக்கருக்குச் சாகுபடி செலவு ரூபாய் 168தான் ஆகிறது. நிலத்தில் இருந்து கிடைக்கும் வருமானம் ரூபாய் 290 ஆகும். ஆக அந்த மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை ஒரு ஏக்கருக்கு நிகர லாபம் ரூபாய் 122 நிற்கிறது. இராமநாதபுரம் மாவட்டம் திருப்பத்தூர், திருவாடானைத் தாலுக்காவையே எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு ஏக்கருக்குச் சாகுபடிச் செலவு ரூபாய் 165 ஆகும் என்றால் ஈட்டு ரூபாய் 360 நிற்கும். ஆக எச்செலவும் போக நிகர லாபம் அந்தப் பகுதியில் ஒரு ஏக்கருக்கு ரூபாய் 195 வரை நிற்கும். இவை எல்லாம் உத்தேசமான புள்ளி விவரங்கள்தான். கனம் அங்கத்தினர் சீமைச்சாமி ஏதோ ஒரு புள்ளிவிவரத்தைக் கொடுத்தார்கள். அவர் கொடுத்ததன் பின்னர் நானும் அதுபற்றி விசாரித்து, இந்தப் புள்ளிவிவரங்களைச் சேகரித்தேன். இந்தப் புள்ளிவிவரங்களில் இருந்து கனம் அங்கத்தினர்கள் தெரிந்து கொள்ளலாம், ஏதோ விவுசாயத்தில் லாபமே இல்லை, நஷ்டம் தான் வருகிறது என்று அச்சப்படவேண்டியதில்லை என்பதற்காக இந்தப் புள்ளிவிவரங்களை இப்போது கொடுத்தேன்.

இன்னொன்று, நெல் விலையைப் பற்றி கனம் சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் இங்கே கூறினார்கள். இப்போது இராமநாதபுரம் ஜில்லா ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் தாலுக்காவில் 54 படிக்கொண்ட சம்பா நெல் மூட்டை 1-க்கு ரூபாய் 21 ஆக விற்கிறது. ஏதோ நெல் விலை ரொம்பக் குறைந்துவிட்டது போலச் சொல்வது நல்லது அல்ல. மன்றத்தில் இப்படிப் பேசுவதே, வியாபாரிகளுக்கு நெல் விலையைக் குறைக்க வழி ஏற்படுத்திவிடும்.

இன்னும் விவரமாக ஒரு ஏக்கருக்கு ஆகும் சாகுபடிச் செலவு பற்றி புள்ளி விவரம் ஒவ்வொரு மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையிலும் சேகரித்து வைத்திருக்கிறேன். குறிப்பாக இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டு பார்க்கலாம்.

Devakottai Division—Tiruvadana taluk.

Cost of cultivation.

Nursery bed—(10 cents)—

RS.

Ploughing 3 pairs	..	..	..	6	0	0
Cost of 10 M. M. seeds	..	..	..	6	0	0
Sowing (one cooly)	..	..	..	1	8	0

Cultivation—

Ploughing one acre, 3 pairs, six lines (6×3×1.50).	27	0	0
Levelling 2 pairs	..	..	..
Trimming bund, 2 men, pulling out seedlings and transplantation.	4	0	0
	14	0	0

8th March 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

Manuring nursery bed—

Two bundles of green leaves and one cart-load of cattle manure. 3 0 0

Puddling one man 1 8 0

Manuring the field—

Ten cart-loads of compost, 10 to 15 bundles of green leaves. 30 0 0

Cartage, etc. 15 0 0

Weeding (twice), 10 to 15 women .. 20 0 0

Harvesting—

16 men (paddy in kind) 32 0 0

Total cost of cultivation per acre .. 163 0 0 or about 165

Average yield for one acre 350 0 0

Net income 187 0 0 or about 190.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி: கனம் தலைவர் அவர்களே, நான் கொடுத்த புள்ளி விவரம் உண்மையானது. நிலத்தில் பயிரிடுகிற ஒரு விவசாயிக்கு ஆகும் உண்மையான செலவு ஆகும். ஆனால் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஏதோ விவசாய இலாக்காவில் இருக்கிற அதிகாரிகள் கொடுத்த புள்ளிவிவரங்களை இங்கே சொல்கிறார்கள். குறிப்பாக நூற்றுப் பாவுவதற்கு 6 ரூபாய் செலவாகும் என்கிறார்கள். 6 ரூபாயில் முடியவே முடியாது. ஒரு மூட்டை விலையாவது நிச்சயமாக ஆகும்.

கனம் சபாநாயகர்: கனம் அங்கத்தினர் இப்போது என்ன சொல்லுகிறார்கள். கனம் அமைச்சர் கொடுத்த புள்ளிவிவரங்களை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு இல்லை என்கிறீர்களா? கனம் அங்கத்தினர் கொடுத்த புள்ளி விவரம் சரியல்ல என்று கனம் மந்திரி சொல்கிறார்கள். அவ்வளவுதானே. (சிரிப்பு)

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் அங்கத்தினர் சொல்கிறபடி செலவாயிற்று என்றால் அவருக்கு விவசாயம் செய்யத் தெரியவில்லை, அனுபவம் போதவில்லை என்று நான் அர்த்தம். அப்படி ஊதாரியாகச் செலவு செய்கின்றவர்கள் ஒரு சிலர் இருக்கலாம். இவ்வளவு நஷ்டம் ஏற்படக்கூடிய வகையில் விவசாயம் செய்கின்றவர்கள் யாரும் இல்லை.

அடுத்து விலைவாசியைப் பற்றிப் பலர் குறிப்பிட்டார்கள். விலைவாசி கூட கடந்து பத்து வருஷங்களுக்கு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது ரொம்ப உயர்ந்துவிட்டதென்று சொல்ல முடியாது. அது பற்றிய புள்ளிவிவரங்களையும் நான் கனம் அங்கத்தினர்களுக்குக் கொடுக்க விரும்புகிறேன்.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [8th March 1963]

நம்முடைய ராஜ்யத்தில் 1953-இல் விலைவாசிப் புள்ளி 622.25 ஆக இருந்தது, 1954, 55, 56—இல் ஐதூறுக்குக் கீழே குறைந்து இருந்திருக்கிறது. 1957, 58-இல் ஐதூறுக்கு மேல் ஐதூற்று ஐம் பதுக்குள் இருந்திருக்கிறது. மறுபடியும் 1959-இல் 462-81 ஆகக் குறைந்திருக்கிறது. 1961-ல் 621.21 ஆக உயர்ந்தது. 1962-ல் 599.93 ஆக இருந்திருக்கிறது. 1953-இல் இங்கிலாந்தில் 972.63 ஆக இருந்த விலைவாசிப் புள்ளி 1962-இல் 1016.26 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. ஆந்திர பிரதேசத்தை—நம்முடைய அண்டை ராஜ்யத்தை எடுத்துப் பார்த்தால் கூட 1962-இல் 583.32 ஆக இருப்பது தெரியும். வெஸ்ட் பெங்காலில் 1962-இல் 687.58 ஆக இருந்திருக்கிறது. நம்முடைய ராஜ்யத்தைவிட கிட்டத்தட்ட 100 புள்ளி அதிகம். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் மட்டும் தான் விலைவாசிகள் ஏறிவிட்டது என்று சொல்வதற்கில்லை. இன்றைக்கு உலக மார்க்கெட் நிலவரப் படி இங்கும் கொஞ்சம் கூடுதலாக புள்ளி இருக்கலாமே தவிர கட்டுக்கு மீறிப் போய்விட்டது என்று சொல்வதற்கில்லை. இன்னும் இந்த விலைவாசியைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகிறபோது நானாய் மதிப்பு குறைந்து போகிறது என்று சில உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நானாய் மதிப்புக் குறைந்து போகிறது என்றால் அது நம்முடைய ராஜ்யம் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சனை மட்டும் அல்ல. இந்த தேசப் பிரச்சனை மட்டும் அல்ல. உலகத்திலேயே இன்றைய தினம் நானாய் மதிப்பு குறைந்திருக்கிறது. நானாய் மதிப்புக் குறைந்துள்ள நாடுகள் பல இருக்கின்றன. இப்படி நானாய் மதிப்புக் குறைந்து போகாதிருக்கவேண்டும் என்று தான் எல்லா நாடுகளும் கவலைப்படுகின்றன. விலையை ஒழுங்குப்படுத்த, நிலைப்படுத்த எல்லாவிதமான முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இதைப்பற்றியெல்லாம் நாம் கவனம் செலுத்திக்கொண்டுதான் வருகிறோம். இதுபற்றிய புள்ளிவிவரத்தைக் கூட கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு நான் கொடுக்கக்கூடும். 1951-இல் இருந்து 1961 வரை எடுத்துக்கொண்டு இந்தப் பத்தாண்டு காலங்களில் பார்த்தால் டெப்ரிஸியேஷன் பர்சென்டேஜ் இந்தியாவில் 1.8 சதவிகிதமே இருந்திருக்கிறது. இங்கிலாந்தில் 3.3 சதம் இருந்திருக்கிறது. இன்னும் ப்ரான்சை எடுத்துக்கொண்டால் 4.2 சதம் இருந்திருக்கிறது. ஜப்பான் நாட்டில் 3.0 சதம் இருந்திருக்கிறது. பாகிஸ்தானில் 2.6 சதம் இருந்திருக்கிறது. நம்முடைய நாட்டில் தான் 1.8 சதம். ஆகவே நானாய் மதிப்பு குறைந்து போகிற தென்பதைப் பற்றி நாம் கவலைப்படவேண்டாமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். விவசாயிகளுக்கு கட்டுப்படியாகக் கூடிய அளவு விலை உறுதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்திய சர்க்காரும் கவனம் எடுத்துக் கொள்வார்கள். மாநில சர்க்காரும் அவ்விஷயத்தில் முழுக் கவனம் செலுத்துவார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கனம் அங்கத்தினர் மதியழகன் அவர்கள் ருஷ்யாவை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தார்கள். ருஷ்யாவோடு ஒப்பிட முடியாது. காரணம் அங்குள்ள நிலைமை வேறு. நாம் டாக்ஸ் போடுகிறோம். அவர்கள் விலையையே உயர்த்திவிடுகிறார்கள். ஏனென்றால் விற்பனையாவதில் ஒரு பாகம் அரசாங்கத்திற்கு அங்கு வந்துவிடுகிறது. வேண்டுமென்றால் அமெரிக்காவோடு நம் நாட்டை ஒப்பிட

8th March 1963] திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

லாம். இங்கிலாந்தோடு ஒப்பிடலாம். அப்படிப் பார்த்தால் இங்கு விதிக்கக்கூடிய வரி அதிகம் இல்லை என்பதை கனம் அங்கத்தினர்களே உணர்ந்து கொள்வார்கள்.

இன்னும் தங்கக் கட்டுப்பாடு பற்றிப் பேசினார்கள். அது கவலை அளிக்கக்கூடிய விஷயமாக இருக்கலாம். இன்று பத்திரிகையில் பார்த்து இருப்பீர்கள். மத்திய நிதி அமைச்சர் தங்கம் விலை குறைந்திருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். தங்கக் கட்டுப்பாட்டினால் பலனே இல்லை என்று எதிர்க் கட்சித் தலைவர் சொல்வதை நான் ஒப்புக் கொள்ளமுடியாது. அது சரியல்ல என்று சொல்வேன். பொற்கொல்லர்கள் பாதிக்கப்படாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பதை நானும் ஒப்புக் கொள்கிறேன். தவிர்க்க முடியாத அளவுக்கு ஏற்பட்டால் அதற்கு மாற்று பார்க்கவேண்டுமே தவிர அதைப்பற்றியே பேசிக் கொண்டிருப்பதில் பயன் இல்லை. பாதுகாப்பு நடவடிக்கையை முன்னிட்டு நமக்கு ஏராளமான அந்நியச் செலவாணி தேவைப்படுகிறது. இதுபற்றி மத்திய நிதி அமைச்சர் திரு. மொராஜி தேசாய் நமது முதல் மந்திரி அவர்களுக்கு எழுதியுள்ள கடிதத்தைக் கூட கனம் அங்கத்தினர்களின் கவனத்திற்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இன்று காலை தான் இந்தக் கடிதம் வந்தது. தங்கக் கட்டுப்பாட்டினால் பாதிக்கப்பட இருக்கிற பொற்கொல்லர்களின் எண்ணிக்கை ஒவ்வொருவர் ஒவ்வொருவிதமாகச் சொல்லலாம். அவர் கணக்கில் 5 லட்சம் இருக்கும் என்று மதிப்பிடுகிறார்கள். அவர் அக்கடிதத்தில் சொல்கிறார்!

“ Whatever the actual figure may be, I need hardly state that none of us want additional unemployment in the country ”.

பொற்கொல்லர்கள் வேலை இல்லாமல் இருந்தால் அவர்களுக்கு வேலை கொடுப்பது அவசியம் என்பதை மத்திய நிதியமைச்சர் அவர்களும் வற்புறுத்துகிறார்கள். அவர்கள் அலட்சியமாக இருக்கிறார்கள் என்று சொல்வதற்கில்லை. பத்திரிகையில் எதேதோ வருகிறது. இப்போதுதான் அவர்களிடமிருந்து கடிதம் வந்தது. அதைப் படிக்கிறேன்.

1-00
p.m.

“ The smuggling of gold into the country was costing us annually something between Rs. 40 and Rs. 50 crores in foreign exchange and that was a drain which apart from being completely illegal, was economically catastrophic in our present situation. A large part of the smuggled gold was spreading all over the country and goldsmiths, unaware much of the time that they used smuggled gold were making ornaments out of it.”.

‘ பொற்கொல்லர்களுக்கு வேலை கொடுப்பது பற்றிக் கவனிக்கிறேன். மாநில சர்க்கார் திட்டம் போட்டு அனுப்பினால் ஆதரவு கொடுக்கிறேன், உதவி அளிக்கிறேன் ’ என்றுதான் கூறியிருக்கிறார்கள். பொற்கொல்லர்களுக்குப் புதிய தொழில்களைக் கற்றுக் கொடுப்பதற்காக கடன் கொடுப்பதாகவும் மத்திய நிதியமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். பொற்கொல்லர்களுக்கு 14 காரட் தங்கம் கிடைக்கக்கூடிய வகையிலே கவனம் செலுத்தலாம். இது

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [8th March 1963]

வரை அரசாங்கம் தங்கத்தை விற்பனை செய்ததில்லை. இப்போதும் அரசாங்கம் அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்வதற்கில்லை. பொற்கொல்லர்களுக்கு 14 காரட் தங்கம் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டியது மிக அவசியமானதுதான். கட்டுப்பாட்டினால் பரிதவிக்கின்ற பொற்கொல்லர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கவும் நாம் கட்டமைப்பட்டிருக்கின்றோம். ஒரு சிலர்—பெரிய தொழில் அதிபர்கள் கூட, பொற்கொல்லர்களைத் தூண்டிவிடும் வகையில் '14 காரட் தங்கத்தில் நகைகள் செய்ய மாட்டோம்' என்று கூறுகிறார்கள். இந்தக் கட்டுப்பாட்டு நிலைமையில் ஏதாவது ஒரு கவலையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன்தான் அவர்கள் வேண்டுமென்றே அவ்வாறு கூறுகிறார்கள்.

கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லாம் ரொம்ப அலங்காரமாகப் பேசினார்கள். கனம் அங்கத்தினர் திரு. மதியழகன் அவர்கள்தான் வழக்கம் போல உற்சாகத்துடன்—அல்ல, அல்ல—உணர்ச்சி மிகுதியினால் பேசினார்கள். கனம் அங்கத்தினர் நாங்கள் சதி செய்வதாகக் கூறினார்கள். நாங்கள் செய்தது சதிதான். நாங்கள் எதற்காகச் சதி செய்தோம்? மக்கள் நல்வாழ்வு வாழவும், மக்களுக்கு வந்திருக்கும் ஆபத்து தீரவேண்டுமென்பதற்காகவும், மக்கள் எல்லோரும் இன்புற்று வாழ வேண்டுமென்பதற்காகவும் தான் நாங்கள் சதி செய்கிறோம். கனம் அங்கத்தினர் உணர்ந்த சதிதான் இது.

கனம் அங்கத்தினர் புலவர் கோவிந்தன் அவர்களுக்கு இந்த பட்ஜெட் கானல் நீராகத் தோன்றுகிறது. அவர்களுக்குக் கண்ணில் கோளாறு எதுவும் இருக்காது. மனதில்தான் கோளாறு இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். கண்ணிலே கோளாறு என்றால் டாக்டர்களிடந்தான் காட்டவேண்டும். 'இந்த பட்ஜெட்டிலே ஒன்றுமே இல்லை' என்று பொதுவாகச் சொல்லிக்கொண்டு போவதில் பிரயோசனமில்லை. இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் மூலம் மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்திருக்கிறதா, இல்லையா என்றால், எந்தக் குக்கிராமத்தில் போய்க் கேட்டாலும் மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்திருக்கிறது என்பதைக் கூற மறுக்க மாட்டார்கள். வேலை வாய்ப்பு அதிகரித்து வருகிறதா என்றால் அதுவும் அதிகரித்துத்தான் வருகிறது. ஆனால் விவசாயிகளைப் பொறுத்த வரை இப்போது கொஞ்சம் கஷ்டமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகள் இப்போது அங்கே வேலை செய்யத் தயாராக இல்லை. விவசாயப் பொருளாதாரத்தை தொழில் துறையில் பொருளாதாரத்தோடு ஒப்பிட முடியாது. விவசாயத்திற்கும் தொழிற்சாலைகளுக்கும் வித்தியாசம் உண்டு. விவசாயிகளுக்குச் சட்டம் செய்து குறைந்த பட்சக் கூலி நிர்ணயம் செய்து கொடுத்தாலும் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்யக் கூடியவர்களுக்கு வருமானம் வருகிற மாதிரி வருமானம் வராது. கிராமத்தில் கூட இப்போது 'கூலி ஐந்து ரூபாய் கொடுக்கிறாயா?' என்று கேட்கிறார்கள். ஆகவே, வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்து வருகிறது, வேலை வாய்ப்பு பெருகி வருகிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

8th March 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

‘கிராம சகாயக்’ பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். ‘சகாயக்’ என்பது இந்துஸ்தானிப் பெயர். கிராம சேவக் வேறு, கிராம சகாயக் வேறு. சமுதாய நலத் திட்டத்தின் கீழ் கிராம சேவக்குகள் பணியாற்றி வருகிறார்கள். கிராம சேவக் என்றால், கிராம ஊழியர்கள், தொண்டர்கள் என்றுதான் பொருள். ‘கிராம சகாயக்’ என்பது புதிதாக வந்தது. விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்கும் வகையில் அவர்கள் பணி புரிந்து வருகிறார்கள். முன்பு தனிப்பட்ட விவசாயிகளிடம் இந்தப் பொறுப்பு அளிக்கப்பட்டிருந்தது. இப்போது கிராம சகாயக்குகள் என்று நியமிக்கப்படுகிறவர்களும் விவசாயிகளிலிருந்தேதான் போடப்படுகிறார்கள். அரசாங்கமே தங்கள் பண்ணைகளில் விதைகளை உற்பத்தி செய்து விவசாயிகளைக் கொண்டு—உத்தியோகஸ்தர்களைக் கொண்டு அல்ல—அவற்றை கொடுப்பது என்பதுதான் நோக்கம்.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. கருணாநிதி அவர்கள் சங்கீதத்தினால் பயிர் வளருவதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். எவ்வளவோ ஆராய்ச்சிகள் தற்போது நடைபெற்று வருகின்றன. நடைபெற்று வருகின்ற ஆராய்ச்சிகளை எல்லாம் இப்போதே போய் அமைச்சர் அவர்கள் பார்க்கக்கூடாது. ஆராய்ச்சி முடிகின்ற வரையில் என்ன செய்கிறார்கள் என்று அமைச்சர் போய்ப் பார்க்கக்கூடாது. நான்கூடப் பெருமையாகச் சொல்லலாம், ‘மேகத்தைக் கொண்டு வந்து மழை பெய்விக்கவேண்டும்’ என்று. சோடியம் குளோரைடை மேகமண்டலத்திற்கு அனுப்பி மழை பொழிய வைக்க ஆராய்ச்சி நடக்கிறது. ஆஸ்திரேலியாவில் அந்த ஆராய்ச்சி நடக்கிறது. நான் ரஷ்யா போயிருந்தபோது அது பற்றிக் கேட்டேன். அவர்களால் அதற்குப் பதில் கொடுக்க முடியவில்லை.

திரு. மு. கருணாநிதி: ஆராய்ச்சிகளை அவ்வளவு அவசரப்பட்டு அணுகக் கூடாது என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால், தண்ணீர் எங்கே இருக்கிறது என்று சொன்ன பாணிவாலா மகாராஜாக்காக எந்த அளவுக்குப் பணம் தூர்விதியோகமாயிற்று என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

கனம் சபாநாயகர்: அந்த மாதிரித் தூர்விதியோகம் ஆகக் கூடாது என்பதற்காகத்தான், அவசரம் காட்டக்கூடாது என்று கனம் அமைச்சர் கூறுகிறார்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: சில பாணிவாலாக்கள் நம் ஊரில்கூட இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தண்ணீர் இருக்கிறது என்று சொல்லும் இடங்களில் தோண்டிப் பார்த்தால், வெற்றிகரமாகவே இருக்கிறது. ரெவின்யூ போர்டில்கூட, அவர்களில் சில பேரை அங்கீகரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள்.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. அரங்கண்ணல் அவர்கள் மற்றொரு புகாரைச் சொன்னார்கள். பள்ளிகளிலே ஆசிரியர்கள் ‘மதிய உணவு அளிப்பதிலேயே முழு கவனத்தையும் செலுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள்’ என்று சொன்னார்கள். அதிலே முழு கவனம் செலுத்தத்தான் வேண்டும். அதனால் பாடம் சொல்லிக் கொடுப்பது பாதிக்கப்படுகிறது என்று சொல்வதற்கில்லை.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [8th March 1963]

மூலதனம் போட்டு தொழில் நடத்துவதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். மூலதனத்தில் கூட, வடநாட்டு மூலதனம், தென்னாட்டு மூலதனம் என்று சொல்வது சரியல்ல. வடநாட்டு மூலதனத்தோடு மாத்திரமல்லாமல் அந்நிய நாட்டு மூலதனத்தையும் நாம் வரவேற்கிறோம். அப்படி இல்லையென்றால் இவ்வளவு தொழில்கள் இங்கே வளர்ந்திருக்க முடியாது. அந்நிய நாட்டார் இங்கேவந்து மூலதனத்தைப் போட்டு, பொறுப்பேற்றுத் தொழில்களை நடத்துகிறார்கள். 'டெக்னிகல் மென்' அளிக்கிறார்கள். 'டெக்னிகல் நோ ஹஸ்' பற்றியெல்லாம் ஆலோசனை கூறுகிறார்கள். தனிப்பட்ட தொழில் அதிபர்கள் சிறந்த ஆற்றலும் அனுபவமும் உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களை நாம் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

உருக்காலை அமைப்பதில் ஆமை வேகத்தில் செல்வதாகக் கூறப்பட்டது. அவசரப்பட்டு எதையாவது பண்ணிவிட்டு 'உருக்காலை' என்று போர்டு போட்டுவிட்டால் பயன் இல்லை. (குறுக்கீடு :— காட்பாடியில் . . .) காட்பாடியில் அரசாங்கப் பழத்தோட்டங்கள் வைக்கப்படவில்லை. பஞ்சாயத்து யூனியன் சார்பில் பழத்தோட்டம் ஒன்று இருக்கிறது. அதிலே அரசாங்கத்திற்கு அக்கறை இருக்கிறது. பழங்கள் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்பட்டால் எல்லாரும் பழங்கள் சாப்பிடலாம். சூழந்தைகளுக்குக் கொடுக்கலாம்.

சர்க்கரை ஆலையைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். புதிய சர்க்கரை ஆலைகள் நம்முடைய நாட்டிலே அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன. எல்லோரும் கரும்பு சாகுபடி செய்வதன் காரணமாக நெல் சாகுபடி குறைந்து போகிறது என்று சிலர் கூறினார்கள். இன்றைக்கு வெல்ல விலை அதிகமாகி இருக்கிறது. அமராவதி சர்க்கரை ஆலை மூடப்பட்டு விட்டது. ஆலைகளுக்குக் கரும்பு கொடுப்பார் இல்லை. நிலைமை சந்தர்ப்பத்துக்குத் தகுந்தபடி மாறிக் கொண்டே வருகிறது.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. வடிவேல் : அவர்கள் பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் தப்புக் கணக்கு கொடுக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் ஒரு யூனியன் தலைவராக இருந்து கொண்டே இப்படிச் சொல்லலாமா? திருத்தவேண்டியதைத் திருத்தி இனி என்னால் முடியவில்லை என்று சொன்னால் சரி. அவர்கள் கூறியதைப் பற்றி நான் விசாரித்தேன். கணக்குகள் தலைவர்கள் மூலமாகத் தான் வர வேண்டுமாம். கமிஷனர்கள் நேராக அணிப்புவதில்லை. தவறுகள் இருக்கலாம், குறைபாடுகள் இருக்கலாம் . . .

திரு. மு. பொ. வடிவேல் : என் யூனியனில் அப்படி நடப்பதாகக் கூறவில்லை. சில இடங்களில் அப்படி புள்ளிவிவரங்கள் சேகரிக்கப்படுகிறது. அந்த அடிப்படை தவறு என்று சொன்னேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் என்கூட வந்தால் அம்மாதிரியான இடங்களை நான் காட்ட இயலும்.

8th March 1963]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் அங்கத்தினர் தலைவராக இருக்கிற யூனியன் நல்ல முறையில் நடக்கிறது என்பதை அறிய மகிழ்ச்சி. அவர்கள் மற்ற யூனியன்களுக்கு வழி காட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சில அங்கத்தினர்கள் தங்கள் தங்கள் தொகுதிகளில் உள்ள குறைகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அவற்றைப் பற்றியெல்லாம் நான் இங்கு குறிப்பிடவில்லை என்பதால் அவைகளை கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்று நினைக்கக் கூடாது. நேரம் இல்லாததால் அதுபற்றி கூறமுடியவில்லை. அவைகள் கவனிக்கப்படும். ஏற்காடு அங்கத்தினர் திரு. குழந்தைசாமி கவுண்டர் அவர்கள் உருக்கமாகச் சொன்னார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அக்குறைகளை விசேஷமாக கவனிக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் தொகுதியில் உள்ள குறைகளைப் பற்றிக் கூறினார்கள். அவை எல்லாம் கவனிக்கப்படும். கணக்குப் போட்டுத்தான் டெபிசிட் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. டெபிசிட் இல்லை, இது உபரி பட்டுஜட் என்று சொன்னால் அவர்கள் அப்படியே வைத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் கணக்கு உண்மையானதே. கணக்கு என்பது ஏமாற்று வித்தை அல்லது ஜால வித்தை அல்ல. புது வரிகள் போடவேண்டுமென்றால் டெபிஸிட் என்று காட்டி அதைச் சாக்காக வைத்துக்கொண்டு வரி போடுகிறோம் என்று சொல்லலாம். டெபிஸிட்டை சமாளிக்க போடப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லலாம். திரு. சசிவர்ணத் தேவர் அவர்கள் அர்பன் லான்ட் டாக்ஸிலிருந்து 5 கோடி ரூபாய் வருவாய் வருமென்று சொன்னார்கள். அது அவர்கள் கணக்கு. இப்படியே ஒரு மன்றத்தில் ஒரு அங்கத்தினர் பேசியபோது, இந்த டாக்ஸ் குறித்து இரண்டு பேர்களும் சேர்ந்து ஒரு காண்ட்ராக்ட் எடுத்துக் கொள்ளலாம், நீங்கள் ஐந்துகோடி கொடுங்கள், இதை உங்களிடம் ஒப்படைத்து விடலாம் என்று சொன்னார்கள். சுதந்திராக கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள், அதிக வரி வரும் என்று. அப்படி வந்தால் நல்லதுதான். இன்னும் எவ்வளவோ திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட இருக்கின்றன.

கூட்டுறவு சங்கங்களில் உள்ள குறைகள் பற்றி சொல்லப் பட்டன. அவைகள் நல்லமுறையில்தான் இயங்குகின்றன. அங்கு மிங்கும் ஒரு சில குறைகள் இருக்கலாம். பின்னர் பால் சப்ளை யூனியன் பற்றி கனம் அங்கத்தினர் திரு. முனு ஆதி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் குறிப்பிட்ட இயந்திரங்கள் வாங்கியதில் தவறு ஒன்றுமில்லை. அவர்கள் எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை மேலும் பரிசீலனை செய்யச் சொல்லியிருக்கிறேன். யார் தவறு செய்தாலும் நிர்தாட்சண்யமாக நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படும். முன்பு சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அதிக பஞ்சப்படி கொடுத்தோம். அப்போது 150 ரூபாய்க்கு மேல் சம்பளம் உள்ளவர்களுக்கு பஞ்சப்படி கொடுக்க முடியவில்லை. அதற்கு நிதிநிலை அனுமதிக்கவில்லை என்று சொன்னோம். எதிர்த்தாப்பிலிருந்து அவர்களுக்கும் ஏன் கொடுக்கக் கூடாது என்று கேட்டார்கள். ஆனால் இந்த வரவு செலவுத் திட்டம்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [8th March 1963]

வரை காத்திருக்கவில்லை. இதைக் கொண்டுவருவதற்கு முன்பே 300 ரூபாய் வரை உள்ளவர்களுக்கும் அந்த உயர்வைக் கொடுத்திருக்கிறோம். இதையெல்லாம் நான் பெருமையாகச் சொல்லிக் கொள்ளவில்லை. என்னென்ன இனத்தில் எது எது கொடுக்க வேண்டுமோ அதைக் கொடுக்கிறோம். உத்தியோகஸ்தர்களும் மிகுந்த ஆர்வத்தோடு பணியாற்றுகிறார்கள். அவர்கள் நல்ல முறையில் ஒத்துழைக்கிறார்கள். இந்த நெருக்கடி நிலை அவர்களுிடையே ஒரு அற்புதமான உணர்ச்சியை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. நெருக்கடியை யொட்டி ப்ராவிடன்ட் பண்டை மேலும் 5 சத விசிகதம் உயர்த்தவேண்டுமென்று கோரினால் நாங்கள் சம்மதிக்கிறோம் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் தயக்கம் இன்றி அதை ஒப்புக் கொண்டார்கள். தூறு ரூபாய்க்கு குறைந்தவர்களுக்கு 3 சத விசிகதம் கம்பல்சரி ப்ராவிடன்ட் பணம் என்று வைத்திருக்கிறோம். அதோடு அரை மணி நேரம் அதிக வேலை செய்யவேண்டுமென்று சொன்னோம். அதைக் கொஞ்சங்கூட தயக்கமில்லாமல் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படியானால் எவ்வளவு பேர்களை எடுத்தார்கள் என்று கேட்டார்கள். நெருக்கடி நிலையை யொட்டி வேலையும் அதிகரித்திருக்கிறது. எடுக்கிறபோது எடுத்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறோம். எடுக்காமல் இல்லை. திருஷ்டாந்தத்திற்கு ஒன்று சொல்கிறேன். டிரான்ஸ்போர்ட் ரிப்ப்யூனல் என்று ஒரு ஜில்லா ஜட்ஜ் இருந்தார்கள். கரப்ஷன் ப்ரொசீடிங்ஸ்க்கு ஒரு ஜட்ஜ் இருந்தார். இரண்டிற்கும் சேர்ந்து ஒரு ஜட்ஜ் போதும் என்று ஒருவரைக் குறைத்து விட்டோம். ஆகவே எந்தெந்த விதத்தில் செலவைக் குறைத்து சிக்கனத்தை ஏற்படுத்த முடியுமோ அதையெல்லாம் செய்து வருகிறோம். அடுத்த படியாக கன்னியாகுமரி மாவட்ட அங்கத்தினர்கள் சித்தாறு பட்டணங்கால் திட்டம் குறித்து ஒன்றுமே செய்யவில்லையே என்று சொன்னார்கள். அதைப் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். ஒரு அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டதுபோல் மிச்ச நிறை நான்குனேரிக்கு கிடைக்கச் செய்யவேண்டும் என்பதுதான் நோக்கம். அதில் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது.

அடுத்தபடியாக, அந்த மாவட்ட அங்கத்தினர்கள் அக்கறை கொள்வது இன்டக்ரேஷன். அதுபற்றி, ஒவ்வொன்றாக பரிசீலனை செய்து $\frac{3}{2}$ பங்குக்கு மேல் உத்தரவு போடப்பட்டு விட்டது. இனி கொஞ்சம் பேர்களு்தான் பாக்கி. அதில் பாதிப்பேர்களுக்கு மேல் இப்போது உத்தரவு போடப்பட்டுள்ளது. எப்படி இளைப்பாறு, எப்படிச் சரிப்படுத்துவது என்று பார்த்து செய்யவேண்டியிருக்கிறது. அந்த வகையில் செய்கிறோம். பின்னர் கனம் அங்கத்தினர் திரு. கோசல்ராம் அவர்கள் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் ஓய்வு பெறும் வயதை அதிகப்படுத்துவது பற்றி மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் நமக்கும் தாரதம்மியம் இருக்கிறது, ஏன் வித்தியாசம் பாராட்ட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். எவ்வளவோ வித்தியாசங்கள் இருக்கின்றன. மத்திய சர்க்கார் செய்வதை எல்லாம் நாம் செய்ய முடியாது. ஐம்பத்தைந்து வயதை ஐம்பத்தி எட்டு ஆக

8th March 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

உயர்த்துவதை குறித்து, என்.ஜி.ஓ. அலோஸியேஷன் என்ற ஒரு பெரிய அலோஸியேஷன் இருக்கிறது. மாநிலம் பூராவிற்குமாகச் சேர்த்து, அவர்கள் தாங்களாகவே சொன்னார்கள், எங்களுக்கு இது வேண்டாம், சிறிய வயதுடையவர்கள், புதிதாக வேலைக்கு வருகிறவர்கள் ப்ரமோஷனை எதிர்பார்க்கிறவர்கள், அதனால் பாதிக்கப்படுவார்கள்; ஆகவே வயதை உயர்த்தக் கூடாது என்று ஒரு முகமாக அந்த அலோஸியேஷன் கேட்டுக் கொண்டார்கள். அவ்வாறு அவர்களுக்கு பாதகம் ஏற்படும் என்றால் அது வேண்டாம் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. தென் மண்டலத்திலுள்ள மற்ற மாநிலங்களிலும், கேரளா, மைசூர், ஆந்திரா போன்ற மாநிலங்களிலும் அவ்வாறு உயர்த்துவதில்லை என்று முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். சுதந்திராக் கட்சி தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள், சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் இந்த ப்ராவிடன்ட் பண்ட் கொடுக்கிறார்கள். ஐந்தாறு ரூபாய் வாங்குகிறவர்களுக்கு 300 வந்தால் போதுமா, அதற்குமேல் கம்பல்சரி சேமிங்ஸ் எதற்கு என்று கேட்டார்கள். சாதாரணமாக சேமிக்கும் பழக்கம் நல்லதுதான். அப்பழக்கம் வேண்டும். அவர்கள் சேமித்தால் சேமிக்கும் அப்பணம் நம் அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கு பயன்படும் முறையில் அப்பழக்கம் வேண்டுமென்று அப்போது வற்புறுத்தப்பட்டது. தற்போதைய நெருக்கடி நிலையில் செலவைக் குறைத்துக் கொள்வது அவசியம். முந்தாறு ரூபாய் போதவில்லை என்றால் சிறிது கஷ்டப்பட்டு 275 ரூபாய் செலவு செய்யவேண்டும். இதுவரை செலவு செய்ததை ஒவ்வொரு குடும்பமும் குறைத்துக் கொள்வது இந்த நெருக்கடி நேரத்தில் உதவியாக இருக்கும். பல தொழிற்சாலைகளில், பாதுகாப்பிற்கான தொழில்கள் நடைபெறுகின்றன. அமெரிக்காவிலிருந்து 20 தினங்களுக்கு முன்பு சில நிபுணர்கள் ஒரு குழுவாக வந்தார்கள். அவர்கள் டாப் ராங்கிங்ஸ்பெஷலிஸ்ட்ஸ். அவர்கள் சென்னை நகரைச் சுற்றிப் பார்த்தார்கள். நம் டிபென்ஸ் இன்டஸ்ட்ரிசை பார்த்தார்கள். அதன் தலைவர் என்னிடம் கூறினார்கள், நாம் சிறந்த முறையில் தொழில் புரிகிறோம், சிறந்த முறையில் உற்பத்தியைப் பெருக்குகிறோம், நாம் செய்வது திருப்தி அளிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். பாதுகாப்புத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் வகையில் தொழில்துறையைப் பெருக்குகிறோம் என்றாலும் அது ஓரளவிற்குத்தான் பெருக்க முடியும். நிலைமை இன்னும் மோசமாகக் கூடும். அதற்கும் நாம் தயாராக இருக்க வேண்டும். ஓரளவுதான் நாம் பாதுகாப்புத் தொழில்களுக்கு வேண்டியதைச் செய்யலாம், மற்றவை சிக்கனத்தினால் நாம் சமாளிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவேதான் எல்லோரும் சிக்கனமாக இருக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறோம். இதை ஆசிரியர்கள், சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள், தொழிலாளர்கள் எல்லோரும் ஓரளவு ஒப்புக் கொள்கிறார்கள். தொழிலாளர்கள் அவர்களாகவே முன் வந்து ஒரு சட்டம் செய்து விடுங்கள், எங்கள் போனசைப் பிடித்துக் கொள்ள என்று தொழிலாளர் பிரதிநிதிகள் கேட்டுக் கொண்டார்கள். அவ்வாறு சட்டமும் மத்திய அரசாங்கம் செய்கிறது,

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [8th March 1963]

சிக்கனம் செய்யவேண்டியது ஒன்று. மற்றொன்று அதை “சேவ்” செய்வது. அப்படி “சேவ்” செய்வதினால் இந்த நெருக்கடி காலத்தில் பல திட்டங்களை நிறைவேற்றவும், எதிர்பாராத செலவினங்களை சமாளிக்கவும், மூலதன செலவினங்களை சமாளிப்பதற்கும் அது பயன்படுகிறது. அந்த வகையில் கம்பல்சரி சேவிங்ஸ் என்று மத்திய ஆட்சியில் போட்டிருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக சேமிக்காமல் செலவு செய்து கொண்டிருக்கின்றவர்களுக்கு கொஞ்சம் கஷ்டமாகத்தான் இருக்கும். இருந்தாலும்கூட, மற்ற நாடுகளில் எல்லாம் நெருக்கடியான நேரத்தில் ஒப்புயர்வற்ற தியாகத்தை அங்குள்ள மக்கள் செய்திருப்பதை நாம் பார்க்கின்றோம். நாமும் உணருகின்றோம். அதே வகையில் நமக்கும் தியாக உணர்ச்சி இருக்கிறது. அதைச் செயல் படுத்தும் வகையில்தான் இந்த கம்பல்சரி சேவிங்ஸ் அமைந்திருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, ஐந்து ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால் இதில் முதலீடு செய்யப்படும் பணம் வட்டியோடு திருப்பிக் கொடுக்கப்படும். எந்தத் துறையில் இருந்தாலும் சரி, சர்க்கார் உத்யோகஸ்தர்களாக இருந்தாலும் சரி, வியாபாரிகளாக இருந்தாலும் சரி, இப்போது இருக்கின்ற பணத்தை எல்லாம் செலவுதான் செய்கிறோம். ஆனால் இப்படி சேமிக்கப்படும் பணம் ஐந்து வருடங்களுக்குப் பின்னால் வட்டியோடு திரும்பி வரப்போகிறது. ஐந்து ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால் கொடுத்துவிடப் போகிறார்கள். ஆகவே இதை வரவேற்கத்தான் வேண்டும்.

பெரிய தொழில், சிறிய தொழில் என்பவைகளைப்பற்றி நான் முன்பு குறிப்பிட்டேன். சில அங்கத்தினர்கள் “சைக்கிள் அசெம்பிளி யூனிட்” என்று ஏற்படுவதுகூட இது சிறிய தொழில் தானே என்று அலட்சியமாக குறிப்பிட்டார்கள். இந்தத் தொழில் வேலூர், தஞ்சாவூர் போன்ற இடங்களில் இருக்கிறது. சிலர் வேண்டுமென்றால் இதை அலட்சியமாக கருதலாம். ஆனால் பொது மக்கள் இதை வரவேற்பார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

புழலேரி தேக்கப் பகுதியில் அக்வயர் செய்வதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். இது ஆவடி டாங்க் தொழிற்சாலைக்கு மட்டுமல்ல. கனம் சுதந்திரா கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். முக்கியமாக சென்னை நகரம் வளர்ந்துகொண்டே யிருக்கிறது. சென்னை நகரத்திலும், சென்னை நகரத்தைச் சுற்றிலும் பல தொழில்கள் வளர்ந்துகொண்டே வருகின்றன. இதற்கெல்லாம் தண்ணீர் வேண்டும். தண்ணீர் வசதியில்லாமல் எந்த தொழிலும் வளர முடியாது. அதோடு சென்னை நகரத்திற்கு இப்போது இருக்கின்ற குடி தண்ணீர் வசதி போதவில்லை. அதற்கும் நாம் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். ஆவடி டாங்க் தொழிற்சாலையை ஏன் இங்கு அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டார்கள். இந்தத் தொழிற்சாலையை எங்கு அமைப்பது என்று பரிசீலனை செய்து பார்த்ததில் வசதியான இடம், தகுதியான இடம் ஆவடி என்று தேர்ந்தெடுத்ததின் பின்னால்தான் இந்தத் தொழிற்சாலையை அமைக்க முன் வந்தார்கள். ஆகவே இந்தத் தொழிற்

8th March 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

சாலைக்கும் சென்னை நகரத்தின் குடிதண்ணீர் வசதியை விஸ்தரிப்பதற்கும் வேண்டித்தான் சோழவரத்திலுள்ள ரெட்ஹில்ஸ் ஆயக் கட்டு நிலங்களை அக்வாயர் செய்யலாம் என்று அரசாங்கம் முடிவு செய்திருக்கிறது. ஆனால் நமக்கு தண்ணீர்தான் வேண்டும். ஆகவே நிலத்திலிருக்கின்றவர்களை வெளியேற்றவேண்டும் என்ற நோக்கம் அரசாங்கத்திற்கு கிடையாது. ஆனால் தண்ணீர் வேண்டுமென்றால் சட்டபூர்வமாக நிலத்தையும் அக்வாயர் செய்ய வேண்டும். இல்லையென்றால் சட்டபூர்வமாக இதை ஆட்சேபிக்கக் கூடிய நிலைமை வரக்கூடும் என்று அபிப்பிராயம் தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆனால் கனம் அங்கத்தினர் எழுமலை அவர்களும், கோவிந்தராஜ் நாயுடு அவர்களும் அங்குள்ள மக்கள் இதை ஏகமனதாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தண்ணீரை மட்டும் விட்டுக்கொடுப்பதற்கு அங்குள்ள மக்கள் எந்தவிதமான ஆட்சேபத்தையும் தெரிவிக்க மாட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். இப்போது அக்வாயர் செய்ய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்ற ஆலோசனை அரசாங்கத்தினிடத்தில் இருந்து வருகிறது. வேண்டுமென்றால் இதை அரசாங்கம் மறு பரிசீலனை செய்யும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர்கள் பத்திரிகையில் பார்த்திருப்பார்கள், ஆந்திரா முதலமைச்சர் அவர்களும், மைசூர் முதலமைச்சர் அவர்களும் மகாராஷ்டிரா முதல் அமைச்சர் அவர்களும் சென்னைக்கு தண்ணீர் கொடுப்பதுபற்றி தங்கள் சம்மதத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நம்முடைய பாராட்டுதல்களையும் நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நமக்கு குடிதண்ணீர் விஷயத்தில் இருக்கின்ற கஷ்டங்களை நீக்குகின்ற வகையில் இது அமையும் என்று நம்புகிறேன். நமக்கு 15 (டி.சி.எம்.) யூனிட் தண்ணீர் கொடுப்பதற்கு ஒப்புக்கொண்டு விட்டார்கள். அங்கும் எவ்வளவோ அரசியல் பிரச்சனைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. இருந்தாலும் தண்ணீர் தருவதற்கு ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் நமது பாராட்டுதல்களை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதன்படி நமக்கு தண்ணீர் வரவேண்டுமென்றால், 200 மைல்களுக்கு கால்வாய் வெட்ட வேண்டும். இதைப்பற்றியும் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். ரெட்ஹில்ஸ்-விலுள்ள மக்களை அப்புறப்படுத்தவேண்டும் என்ற எண்ணம் அரசாங்கத்திற்கு கிடையாது. அவர்கள் பேரில் அரசாங்கத்திற்கு பரிபூரண ஆதரவு இருக்கிறது. அவர்களுக்கு எந்தவிதமான தொல்லையும் கொடுக்காமல் நஷ்டஈடு கொடுப்பதற்கும் ஏற்பாடு செய்யப்படும். இவையெல்லாம் அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கின்றன. பரிசீலனை செய்து எந்த அளவுக்கு பரிகாரம் அளிக்கப்பட வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு பரிகாரம் அளிக்கப்படும் என்பதை மட்டும் இப்போது நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்ததாக, திட்டங்கள் எல்லாம் சரியாக நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றனவா என்று பரிசீலிப்பதற்காக ஒரு குழு அமைக்க வேண்டும் என்று எதிர்க்கட்சியிலிருந்து சொல்லப்பட்டது.

[திரு. சா. கணேசன்] [8th March 1963]

திட்டங்கள் அவ்வப்போது என்னென்ன முறையில் நிறைவேற்றப் பட்டு வருகிறது என்பதை பரிசீலிக்க மத்திய ஆட்சியிலிருந்து நிபுணர்கள் வருகிறார்கள். மாகாண ஆட்சியிலிருந்தும் பரிசீலனை செய்யப்படுகின்றது. ஆகவே இதற்கு தனியாக பரிசீலனை செய்வதற்காக குழுக்கள் அமைக்கவேண்டிய தேவையில்லை என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலும், சுதந்திராகட்சித் தலைவர் அவர்கள், வரிவிகிதத்தைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, ஒரு குடும்பத்திற்கோ, அல்லது ஒருவருக்கோ 40 ரூபாய் வருகிறது என்று சொன்னார்கள். நாங்கள் போட்டிருக்கிற கணக்கில் 20 ரூபாய்தான் வருகிறது. இதை நான் ஏன் சொல்லுகிறேன் என்றால், இதைப் பார்த்துவிட்டு ஜனங்கள் மிரண்டுவிடக் கூடாது என்பதற்காகத்தான். சாதாரணமாக வியாதி இல்லாமல் சும்மாயிருக்கிறவனைப் பார்த்து, என்னவோ போல் இருக்கிறதே என்று கேட்டால் உண்மையிலேயே வியாதி ஏதாவது இருக்கிறதோ என்று அவன் நினைத்துவிடுவது வழக்கம்.....

திரு. சா. கணேசன்: அரசாங்க அறிக்கைப்படி 120 கோடி ரூபாய் வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. நம் தமிழ்நாட்டில் ஏறக் குறைய மூன்று கோடிப் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். 120-ஐ மூன்றால் வகுத்தால் 40 வரும், இது சாதாரணமான பள்ளிக்கணக்குத்தான். இதைத்தான் நான் சொன்னேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: இதில் நேஷனல் இன்கம் எல்லாம் சேர்க்க வேண்டும். இதன்படிப் பார்த்தால் நேரடியாக வரி கொடுக்கின்றவர்களை கணக்குப் பார்த்தால், ஒருவருக்கு 20 ரூபாய்தான் வரும்.

பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில் அண்டை மாநிலத்தில் எல்லாம் பல பெரிய திட்டங்கள் இருக்கின்றன. பொதுவாக இதைப்பற்றி அதிகமாக இங்குப் பேசுவது கட்சரியல்ல. அரசாங்க சார்பிலிருந்து மட்டுமல்ல, எதிர்க்கட்சியின் சார்பிலிருந்தும் பேசுவது சரியல்ல. நீர்ப்பாசனத்தைப் பெருக்க வேண்டுமென்பதில் இந்த அரசாங்கத்திற்கு பரிபூரண அக்கறை இருக்கிறது. நீர்ப்பாசனத்திற்கு வசதிகள் குறைவாக இருக்கின்ற நம் ராஜ்யத்திற்கு எந்தவிதத்தில் எல்லாம் நீர்ப்பாசனத்தைப் பெருக்க முடியுமோ அவைகளில் எல்லாம் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தி வருகிறது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எதிர்க்கட்சியிலுள்ள கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் தரம்புரியில் நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் பேரால் ஒரு பள்ளிக்கூடம் நடந்து வருவதாகவும், அது மோசமாக நடந்து கொண்டிருப்பதாகவும் சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி பரிசீலனை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. கனம் முதலமைச்சர் அவர்களின் பெயர் இருப்பதால் பரிசீலனை செய்யாமல் விட்டுவிடுவோம் என்று எண்ணவேண்டாம் என்பதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

8th March 1963]

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மேலும் நான் இந்த சபையின் நேரத்தை எடுத்துக்கொள்ள விரும்பவில்லை. கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்ன காரியங்களை எல்லாம் நான் இங்கு குறிப்பிடவில்லை என்பதற்காக அதை கவனிக்கவில்லை என்று அர்த்தமல்ல, அவைகளின் மீதெல்லாம் வேண்டிய பரிசீலனை செய்யப்படும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நெருக்கடியான இந்த நேரத்தில் நம் எல்லோருக்கும் ஒரே எண்ணம்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த முறையில் நாட்டைக் காப்பாற்றவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் நாம் போட்டிருக்கும் திட்டங்களை எல்லாம் நல்ல முறையில் நிறைவேற்றி, சீக்கிரத்திலேயே நெருக்கடி தீர்க்குடியாகையில் நாட்டில் நாம் பணியாற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில், இந்த மன்றத்திலுள்ள அங்கத்தினர்கள் எல்லாம் தங்கள் சேவைகளில் ஈடுபடுவார்கள் என்று நம்பி என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் எழுந்தார்.

கனம் சபாநாயகர் : என்ன பேசப்போகிறீர்கள்

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் அமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து ஒரு விளக்கத்தைக் கேட்பதற்காகத்தான். கனம் சுதந்திரக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள், நிற்பனை வரியிலிருந்து பலர் எவேஷன் (அவர்கள் 'எத்தல்' என்று குறிப்பிட்டார்கள்) செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும், அதனால்தான் இதிலுள்ள வருவாய் குறைந்து விட்டது என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். இவ்வாறு எவேஷன் செய்பவர்களை கண்டுபிடித்துக் கொடுத்தால் அந்தந்த ஆபீஸிலுள்ள பியூன், பொதுமக்கள் இவர்களுக்கு 300 ரூபாய் பரிசு கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருந்தது. டெப்யூடி கமர்ஷியல் டாக்ஸ் ஆபீசர்கூட இதை அறிவித்திருக்கிறார்கள் என்று நம்புகிறேன். இந்த முறையை ஊக்குவித்தால் 30 கோடி ரூபாய்வரை நிச்சயமாக கிடைக்கும் என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். இதற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் என்ன விளக்கத்தை தருகிறார்கள் என்பதை கேட்க விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : முப்பது கோடி ரூபாய் என்ன, வேண்டுமென்றால் 35 கோடி ரூபாய் என்று கூட சொல்லலாம். கூடிய வரையில் எவேஷனைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன்தான் எல்லா நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். மேலும் நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்வோம். இருந்தாலும் எவேஷன் அவ்வளவு அதிகமாக இல்லை என்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

MR SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 1-10
8-30 a.m. to-morrow. 2.m.

The House then adjourned.